

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

לפני כבוד השופט העמית צבי גורפינקל

1

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ד"ר מאור אבן-יחן, עו"ד ד"ר יונתן קרמר ומר תומר לרט (מתמחה)

נגד

הנאשמים 1. דניאל אלינסון

2. מתן דהן

ע"י ב"כ עו"ד ירון קוסטליץ ועו"ד אביעד שאולזון

3. דני גליקסברג

ע"י ב"כ עו"ד עודד גזית

4. סטיבן לוי

ע"י ב"כ עו"ד אברהם פורז

5. אירנה וולדברג (עניינה הסתיים)

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

נוכחים:

בא"כ כוח המאשימה

נאשם 2 בעצמו ובא"כ כוחו

נאשם 3 בעצמו ובא"כ כוחו

נאשם 4 בעצמו ובא"כ כוחו

(נאשם 1 פטור מהתייצבות)

פרוטוקול

ב"כ המאשימה (עו"ד קרמר):

בסוף הישיבה האחרונה סיכמנו שנגיש מסמכים. אז ראשית, אני מגיש שיחות של הנאשמים, שאני מבין מחבריי שאין מחלוקת עליהן (רשימת השיחות בצירוף כונן שבו מאוחסנת ההקלטה הוגשה וסומנה, ת/388).

ב"כ נאשם 2 (עו"ד קוסטליץ):

את הרשימה עצמה אנחנו מקבלים עכשיו. זאת אומרת, לא עברנו עליה. אני רוצה שהדברים ייכתבו לפרוטוקול, שלא יהיו אחרי זה אי-אלו הבנות. אם הרשימה כוללת שיחות טלפון ומסרונים שבהם אחד מהצדדים ומי מהנאשמים – אנחנו כמובן מסכימים להגשתה. זו הסכמתנו.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1

2

ב"כ המאשימה:

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

עכשיו אני מגיש מסמך שנתפס במחשב של יוסי חוגרי, שזה מייל עם דני גליקסברג (הוגש וסומן
ת/389). אני מגיש מזכר לגבי כתבה בידיעות אחרונות משנת 2013, ובכלל זה הכתבה (הוגש וסומן
ת/390). ואני מבקש להגיש דוח סיכום של פעילות עוקבים מיום 16 בנובמבר 2014. עוקבים אחרי
דאוד גודובסקי, שתיעדו פגישה של מתן דהן עם דאוד גודובסקי.

ב"כ נאשם 2:

פרשת התביעה הסתיימה. אתמול בערב, בשעה שש וארבעים – אני מבקש שהדברים ייכתבו – שש
וארבעים, אנחנו מקבלים מייל מהתובע, שאומר: אני מבקש להגיש מסמכים נוספים. הוא ביקש
להגיש מסמך שנתפס במחשבו של יוסי חוגרי, הגם שיוסי חוגרי העיד כאן, ולא נתן לנו אפשרות
לשאול. חרף זאת – אדוני רואה את העניינות שלנו – אנחנו מסכימים להגיש. ואת הכתבה של נחום
ברנע. והינה – אני מבקש להגיש, שאדוני יראה מה כתוב במייל. זה לא מייל. זה זיכרון דברים,
שמדובר בעוקב. מה זה עוקב – אני מניח, כן? – עוקב זה אדם שסמוי, שעוקב אחרי דאוד גודובסקי
לכל מקום שבו הוא הולך. ואז דאוד גודובסקי מתיישב במקום פומבי, ב'קפה הלל' בעזריאלי, והעוקב
שומע קטעי דברים. אינני יודע אם הוא מקליט את זה או רק שומע מילים, ואין לי – הייתי שמח אילו
היה הפוך. הייתי שמח מאוד לקבל את ההקלטה המלאה של מתן, אימא של מתן, שהייתה באותה
פגישה, ודאוד גודובסקי. אז ההתנגדות שלי היא לא לקבל את המידע, אלא המידע שמונח לפני אדוני
הוא מידע חסר. זאת ההתנגדות שלי, היא התנגדות מהותית, לא טכנית. אני רוצה לקבל את כל המידע
שנאמר בשיחה. אבל אני רוצה לשמוע איך העוקב כתב: הוא שמע? או הקליט? לא ברור לי מה הולך
כאן. ההתנגדות היא מהותית.

עו"ד קרמר:

חבריי הצהירו לאורך הדרך שאין להם התנגדות להגשת דוחות ואין להם טענות לגבי קבילות. אם
חברי מתנגד להגשת המסמך – אף שאינני חושב שחברי חולק על התוכן שלו – – פרשת ההגנה –
החקירה הראשית – תיקח לפחות היום, כך הבנתי מחברי, ואולי יותר מזה. אנחנו יכולים להביא ביום
ראשון בבוקר אולי לעדות קצרה.

ב"כ נאשם 2:

כרגע אינני צריך אותו. אני רוצה לדעת מה נאמר.

עו"ד קרמר:

העד יוכל לבוא ולהעיד ולהסביר מה הוא עשה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

ב"כ נאשם 2:

פרשת התביעה הסתיימה.

ה ח ל ט ה

בשלב זה אינני מקבל את המסמך, שלכאורה נחזה כקטעי שיחה או שיחה חלקית. אין מניעה כי בעת שיעיד נאשם 2 הוא ייחקר חקירה נגדית גם על שיחה זו, ואז או שיהיה אפשר להגיש את המסמך במהלך חקירתו או שיהיה ניתן לזמן כעד הזמה את מי ששמע את השיחה, אם יכחיש הנאשם את השיחה עצמה.

ניתנה והודעה היום, ד' ניסן תשע"ח (20 במארס 2018), במעמד הנוכחים.

צבי גורפינקל, שופט עמית

ב"כ המאשימה:

יש כאן שלוש שיחות שבהן הנאשמים אינם צדדים. חבריי מתנגדים להגשת השיחות. אלה שיחות של דאוד גודובסקי עם פאינה קירשנבאום, עם אדם שקוראים לו ויטיה. שתי שיחות עם פאינה קירשנבאום ושיחה עם אדם שקוראים לו ויטיה. חבריי לא חלקו ולא טענו טענת קבילות. המסמך הוא קביל.

ביהמ"ש:

המסמך קביל – בתור מה?

ב"כ המאשימה:

בתור שיחה שהתקיימה, ואני יכול להציג אותה לנאשם.

ב"כ נאשם 2:

אני רק רוצה שהעמדה שלי תירשם – שאני, הקטן, מחרה מחזיק אחרי בית המשפט. שיחה – לא יודע מה הכנסתם או הגנבתם לתיק המוצגים – –

ב"כ המאשימה:

לא הגנבנו שום דבר.

ב"כ נאשם 2:

שיחה שהוקלטה בהאזנת סתר בין אנשים שאינם צדדים למשפט זה ולא העידו, ולא ניתנה בידי הצדדים האפשרות לחקור אותם על תוכן דבריהם, היא לפי הדין עדות שמועה. עדות שמועה איננה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

קבילה כראיה, ואני בשלב זה לא אתייחס לשאלה אם בכל-זאת ניתן להציג את זה. חבל על הזמן.
כשיגיע המועד.

ב"כ המאשימה:

יש פה שיחות שהן תי"וים בתיק. העדים התייחסו אליהן.

ב"כ נאשם 2:

אין משחקים ב"כאילו". אין תי"וים בתיק הזה. בהחלטה הראשונה, המפורטת של אדוני, מספטמבר
17', נכתב שיוגש תיק מוצגים מוסכם. מוסכם – צריך הסכמת הגנה. דבר שאין לו הסכמה – איננו
מוצג. הדברים הם מושכלות יסוד. אמרנו מלכתחילה, ואני חוזר ואומר: בתחילת המשפט לא ידענו
אם דאוד גודובסקי יבוא להעיד. אם פאינה קירשנבאום תבוא להעיד. ואז ככלי עזר ביקשה התביעה
להגיש שיחות – ככלי עזר, לא כמוצג – שיחות. שאם פאינה ודאוד יבואו ויחקרו עליהן, ודאי שהן
תהיינה קבילות. אבל התביעה בחרה שלא להעיד לא את פאינה ולא את דאוד. תמיד אנחנו מקבלים
ברגע האחרון רשימות ותיקונים. אינני יודע. אנחנו מקבלים רק שיחות קבילות. תודה.

ב"כ המאשימה:

ראשית, כל תיק המוצגים הוסכם על חברינו. אנחנו, בלי שום סייג ובלי שום אמירה אחרת. נוסף על
כך אנחנו לא הבאנו אדם מהצוות של המשטרה להגיש דרכו את השיחות, משום שחבריי נתנו הסכמה.
יש פה מוצגים שהעדים התייחסו אליהם.
יש כאן שיחות ששמות של עדים עלו בהן; הצגנו אותן; הם התייחסו לשיחות.

נאשם 2, מר מתן דהן, לאחר שהוזהר כחוק, משיב לשאלות ב"כ נאשם 2 בחקירה ראשית:

ש: אם תוכל להציג את עצמך לפני בית המשפט בקצרה.

ת: רק הערה לפני שאני אתחיל, בהקשר שלנו – אני אשמח לרוץ עם הדברים, ואם תראה שיש
איזו נקודה שבה... קודם כול בוקר טוב. אני מתן. אני מכונה גם נאשם מספר 2 בתיק הזה.
ומטבע הדברים סיטואציה כזאת, שבן-אדם כמוני נתון בה, אז אתה משער בנפשך שאתה
שלוש שנים מייחל לרגע הזה, שתוכל להשמיע את עמדתך. עכשיו, יש פה סיפור ייחודי.
הייחודיות שלו נובעת מזה שכל הצדדים פה פועלים ורוצים שמדינת ישראל תיראה טובה
יותר. ומכאן גם – – –

ת: בהקשר של מי אני ומה אני ומה אנחנו – אני חושב שיש לזה משקל גדול בהיבט של ההבנה
שלא יכול להיות מצב שהיינו באיזושהו חלק של משהו שיכול להיות פלילי. ומכאן החשיבות
של ההקדמה הזאת.

ש: ספר מי אתה.

ת: אז אני אספר. אנחנו – כשאני אומר „אנחנו“, אני מתכוון תמיד לחבורה שהקימה את עמותת
איילים. אנחנו קבוצה של חברה ירושלמים, שירושלים מלכתחילה, למי שמכיר את העיר,

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 מגבשת אצלך תודעה בגיל מוקדם מאוד לאיך המדינה צריכה להיראות. מרכז החיים שלנו
2 היה הצופים. אנחנו שייכים לקבוצה שאני חושב, הלכה והתמעטה, שהרגישו שפספסנו דור.
3 או במקרה שלנו, שני דורות. התחושה הזאת שלא זכינו להיות בדור של מייסדי המדינה תמיד
4 הייתה בנו באיזושהו מקום, עשתה אותנו גם קצת שובבים, ו... אני עצמי בא מבית שהוא,
5 הייתי מגדיר, לא ידע לעשות הפרדה, או: התחנכתי תחת חוסר ההפרדה בין האני ללאומי.
6 למה אני מתכוון? מצב הרוח המשפחתי אצלנו היה תמיד קשור למצב של המדינה. כמעט
7 באופן... פורטיני, הייתי אומר, לא היה ראוי לתת הדגשים של הבעיות הפרטיות שלנו. זה
8 מגיע משילוב מעניין מאוד של ההורים שלי: סבתא שלי מצד אימא עלתה ב-1917 לארץ.
9 הייתה משבע הבנות הראשונות של קבוצת החוגים של נהרייה. הן זכו להקים את קיבוץ
10 בית-השיטה, את עין-חרוד, עוד לפני הפילוג – אחרי זה המשפחה לא דיברה בינה, בגלל הפילוג
11 שהיה, בין איחוד למאוחד. סבא שלי הגיע מווינה, ואני כילד – אני חושב שבכיתה דל"ת,
12 אימא שלי לקחה אותי; ואימא שלי היא דמות. אני אחזור אליה גם בהקשרים של הפרשה
13 הזאת. אז אימא שלי באה אליי יום אחד בכיתה דל"ת ומספרת לי איזושהו סיפור, שסבא שלי,
14 שלא זכיתי להכיר אותו, ב-1937 חזר לווינה, והחברים שלו ליוו אותו ברכבת בדרך
15 לפלשתינה, ואמרו לו: „מה יש לך לחפש במדבר הזה?“, ומאז הוא לא ראה אותם. ואני חושב
16 שזה צרב אצלי איזושהי הבנה שמאז לא הצלחתי להתחמק ממנה. אבא שלי, שלחם במחתרת
17 במרוקו והגיע לארץ – למד עברית מסיפוריו של ש"י עגנון. הוא אמר לאימא שלי פעם אחת
18 „בואי נצא לגוזטרה“, כי ככה הוא הבין מה זה מרפסת, ואימא שלי בחוצפתה תיקנה לו
19 שגיאת כתיב בהרצאה – הם שניהם אחרי זה היו מרצים באוניברסיטה העברית. ואפשר לומר
20 שאני שילוב מיוחד, ובהקשר הזה ההורים שלי אחראים לזה – אני אומר את זה בלשון חיובית
21 – לתודעה חיובית מצד אחד, אל מול אתוס ההתיישבות של אנשי העלייה השנייה מצד שני.
22 כשלמדתי לתולדות עם ישראל לבגרות, נושא הסיפור של גדודי העבודה של טרומפלדור
23 הפעים את ליבי. ומכאן צמח הרעיון של איילים. זה היה הבסיס שעליו מאוחר יותר בעצם
24 קמה התנועה הזאת.

25 תראו, מה, למה התנועה הזאת באה ומאיזה מקום היא הגיעה? תראו, אנחנו חב"ה
26 חילוניים, באים ממשפחות ליברליות – אגב, ברובנו שייכים דווקא לצד השמאלי – אני מדבר
27 בחינוך. וברבות השנים אתוס ההתיישבות, בתחושה שלנו – אני אומר היום בחוכמה
28 שבדיעבד; אני לא חושב שבזמן שהקמנו את העמותה כל הדברים האלה היו לי – נלקח
29 מאיתנו אתוס ההתיישבות גם בגלל ההתיישבות ביהודה ובשומרון. זאת אומרת שאנחנו לא
30 היינו יכולים להיות חלק מהדברים שסבא וסבתא שלי הקימו. בניווט בנגב בקורס בצבא,
31 כשאתה רואה שהחלקים האלה ריקים, ואתה יודע שאלה עתודות הקרקע האחרונות של
32 מדינת ישראל, אז הדברים מתחילים להתגבש לכדי מעשה. וכדי לייעל לבית המשפט, כי אני

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 יודע שהיעילות והמהירות חשובים לבית המשפט, אני מבקש להראות סרטון קצר של ארבע
2 דקות על פעילות העמותה, כדי לחסוך מלל מיותר. זה חשוב גם להבנת העמותה.

3 **ש: רק לפני זה – תגייד למה העמותה קרויה איילים, מתי הוקמה, ואחר-כך נראה.**

4 **ת:** אז אני כמובן השתחררתי מהצבא... תיכף תראה, גם בן הדוד של אימא שלי, שהיה מ"ס-פ"א
5 בפלמ"ח, נזף בי שאני נוסע לחו"ל. גם הטיול לחו"ל גרם לי לרגשי אשמה. במהלך טיול
6 בלדאק, עם דני גליקסברג – שאמור להגיע אחר-כך, אני מקווה שהוא יבוא – בדרך עם
7 האנפילדים ללדאק, מקבל טלפון – –

קריאה:

8
9 אופנוע.

הנאשם ממשיך:

10
11 **ש: רק תסביר: מה זה Enfield?**

12
13 **ת:** אנפילד זה אופנוע.

14
15 **ש: ולדאק – איפה זה לדאק?**

16
17 **ת:** לדאק זה בהודו, בצפון הודו.

ב"כ נאשם 2:

18
19 לדאק זה חבל ארץ בהודו.

הנאשם ממשיך:

20
21 **ת:** תופס אותנו טלפון. ההורים של אייל שורק – אייל היה חבר ילדות שלנו, היה לוחם במגלן
22 שנרצח – וזה תפס אותנו, החבורה, בצורה מאוד... זה גם היה הפעם הראשונה שהבנו – את
23 ה... את המשמעות של הרעיונות שאנחנו מאמינים בהם. החבורה התגבשה אחרי שנה וחצי
24 שלא היינו בארץ, מהשחרור. ובמהלך הישיבה בארץ החלטנו להקים את העמותה, והעמותה
25 נקראת איילים, לזכרו של אייל ויעל שורק, ואני מקווה שאנחנו לא פוגעים בשם שלהם רק
26 בהקשר של מה שקרה פה, ואני – זה גם חלק מהעניין, שחשוב לנו גם לחלץ את האמת כפי
27 שאנחנו ראינו אותה. אז אם אפשר להראות את הסרטון הקצר?

28
29 **ש: רק – מתי העמותה הוקמה?**

30 **ת:** העמותה הוקמה ב-2002.

31 **ש: ב-2002, בהיותך בן...?**

32 **ת:** עשרים-ושתיים וחצי.

33
34 הסרטון מוקרן.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

הנאשם ממשיך:

ש: שאלה טכנית: ראיתי שאל"ף, אתם נראים צעירים הרבה יותר. ראינו את שמעון פרס ואת אריאל שרון – וגם הכתב שם אומר: נפלה קטיושה. אז מתי הסרט הזה נעשה?

ת: ב-2006.

ש: ב-2006.

ת: מלחמת לבנון השנייה, אחרי מלחמת לבנון השנייה.

ש: עכשיו אני רוצה להתחבר לדברים שלנו. אנחנו רואים את אריאל שרון, זיכרונו לברכה, בטקס חניכת כפר-עדיאל באשלים, אומר: מתן, אל תחכו לתוכניות, כי אם תחכו לא תעשו שום דבר. התוכניות יבואו אחר-כך. תעשו. אני רוצה להיכנס למה היישום המעשי של הדברים של אריאל שרון אז.

ת: הנקודה הזאת היא משמעותית מאוד, כי אני מלקה את עצמי שלוש שנים איך הגעתי לסיטואציה הזאת. זאת אומרת, מה היה בתוך התהליך שמאפשר בכלל אופציה – הרי לא יושבים אנשים רעים שהחליטו להגיש נגדנו כתב אישום. כן? עושים את עבודתם. אבל איך הטרגדיה שקרתה בחוסר ההבנה של המציאות – וזה מתקשר לנקודה של אריאל שרון. קדם לביקור הזה, בטקס, שנה קודם, או כמעט שנה קודם, הגעה שלו אלינו. אני ודני חצי שנה קודם ראינו שאנחנו מתבטבים במחסן של ההורים שלי בירושלים. שמנו את כספי השחרור שלנו ואמרנו: מי בא לנגב? עזבו, אנחנו שמים את כספי השחרור ומדברים בינינו ובינתיים לא קורה כלום. ודני – היה אמור להתחיל ב,ניסן נתיב' יום למחרת – (לנאשם 3) היית יכול לחסוך לעצמך הרבה עוגמת נפש – בא איתי ושמנו שני קרוואנים. אחרי שלושה חודשים אריק שרון יוצא מטקס אזכרה לבן-גוריון ואומר לשמוליק ריפמן: תגיד, יש משהו חדש ברמת-נגב שלא קשור לשמן זית? זאת הייתה תמיד הבדיחה: שאין שום דבר חוץ משמן זית ברמת-נגב. הוא אומר: תראה, יש משהו חדש, אבל הפעם יש שני משוגעים, שנדמה לי שהם משוגעים יותר מהפעמים הקודמות. ואנחנו מגיעים לישיבה עם בן-אליהו, והוא אומר לי: בחור צעיר, מה אתה צריך? אמרנו: אנחנו צריכים מבנים. יש לנו חברה צעירים שמוכנים מחר להתיישב. זה היה בן-אליהו. הוא אומר: יורדים עשרים קרוואנים. אנחנו חשבנו שהוא צחק. מצלצלים מהחטיבה. אומרים: אתם ערוכים לקלוט עשרים קרוואנים? אמרנו: בטח. אנחנו מחכים שלושה שבועות. למה אתם מתמהמהים כל-כך? במשך יום ולילה עבדנו, קבוצה של ארבעים חברה, חיברנו אותם לתשתיות, והמדינה לא ידעה איך לאכול אותנו. „מה זה, מכרז?“, „נותנים להם חומרים?“. למה אני מספר את זה? כי אחרי שמחברים לתשתיות, פתאום אני מקבל טלפון מהוועדה המחוזית – – –

ש: הוועדה המחוזית – לתכנון ולבנייה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת: הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה. אומרים לנו: אתה ודני מוזמנים אצלנו מחר לחקירה בוועדה. ואני זוכר שאני ודני הסתכלנו אחד על השני. זה כאילו היה הפעם הראשונה שהבנתי שהמושג הזה, מדינה, הוא לא דבר הרמוני. זאת אומרת, ראש הממשלה יכול להוריד קרוואנים, ומצד שני אני יכול לקבל טלפון שאני צריך לתת דין-וחשבון למה לא יצאו היתרי בנייה – שאני בכלל לא ידעתי באותו גיל, אז בכלל לא ידעתי מה זה בכלל היתרי בנייה. והנושא הזה בעצם מלווה את כל הפעילות שלנו לאורך כל התקופה. יש פה – ואני שם את זה על זה שהמדינה עוד צעירה, וזה בסדר, היא עוד לא ממוסדת ב... אנחנו כל הזמן כמדינה מדברים בכמה קולות. וזה נורא מבלבל אנשים שנמצאים בעשייה. ואני אגע ואראה איך הדבר מתקשר אפילו לפרשה שאנחנו נמצאים בה היום.

ואז אריק החליט לחבר אותנו לשמעון פרס, שהיה השר לפיתוח הנגב והגליל, והגענו לשמעון – אני זוכר שישבנו כולנו והוא שאל אותנו, ככה בהגייה אירופית, שקצת הצחיקה אותנו – הוא שאל אותנו – זה כפרי סטודנטים: מה אתם לומדים? ולא היינו סטודנטים אז. ומהר יובל יצא ואמר: בפקולטה לפסיכומטרי. אז שמעון אמר: יפה, יפה מאוד. הסברנו לו מה אנחנו רוצים. ויום למחרת מגיע ג'וחא, שהוא העוזר שלו, עם מכתב ממנו. ואני רוצה לקרוא – זה ארבע שורות. הוא מביא לי ציטוט.

של כצנלסון. הוא כותב לי ככה: „למתן, אנו שייכים לתנועה שאינה רואה את תפקידה בהכרזת מילים חדשות, ודווקא יודעת לשמור אמונים לכמה מילים ישנות. תפקידנו להפוך את המילים למעשים. זאת תהיה זכותנו ההיסטורית הגדולה, אם כמה מאותם המושגים והרעיונות שעליהם גדלה תנועתנו ושבהם שקוע ממיטב המחשבה של דורנו וממיטב הירושה של דורות שקדמו לנו, אם המושגים והרעיונות האלו יתגלמו בימי חיינו בבניינים, בנטיעות וביישובים חיים“.

ב"כ נאשם 2:

זה המקור. אני רק רוצה שאדוני יראה. ניקח, נצלם וניתן לאדוני.

הנאשם ממשיך:

ת: אני מספר את זה כי זה נוגע כבר לנקודה של כתב האישום. ואני אחבר את זה עכשיו.

ביהמ"ש: **עוד לפני כתב האישום – ראיתי בסרט: בניתם עיר, כמעט ערים שלמות. מאין הכסף?**

ת: אז זה בדיוק, בזה אני רוצה לגעת. אחרי הסיפור שהיה עם החקירה של הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה – אותנו הלחיץ מאוד. בעיקר את ההורים. עכשיו, שתבין: אנחנו באים מבית שהנושא שהמטרה לא מקדשת את האמצעים הוא נושא יסוד בה. לכן העלבון שאנחנו חשים – – –

ש: **שהמטרה לא מקדשת את האמצעים.**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

ת : לא מקדשת את האמצעים. וזה עובר כחוט השני – אחרי זה אני אבקש מבית המשפט שייתן לי לעבור שיחה-שיחה, ראייה-ראיה, ולהראות איך הדבר הזה זועק בתוך הכתובים, לפחות בעיניי. ואני מצלצל לעוזי קרן, שהיה יועץ ראש הממשלה להתיישבות, שאריק שרון חיבר אותנו, והוא אומר לי: תבוא מוחרתיים לשיבה. ישבתי אצלו. אני ודני מגיעים... וברק, אגב. אני ודני מגיעים, ומכניסים אותנו ללשכה של אריק שרון. והוא אומר לנו: תקשיבו. אין מצב שאתם מגיעים למשרד ראש הממשלה ולא נכנסים הנה. אני רוצה לדעת בכל פעם שאתם מגיעים הנה. והייתה ישיבה, שאריק היה בה; שמעון פרס; שמוליק ריפמן, יושב-ראש מועצת רמת-נגב; ואפילו – אם אינני טועה, אני לא רוצה שבית המשפט יתפוס אותי – אני חושב שגם שולמית פרגו, שהיא היועצת המשפטית של משרד ראש הממשלה, הייתה בישיבה. ואריק אמר: חברה, קם פה דבר אמיתי. אני לא רוצה שהחברה האלה יתעסקו בבירוקרטיה. אני חושב שהוא שאל את היועצת המשפטית – אני לא רוצה לקשר לשולמית פרגו הזאת, כי זה היה לפני חמש-עשרה שנה: איך עושים את זה? הוא אומר: תעשו החלטת ממשלה ייעודית לאיילים. אני רוצה שבית המשפט יבין את המשמעות הייחודית של ההחלטה הזאת מלפני חמש-עשרה שנה. זאת אומרת שמדינת ישראל, בפרשנות שבאה על-ידי היועצים המשפטיים והחשב הכללי, ראו בהחלטה הזאת בעצם עוקף חוק חובת המכרזים. זה מה שסיבך אותנו, ותכף אני אס... היום בדיעבד, בחוכמה שלאחר מעשה, הם רצו לעזור, קלעו אותנו לסיטואציה בלתי אפשרית, ואני אפרט אותה בהמשך. המשמעות היא שמדינת ישראל, במסגרת תקנה שקמה בחטיבה להתיישבות, בשם איילים – לא תמיכות, לא מכרז – בשם איילים, יכולה להחליט בכל בוקר לקום ולהעביר כסף למקום הזה, ולבקש בקשה איקס או ויי ממתן. או מדני. או מנחמי, בשלב מאוחר יותר. אני אקדים את המאוחר, אבל אני רק רוצה להסביר, לא בהיבט של ה... שמעתי הרבה את ההיבט של הטיעונים לעונש. לא בהיבט של הטיעונים לעונש. באותו זמן הפכו אותנו לשומרי הסף של הקופה הציבורית, בלי שהייתה לנו באותה עת שום יכולת אמיתית לנהל את זה כמו שצריך, אף-על-פי שאני אומר – ואני אומר את זה באופן ברור: החינוך של ההורים שלנו וארגון הכלים שקיבלנו שם אפשר לנו לעשות את הדברים, גם כשאתה בוחן אותם היום בעיניים של טובי המשפטנים בארץ – לא עברנו על החוק. אני לא אקבל את ההבנה הזאת, או את הניסיון להפיל עלינו איזהו מעשה שיש בו קצה קצהו של עבירה על החוק. ואני לא אתחמק משום דבר – אם בית המשפט ייתן לי את הזמן, ויש גם החקירה נגדית. אני לא אתחמק משום דבר כדי לשכנע אותך שלא עברנו על החוק, לא בידיעה וגם לא שלא בידיעה.

אני עושה רגע פאזזה, כי הכסף הזה בעצם הגיע מהמדינה. אבל עיקר הכסף מגיע מתורמים. למה? הגופים – המוסדות הלאומיים, מה שנקרא, הסוכנות היהודית וקרן היסוד, נמצאים בשנים האחרונות במצוקה אדירה: הם לא מצליחים לגייס כסף. הם משוועים לגופים כמונו, בשביל שהם יוכלו לשים אותנו בפרונט ולגייס – היום אני אומר: על גבנו – תקציבים. ואז

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 יוצא שדני, מסכן, מוצא את עצמו בכל יום בארצות-הברית, עם פחד טיסה. ואני לא טסתי
2 בחיים – דיברו פה בטיסות על חשבון המדינה של פאינה – אני לא טסתי בחיים על חשבון
3 העמותה. אני לא סובל טיסות. מאז מלחמת לבנון זה עושה לי חרדה. ואז בשנת 2006 הזמינו
4 את דני בפעם הראשונה ל-AIPAC. ומגיעה המנכ"לית של אייפאק, שאני לא זוכר את שמה,
5 ואומרת לי: אתה חייב גם לבוא. ואני אומר לה: תשמעי, אני מפחד לנסוע, יש לי מצוקה, אני
6 לא התאוששתי עוד מהמלחמה. היא אומרת: אתה חייב לבוא. אני קניתי את כרטיס הטיסה
7 לשם, כי לא יכולתי לסבול את המחשבה – זה היה נראה לנו המון כסף אז. זה עלה 3,500
8 שקל. כבוד השופט, רק תבין את הסיטואציה: ילדים בני עשרים-וחמש, שפותחים את ה-
9 plenary של האיפאק. מי פותח אותו? (אומר ביטוי ביידיש) איתן ודני; (נוקב בשמו של אדם)
10 שמכר באותה שנה, אני חושב, את החברה; ציפי לבני, כסגנית ראש הממשלה; ודיק צייני,
11 כסגן הנשיא. הם הארבעה שנואמים שם, באיפאק. המהלך הזה הביא שלושה מיליון דולר.
12 הסתובבנו גם במסדרונות – ואני מזכיר את זה כי הייתה פה... זאת אומרת, מארגון של
13 מחוזרים של 1.2 מיליון בשנה, פתאום, ב-2006 – בום. גדלנו, אני חושב, אולי בכמעט אלף
14 אחוז במושגים, אָה... נומינ... במושגים של אחוזים. ולמה אני מטריד את בית המשפט בנושא
15 הזה? כי בעצם אנחנו הופכים להיות חביבי התורמים בעולם. במשמעות שהם אומרים: אנחנו,
16 נמאס לנו מהמוסדות הישנים. לנו יש משימות שאנחנו חפצים בהן. נמאס לנו שהסוכנות
17 היהודית וקרן היסוד גוזרים שלושים אחוז בדרך. אתם חבְּה טובים, אתם עמותה. הקמתם
18 חברת בנייה. תבין, הקמנו חברת בנייה כי רצינו לבנות בעצמנו. נסענו לטקסס, הבאנו מכונה
19 ללבני אדמה דחוסה שראיתם פה בסרט. התחיל לרעוש ולגעוש סביב הפעילות שלנו. אומרים
20 לנו: תשמעו, נמאס לנו מהגופים הישנים, נעביר לכם ישירות את הכסף. גם אם חלק הולך
21 בדרך, נדע שזה מגיע למטרות טובות. וזה כאילו היה הקו המנחה – ובפרשת התביעה אתה
22 יושב ואתה מתפוצץ, כי אתה צריך לשכנע פה: קודם כול, חבְּה, תראו מה כתוב לגבי מטרות
23 העמותה. אבל איך התגבש הסיפור? והסיפור הזה התגבש – ואני רוצה למנות לפני בית
24 המשפט כמה מהפעילויות של העמותה.

ב"כ נאשם 2:

25
26
27 אנחנו רוצים להגיש ככלי עזר, נו"ן – עכשיו העד יעיד עליו (רשימת פרויקטים הוגשה וסומנה
28 191/1).

הנאשם ממשיך:

29
30
31 ש: הכותרת היא „רשימת פרויקטים משותפים של עמותת איילים במימון תורמים“. אם
32 תסביר כיצד מתבצע השיתוף לגבי כל עניין ועניין שמופיע פה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 אז פונים תורמים פרטיים – אגב, מארצות-הברית, מאירופה פחות; אני מדבר בתורמים
2 יהודים – שבאים עם משימות. ובאים לאיילים ואומרים: איילים, בואו תעשו אותן.
3 המשימות האלה מכפילות ומשלשות את הפעילות, מה שאנחנו מגדירים פעילות הליבה, של
4 כפרי הסטודנטים. אנחנו מקימים מרכז רפואי בדימונה: כבוד השופט, בית חולים קדמי
5 בעלות של 13 מיליון שקל; בית ספר יסודי בשדה-בוקר (נוקב בעלות); מרכז מסחרי בערד,
6 בעלות של תשעה מיליון שקל. אני חושב שהמטרה ברורה. מה בעצם אני מנסה לומר? אני
7 חושב שב-2007, הרבה לפני שדאוד ידע שקוראים לו דאוד... או: הוא ידע, אבל לפחות אנחנו
8 לא ידענו את שמו – הארגון הזה הפך מארגון שטיפל בכפרי סטודנטים למוסד שהוא... הייתי
9 אומר, איך שאנחנו ראינו את זה, הקרן לפיתוח הנגב והגליל. איך שאנחנו ראינו את זה, אני
10 ודני, זה עבר מזמן את התחום של כפרי הסטודנטים. ופה אנחנו מדברים בכספי התורמים.
11 אני גם אז ידעתי את ההפרדה. ואני מודה... אילו האמנתי באלוהים, אז הייתי אומר לאלוהים
12 – היה לי האינסטינקט גם אז להבין ולא לטעות – אני היום חושב על בחור לפני עשר שנים,
13 כמה קל היה לעשות את הטעות – הוא פועל מול תורמים. מול תורם זה בוטה הרבה יותר.
14 הוא יכול להגיד: אני נותן לך כסף, אבל אני רוצה שמוישה יבנה את המקום וירוויח ארבעים
15 אחוז. זאת זכותו. זה כסף שלו. ובתנאי שאין פה מעורבות של כסף ציבורי. אז תראו מה נדרש
16 – ועובדה שהיו לנו כבר אז האינסטינקטים האלה, לעשות את ההפרדה: מה קורה? נוצר פה
17 גוף עם יכולות מאוד-מאוד גדולות לבצע פרויקטים לאומיים בנגב ובגליל בלוחות זמנים
18 שמדינת ישראל התרגלה לא לעשות אותם. ואז, בכל פעם שאיש ציבור בא עם פרויקט או
19 תקוע עם משהו שהוא דא"ר, למען המדינה, ומרגיש שידיו כבולות – ואני עכשיו אפרוט לפני
20 בית המשפט; אני פשוט לא רוצה להלאות אותך. אני יכול לשבת פה יום שלם ולהסביר לך –
21 לא נספיק – את כל הכספים והתמיכות שעברו דרך התקנה של איילים בחטיבה להתיישבות.
22 טלפון למתן – אני רוצה להבהיר באיזה עולם אני חי בו, ולמה ההפתעה הזאת נופלת עליי,
23 שמגישים נגדי כתב אישום, ועוד טופלים עליי קונספירציה – את זה צריך פשוט לזעוק. אני
24 לא יכול להבין איך מבינים אותה אפילו מחומר הראיות. ועל זה הכעס שלי. כי אפשר להבין
25 אותה, את הטעות. ויכול להיות שבית המשפט צריך להידרש לשאלה הזאת, איפה עובר
26 הגבול. אבל להגיד שאנחנו היינו חלק מקונספירציה, קנוניה – מבחינתי זה פשוט לא נתפס.
27 אני רוצה לחזור רגע... ירון, תמקד אותי, אני...
28 **ש: אמרת, הסברת איך עובדים הפרויקטים המשותפים עם התורמים. אמרת לבית המשפט**
29 **הנכבד: התורם אומר, אני אתרום לכם כסף, אפילו תיקחו עשרים אחוז. ולמה הולך**
30 **השמונים האחוז הנותרים?**
31 ת: ל-projects שהוא קבע אותם.
32 ת: ואגב, יכול להתנות – הספק, כמה מהכסף הוא ירוויח ובאיזה צבע תהיה הכניסה. זה העולם
33 שהייתי חי בו. וידעתי לעשות את ההפרדה. חלילה, אני מקבל אחריות לכול. אני לא צריך

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

1 להתגונן, בטח מאחורי דני. אם רוצים לעשות דיון עקרוני צריך להרוס שתי משפחות. אני
2 מוכן לעמוד ושתנהלו על הגב שלי את הדיון הזה. למה שתי משפחות צריכות להיות מעורבות
3 בדבר הזה; ועוד יותר לא ברור לי מה סטיבן עושה פה. זאת פשוט בדיחה. כאילו הייתם
4 לוקחים את המזכירה שלי. סטיבן, הוא היה מבחינתי חבר, אבל הוא לא קשור לכלום – –
5 עכשיו אני רוצה רגע להסביר איך בעצם התהליך קרה. ת :

6 אז אולי אני אתן לבית המשפט הנכבד את החלטת הממשלה, שמפורט בה איך כספי
7 המדינה... (נ/43). ש :

8 אני רוצה ממש שתתמקד במה שכתוב בהחלטה ולענות לבית המשפט על ההחלטה. כתוב
9 בהחלטה שהיא בהמשך להחלטה קודמת, החלטה ייחודית ויעודית לעמותת איילים. ואז
10 יש תקציבים, מהממשלה. איך זה עובר? וגם תתאר את ההתפתחות במהלך השנים. כי
11 ההחלטה שלפני בית המשפט ולפניך היא מ-2007, והגשנו את כל ההחלטות –2007, 2006,
12 2012. ת :

13 אז אני רוצה לגעת, בשביל לעשות סדר לבית המשפט, מה הייחודיות קודם כול של ההחלטה.
14 שימו לב: הכותרת (קורא ומדגיש „איילים“). תראו אחרי זה, בנושא ההחלטה – גם:, ,הרחבת
15 והקמת כפרי סטודנטים בנגב ובגליל במסגרת פרויקט איילים“. המשמעות המעשית היא
16 ששרדי הממשלה יכולים לארגן תקציבים, להעביר אותם לתקנה ייעודית שנמצאת בחטיבה
17 להתיישבות, ולבקש מאיתנו בעצם לבצע כל דבר שהוא בעל חשיבות לאומית ראויה. וזה
18 הפוזיציה, שאנחנו מ-, הייתי אומר מ-2010 – צריך גם לדייק פה: לא מ-day one מקבלי
19 ההחלטות הבינו את הנושא הזה. הוא קרה ביתר שאת לאחר שהחטיבה להתיישבות, בעניין
20 פוליטי בין יאיר לפיד לבנט, הפסיקה לפעול. בעצם איילים הייתה חלופה במספר חודשים לכל
21 פעילות החטיבה להתיישבות, שנתקעה. וניתן להוכיח את זה בנקל, כי... כי זה דברים שקרו
22 בפועל.

23 **ביהמ"ש: אז מי העביר לכם את הכסף?**

24 משרדי הממשלה. כל משרד, לצורך ה... אז אני אסביר את התהליך. אני ודני – – ת :

25 אז אני רוצה להסביר איך זה מתנהל. אנחנו מגבשים החלטת ממשלה. תוקף של החלטת
26 ממשלה במדינת ישראל נע בין שלוש לחמש שנים. ואז בעצם מתחיל סופרמרקט. ממש ככה.
27 אני ודני, בעיקר, כפיבוטים של הארגון, מתחילים לשחר לפתחם של שרים בממשלה, פורסים
28 לפניהם את המשנה שלנו, ואומרים להם: חברים, אנחנו מגבשים כרגע החלטת ממשלה;
29 משרד נגב-גליל במקרה זה מוביל אותה. אנחנו מבקשים שתיתנו משהו. עכשיו, בגלל
30 הייחודיות של הפרויקט – וזה היפר-חשוב: רוב התקציב – ואנשים לא מבינים את זה –
31 מנותב. האמת – שאין כסף חופשי כל-כך. איפה יש כספים חופשיים? במסגרת ההסכמים
32 הקואליציוניים שנחתמים בין המפלגות, ובמסגרת מה שנקרא יתרות שר. ככה המושג. זה –

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 תמיד היו צוחקים – זה בעצם הקופה הקטנה של השר. תארו לכם שהיו מקליטים שר : אני
2 אביא מהקופה הקטנה שלי. תארו לכם אילו דברים הוא היה צריך להסביר.
3 ת : אם ניקח לדוגמה את ההחלטה שנמצאת לפני בית המשפט, רואים בעצם איך כל משרד מעביר
4 כסף. ניקח נגיד את סעיף 2 (קורא). זאת אומרת שכל משרד – וזה נורא חשוב – –
5 **ביהמ"ש : כל משרד מעביר מתוך התקציב שלו.**
6 מעביר מתוך התקציב שלו – או שהשר מחליט לנתב מתוך הכספים הקואליציוניים. אני לא
7 יודע את זה. זאת אומרת, אני היום יודע בדיעבד – וגם ידעתי שזה מישראל ביתנו, מכספים
8 קואליציוניים, אני לא מסתיר את זה. זה במסגרת המשרד.
9 ת : ואני גם אסביר לך למה בנושא הזה... בעצם – – – אנחנו נגיע לזה.
10 **ש : אני רוצה לתת טבלה (מציג). טבלה ונעבור אחד-אחד. ואז נעבור לישראל ביתנו. נצלול. שוב,**
11 **כרונולוגית, כי ישראל ביתנו בא מאוחר יותר (הוגשה וסומנה 1/192).**
12 ת : (מעייף) יש עוד עשרות דוגמאות. אפשר לשבת ימים ולתת עשרות דוגמאות.
13 **ש : מה זה „מימון קייטנות“, „משרד נגב גליל“? תסביר בבקשה לבית המשפט.**
14 ת : במהלך, צוק איתן' אני בשירות מילואים – אגב, בעזה – מצלצל אלי דרור סורוקה, שהעיד
15 כאן. התקציבן. אומר לי : מתן, יש לנו בעיה. ככה אגב רוב השיחות מתחילות. יש לנו בעיה,
16 שאנחנו יכולים לתקצב קייטנות רק אפס עד שבע. מה המשמעות? אפס עד שבעה קילומטר
17 מגדר הגבול. נוצר מצב שהקייטנות בבאר-שבע ובקריית-מלאכי, ואולי גם אשקלון – אני כבר
18 לא זוכר – אנחנו רוצים שתממנו את זה. נעביר לך מיליון שקל. 600 תעביר מחר לרשויות
19 האלה-הואלה, ו-400 – הינה, נהניתם. שישאר לשוטף, שלכם, מה שנקרא. מה אני אומר
20 לכם? ראוי? אמצע מלחמה? הם בבעיה? מרים טלפון ליוסי חוגרי, אומר : אנא מכם, תהיה
21 בקשר עם דרור סורוקה, תראה איך מטפלים בהם. שער בנפשך שעל זה הייתה מתבצעת
22 חקירת משטרה.
23 **ש : התבצעה. במשטרה אתה נחקרת ואמרו לך שאתה נותן שוחד לדרור סורוקה.**
24 ת : נכון. נכון.
25 **ש : אז עכשיו תענה לבית המשפט לשאלה.**
26 ת : במשטרה – בפרקליטות לא האשימו אותנו בזה, זה עבר מסננת – אבל בחקירה החוקר צועק
27 עליי : אתה נתת שוחד. בשיחות רקע. יש החקירה ויש הסיגריה למטה, שאיפה זה? איפה
28 התקצירים של זה? ומה הוא אומר לי : אתה ידעת שהם חברי ליכוד? אתה ידעת שכל חברי
29 המועצות האלה הם חברי ליכוד. זה היה חשוב לסילבן שלום. אמרתי : לא ידעתי, ואילו
30 ידעתי, so what? צלצלו אליי לעזור לקייטנות. בהגינותם של הפרקליטות הם צמצמו ; היינו
31 יכולים לשבת פה במסגרת עצומה. לעבור הלאה?
32 **ביהמ"ש : אל תעבור לכתב אישום שלא הוגש.**
33 ת : לי חשוב שכבוד השופט יבין את ה-state of mind שאני חי בו – – –

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

1 **ביהמ"ש :** אני מבין את הסטייט-אוף-מיינד. הסתבכת עם שופט שמבין עניין. השופט הזה
2 **קצת מבין עניין. צריך לאחוז את השור בקרניו.**

3 **ת :** אני מבקש מבית המשפט רק עוד משפט אחד, ואני מבטיח לך שאני אצלול לשור בקרניים...
4 קח את הבית היהודי כדוגמה. ששם זה אחד-לאחד ישראל ביתנו. בעצם פונים לדני – במקרה
5 הזה זה היה דני, אבל אני זה שלוקח את ההחלטות בארגון, חד-משמעית. אומרים לו: „נעביר
6 לך מיליון וחצי שקל במסגרת הכספים הקואליציוניים“, והעדנו על זה במשטרה. 750 אלף
7 מזה הולכים לפנימה, לפעילות של בתי מדרש בקמפוסים, שנתנו דרישה שזה לא יהיה בעל
8 אופי דתי, ו-750 עוברים – בהתניה. (לתובעים) אז או שתדו מאיתנו, בפן שלנו הפרטי,
9 בפרשת ישראל ביתנו. לא עם פאינה, חלילה, עוד איש ציבור שסרח. או שתטפלו בזה
10 מערכתית או שאל תטפלו בזה בכלל.

ב"כ נאשם 2:

11
12
13 זה מסמך שעכשיו העד העיד עליו (מציג). המסמך כולל שני עמודים. בעמוד השני יש מסמך של אלי
14 לבנון מהמשרד לשירותי דת. הכותרת היא „[...] הצר[ח]ת תקציב זהות יהודית לטובת חוזה חברה
15 וקליטה עמותת איילים“ (הוגש וסומן 193/נ). ובמילל, אדוני – אם אדוני רואה בעמוד הראשון –
16 „אני מאשר את המסמך. כמובן, בכפוף להעברת תקציב מאיילים לפנימה כפי שסוכם“. מחצית
17 מהסכום שבו מדבר לבנון היא מתוך 1,500,750 אלף ש"ח.

נאשם 2:

18
19
20 או בהגייה של כתב האישום, „חמישים-חמישים“. פה זה חצי-חצי. אז או שעכשיו תפתחו חקירת
21 משטרה, ואני מוכן לעמוד לדין גם על זה, או שתדו מאיתנו בעניין של ישראל ביתנו. לא יכול להיות...
22 הדעת לא סובלת את העניין הזה. אני לצורך העניין יושב היום מול אנשים, רוצה להסביר להם מה
23 מותר ומה אסור. מישהו יכול להסביר לי?

הנאשם ממשיך:

24
25
26 **ש :** עכשיו אם תוכל להסביר לי מה הפיקוח על עמותת איילים.
27 **ת :** שום פיקוח, למעט העובדה שיש סעיף 46, ומנהל הכספים שלי חשב שראוי להעביר. C'est
28 tout. עכשיו, אני רוצה להגיד כאן. אני רואה שבית המשפט, הוא מבין מהר – יש עשרות
29 דוגמאות כאלה. עשרות של דוגמאות כאלה. זה העולם שבו אנחנו חיים.

30 **ביהמ"ש :** אנחנו יודעים שהייתה הצעה של חצי מיליון שקל במזומן, שאתה נזעקת ואמרת:
31 **לא יקום ולא יהיה.**

32 **ת :** נכון.

33 **ביהמ"ש :** אז אל"ף, תאר איך זה היה; ובי"ת, ברגע שהוצעה לך הצעה מגוונה כזאת, הבנת
34 **שיש משהו מסריח.**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 ת : חד-משמעית.
- 2 **ביהמ"ש :** אז כאן זה לא ישראל ביתנו והעמותות הדתיות, אלא כאן אתה רואה שאיש מושחת
- 3 פונה אליך ומציע לך הצעה. הם טוענים שאתה סיכמת איתם להעביר את זה
- 4 בדרכים שהם קוראים לזה דרכים יצירתיות.
- 5 ת : אגב, זו הפרשה מבחינתי. זה לאחוז את השור בקרניו.
- 6 ת : אני פשוט אגיע לעניין כפי שהוא – סיפור המעשה.
- 7 **ביהמ"ש :** איך זה הגיע, וגם תפרט.
- 8 ת : לפרוטרוט. לפרוטרוט, ואני רק אבקש מירון: תגבה אותי במסמכים, כדי שגם הדברים
- 9 האלה... יהיה לנו תוקף.
- 10 **ש :** ענה לשאלה של בית המשפט.
- 11 ת : מצוין.
- 12 **ש :** אבל – אבל – –
- 13 ת : הקשר לישראל ביתנו התחיל בשנת 2009, אני אעשה את זה ממש קצר.
- 14 ת : הקשר עם ישראל ביתנו התחיל בשנת – –
- 15 ת : הקשר לישראל ביתנו התחיל בשנת 2009, במסגרת כספים קואליציוניים שהועברו למועצה
- 16 האזורית רמת-נגב, שהמועצה הייתה סוברנית להחליט איך לתפעל את הכסף הזה, והמועצה
- 17 מימנה ארבעה מיליון שקל בסיוע להקמת הכפר באשלים.
- 18 **ביהמ"ש :** ואת הכסף קיבלת מָה...?
- 19 ת : מהמועצה.
- 20 ת : ללא ישראל ביתנו. למה אני מספר לבית המשפט את זה? כי אנחנו, ב,,אופיינות" שלי ושל דני,
- 21 בטקס שבו הגיע נשיא המדינה – שכתנו להזמין את איווט ליברמן. וזה יצר קרע.
- 22 ת : אנחנו... נוצר נתק עם המפלגה. ובשנת 2012, בישיבה שהייתה אצל אורית לרנר במשרד,
- 23 שלצערו של סטיבן הוא במקרה היה שם – דובר איך בכל-זאת מגייסים וחוזרים למפלגת
- 24 ישראל ביתנו, כי אני הבנתי אז שהכסף היה אצל רוברט אילטוב והיום הוא אצל פאינה
- 25 קירשנבאום.
- 26 **ביהמ"ש :** אבל למה אתה צריך דווקא את ישראל ביתנו? יש לך משרדים בכירים.
- 27 ת : שאלה טובה, ואני אסביר. המשרדים – מאחוריהם עומדות המפלגות. הסברתי את זה
- 28 מקודם, שאם משרד הקליטה זה ישראל ביתנו – משרד הקליטה אומר: ,,אני, אין לי כסף.
- 29 מה חיבור? דברו עם פאינה". מהכסף הקואליציוני, שאני אוכל להשתתף בהחלטת הממשלה.
- 30 **ש :** המשרדים מפנים אותך.
- 31 ת : ברור. אני אגיע לכול. ואז אני פוגש את – –
- 32 **ש :** רגע, לפני זה: רק ישראל ביתנו?

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 לא, חס-וחלילה. כל המפלגות. עושים מיפוי של המפלגות. אומרים ככה: ישראל ביתנו, יש
2 להם 150 מיליון כסף קואליציוני. הבית היהודי – מעניין. תמיד יש להם הכי הרבה, מאתיים
3 מיליון. הליכוד – מי אין לו? תמיד הוא אומר: אין לי, והוא מחזיק במשרד האוצר.

4 ת: אני פוגש את דאוד גודובסקי ב-2011. אגב, דמות גרוטסקית. היום קשה להגיד דברים על
5 דאוד. עם הומור חד. אני מכיר עסקנים פוליטיים, אבל פה מדובר במישהו אחר. הוא אומר
6 לי: תשמע, אנחנו שומעים שאתם עושים עבודה טובה, ופה לא הזמנתם את איווט. אמרתי:
7 תשמע, פה שכחנו. הוא אומר: אנחנו מוכנים לחדש איתכם את הקשר, להעביר לכם מיליון
8 וחצי שקל. חצי מיליון מתוכו ילך להגדלת מספר העולים בכפרים. הוא ביקש ממני... והוא
9 היה רציני. הוא ביקש ממני הסבר כמה עולים יש לי בכפרים. האמת היא שאחרי שניסנו –
10 אני חייב להיות כן – לגרד מהיקב ומהגורן, לא הגענו לדברים משמעותיים. אני אמרתי לו:
11 תשמע, זה לא הליבה שלי, אני לא יודע איך להוביל דבר כזה. בוא נעשה את זה יחד. הוא
12 אומר: תראה, יש אתר ששמו Izrus. שהוא ה,וואלה! של הקהילה הרוסית. תשבו איתם
13 ותראו אם דרך זה אפשר יהיה לקדם חשיפה של כפרי הסטודנטים לקהילה הרוסית, ואני
14 זוכר שהוא גם אמר לי – –

15 **ביהמ"ש: רגע, אז עוד פעם: המיליון חצי, הוא נתן לך בתנאי שחצי מיליון ילך להגדלת מספר**
16 **העולים דרך איזרוס?**

17 ת: דרך איזרוס. איך הוא מסביר לי: איזרוס זה פורטל וואלה! של הקהילה רוסית. תעבוד איתם.
18 אני לא יודע אם זה טוב או רע לי, אבל הוא אמר לי שזה יחשוף אותנו גם לאוליגרכים הרוסים.
19 יצאתי מהשיבה ואמרתי לדני שזה מעניין אותי יותר, כי אולי נחשף לעולם התרומות של
20 הרוסים. ודני מתחיל לנהל את הסיפור הזה של איזרוס. וככה זה קורה. נסגר חוזה כדת וכדין,
21 אנחנו לא מואשמים עליו. ועכשיו נגיע – לסיפור עם נחום ברנע. כי התובע הציג היום כאילו...
22 מה אמר. נחום חבר שלי ושל דני, וליווה את הפרויקט שלנו מתחילת ההקמה שלו. ואני
23 במהלך 2013, ואני זוכר את זה במהלך 2013, כי זה היה במהלך – –

24 ת: אני פותח את העיתון – זה היה סיכום רבעון, לכן אני זוכר את זה. זה היה בצפון – לא זוכר
25 כרגע איפה זה היה. ואני פותח את המוסף, ואני קורא ריאיון שנחום ברנע עושה עם חבר
26 הכנסת לשעבר, שפרש – דני איילון. והוא אומר שם שדרך איזרוס מעבירים תקציבים
27 למפלגה. עכשיו, זו הייתה הפעם הראשונה בחיי – אז, אני מדבר ב-2013 – שבעצם אני רואה
28 שיכול להיות פה סיפור. שאני לא מבין אותו עד הסוף. אני בבוקר של יום שבת מצלצל לדני –
29 חבל שלא הקליטו אותנו אז – ואני אומר לדני: דני, איזה מזל שהפסקנו לעבוד עם איזרוס.
30 קראת את נחום ברנע? אז הוא אומר לי: כן. אמרתי לו: ואללה. עד כאן טוב ויפה, ועוצרים
31 אותי אחרי שנה וחצי. למה אני חוזר? אני בחקירת המשטרה מגיע אליי חצי חבקין, ואני
32 מספר לו, אני אומר לו: תקשיב. כטענת הגנה. אני קורא כתבה של נחום ברנע ואני מצלצל
33 לדני, אומר לו: איזה מזל שהפסקנו. איך אתה מאשים אותי בזה? זה היה כמה חקירות אחרי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 המעצר. ואז הוא אומר לי: מה זאת אומרת, בזמן קריאת הכתבה הזאת אתם עוד משלמים
2 לאיזרוס. מוציא לי חוזה שאני רואה שאנחנו משלמים לאיזרוס. מבחינתי זה לא נעים, אני
3 אומר, ומה זה, אני זועק את זה בחדרי החקירה. אמרתי לו: תקשיב, אין מצב. אתם כל-כך
4 מתוסכלים אולי מאיתנו שאתם כבר ממציאים מסמכים. עכשיו, אני ודני לא היינו יכולים
5 לדבר. ויום למחרת אני שומע שקראו לדני ללהב. ומתברר שהמשכנו לשלם ב-2013. עכשיו,
6 אני עשיתי-- --

7 **ביהמ"ש: אבל זה לא קשור למה שמאשימים אותך.**

8 ת: נכון.

9 **ביהמ"ש: כרקע-- --**

10 ת: נכון, אני רוצה שתבינו-- --

11 **ביהמ"ש: עכשיו, איך זה הגיע, הנושא של המזומן?**

12 ש: לא, מה זה מלמד?

13 ת: חשוב לי-- --

14 **ש: חייבים להסביר – אני לא מפריע. אני אוהב מאוד שאדוני שואל. רק חייבים לסיים את
15 הנקודה.**

16 ת: אני ניסיתי לנתח, אחרי החקירה, איך קרו הכשלים האלה. כי קרו פה כשלים – ויכול להיות
17 שאני צריך לתת עליהם את הדין. מה שקורה זה ככה: יש פרויקטים שבאים מלמטה למעלה.
18 שהם באים מהשטח. קל מאוד לגייס את המערכת אליהם. באיזושהי נקודת זמן מסוימת
19 אתה כמייסד הופך להיות טיפה הממסד. אתה בא עכשיו עם פרויקטים, שהם פרויקטים
20 לגיטימיים וראויים, אבל זה לא...,, מה עכשיו הכנסת לנו את נושא העולים החדשים? אנחנו
21 בקושי מצליחים לתפעל את הזה". אני אומר: חברָה, זה חלק משיתוף הפעולה. אנחנו
22 מקבלים מהם תקציבים. זה הכול היה ידוע. חברָה, מקבלים תקציבים, זה האג'נדה שלהם,
23 אז בסדר, יש מחיר לדבר הזה. אז הינה דוגמה של חצי מיליון שקל. שאלוהים ישמור... אני
24 מתבייש בהיבט הניהולי, אני לא חושב שאני יכול כמנכ"ל. חצי מיליון שקל שזלג מהארגון
25 סתם. עכשיו, לא שהם לא רצו לתת שירות. זה מה שנורא. האיזרוס, הם רצו לתת שירות. אף
26 אחד לא היה שיפעיל אותם.

27 **ביהמ"ש: זה סיפור מבחינתך כמו שהיה עם התורמים.**

28 ת: נכון. עד 2013 אני שימשתי מנכ"ל ודני כמנכ"ל – זה היפר-חשוב. לקראת 13' או אמצע 12'
29 אנחנו מקימים קרן השקעות. עושים לביתנו. אני מתנצל: אימא שלי התנגדה לזה. ראינו את
30 כל החברים שלנו, באנו עם עשרים, ואנחנו עם פֶּאָרְקָאָטֶע עשרים-ושבעה מטר, שממנו עצרו
31 אותי. ואני אומר לדני: בוא נתקדם. ודני אומר לי: אתה אומר לי; אני כבר שלוש שנים אומר
32 לך את זה. והקמנו קרן השקעות, גייסנו עשרים מיליון דולר לעסקים. וזה קורה ב-14-2013,
33 התקופה שמייחסים לנו את כתב האישום. אז אני לא מסיר שום אחריות. הכול, מההתחלה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 עד הסוף, אני מספר. גם אם צריך לשבת עשר שנים בכלא, אני לא מסיר ממני, אף אחד לא
2 לקח חוץ ממני את ההחלטות. אבל בואו נראה איך הדברים מתגלגלים. איך קורה שקלגנוב,
3 אף אחד לא יודע שהוא לא עובד. נושא השוחד – איך הגעתם לזה בכלל? אז אני מבחינתי
4 הופך להיות יושב-ראש. קודם כול אני מוריש מערכת מורכבת מאוד לנחמי, שהייתה פה.
5 שהיום, בחוכמה שבדיעבד, אין לה, לא היה לה סיכוי להצליח. כי זאת מערכת מורכבת מאוד
6 מבחינת הפעילות שלה. זה כולבויניק, כמעט כל דרישה של מישהו בארץ. והפגיעה בתורמים.
7 זה עצבן אותי, שהביאו את יוסי חוגרי. מה זה, אתם לא סומכים עליי? יוסי חוגרי, מנהל
8 הכספים – אני אגיע, אני מבטיח. פשוט נראה לי חשוב. חוגרי, מנהל הכספים של הסוכנות
9 היהודית. אומרים לי: הוא נכנס לך למערכת, הוא חותם על הצ'קים. זה כאילו לקחו ממני
10 את הארגון. וזה הרקע.

11 אז דיברנו ב-2013, מה קרה בעמותה. אני רוצה שזה ייכנס לפרוטוקול בהבנה, כדי שאחרי
12 זה בית המשפט גם יזכור.

13 **ש:** אני חוזר שנייה אחורה. אמרת, הסברת על דאוד, על המיליון וחצי. תמורת עולים חדשים.
14 אני רוצה שתעיד על עוד פרויקטים חשובים לפני השיחה המגונה. אחד, אני מפנה אותך ל-
15 2012.

ב"כ נאשם 2:

16 יש בג"ץ. אני מגיש שלושה מסמכים (מצוג), שכולם באותו עניין אז אפשר לאגד אותם יחד, כדי שלא
17 להעמיס. רק בינתיים בית המשפט יקרא, אז אני לא אעמיס (המסמכים מוגשים ומסומנים יחד
18 19/194).
19 יש כאן שלושה דברים, שהם אותו אחד. בידיעה העיתונאית יש עתירה לבג"ץ. המימון של עורך-הדין
20 שמגיש את העתירה הזאת הוא מימון משותף. 25 אלף ש"ח מעמותת איילים ועוד עשרת אלפים ש"ח
21 מישראל ביתנו. ואחרי זה עמותת איילים יוצאת on-record בהודעה לעיתונות ומברכת את פאינה
22 קירשנבאום.

הנאשם ממשיך:

23 **ש:** אם אתה יכול להוסיף.
24 **ת:** השיתוף שאני באופן אישי ראיתי עם ישראל ביתנו זה דווקא בהיבט שמה המעמד השווה
25 שהחילונים צריכים לקבל במדינה הזאת. ופה היה משהו שזעק. כי בנושא מחיר למשתכן,
26 בגלל שהמפלגות היו במשרדים הרלוונטיים, הם לא נתנו כושר השתכרות. לא סתם הם לא
27 נתנו את כושר ההשתכרות הזה. ועל הרקע הזה היה החיבור עם פאינה. אם שואלים אותי:
28 האם פאינה עשתה את זה לשם שמיים? כן. האם היא עשתה את זה גם לשם פרסום? גם כן.
29 האם ידעתי מזה? כן. זה חלק מהמחיר שאנחנו צריכים לשלם על החיבור לפוליטיקאים
30 במדינת ישראל, שצריכים להיבחר.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

ש: אני עובר לשיתוף הפעולה הנוסף, בדיוק באותה מתודה. מייל (מציג) שאתה שולח לאורית
לרנר מארבעה במארס 12' (הוגש וסומן, 1/195). סעיף 2. הכותרת היא „[...] תוכנית כספים
2012 מהממשלה“. אתה אומר כך: (קורא מסעיף 2). אתה כותב את זה לאורית לרנר. תסביר
לי: מה זה כרמיאל, מה זה עכו ואיך אורית לרנר תעבוד על זה?

ת: אז זה ייקח לי כן ארבעים-חמש שניות, כי יש פה גם עניין של התניה, כפי שהמדינה רואה
התניה – לא כפי שאני ודני ראינו התניה. הבעיה בבחירה איפה כפרי סטודנטים נקומו – זה
תלוי איפה ראשי רשויות חזקים. איפה ראשי רשויות חזקים קשור לאיזו מפלגה הם קשורים
וכמה הם חזקים במפלגה. עכשיו, נוצר מצב אבסורדי שדווקא העיריות שבהן יש מה שנקרא
ועדה קרואה, כמו אופקים – יושב שם כוח צביקה, גיבור ישראל, ולא יכול להיזי שום דבר
בעיר, כי אין אף אחד שדואג לו. הוא פונה אלינו ואומר: דחיל-רפן, תקימו לי כפר סטודנטים.
הוא פונה לדרור. דרור אומר: מה זה מעניין אותי, אופקים? ראש העיר שם זה ועדה קרואה.
מה הוא יכול לתת לי בתמורה? „בתמורה“ זה תמורה פוליטית. זה העולם. הוא אומר: אני
רוצה להקים כפר סטודנטים בכרמיאל. למה כרמיאל? כי עדי אלדר חזק שם. אמרתי: בוא
נעשה התניה. נקים את הכפר באופקים. מהכסף שיש לכם. נביא מפאינה – אני לא יודע אם
זה היה מפאינה או מישראל ביתנו, לא זוכר את הפרטים – כסף לכרמיאל, כי שם חשוב להם,
כי יש מצביעים של ישראל ביתנו בכרמיאל. וככה קם הכפר בכרמיאל וקם הכפר באופקים.
עכשיו, למה אני זועק את זה? כי בעצם המדינה, אותה מדינה ששלחה אותי לעשות את
המשימות האלה ומאשימה אותי היום – אם הקו שלהם יתקבל, במנותק מנושא
הקונספירציה – אני אומר לך: זה קשקוש... לא הייתה קונספירציה. אם הייתה קונספירציה
תשלח אותי לעשר שנים לכלא. אתם בעצם צובעים את כל העשייה שלנו בשוחד. זה היה שוחד
אחד גדול. אם זה הקו שאתם מתווים – עזוב את הקונספירציה בצד, לא הייתה קונספירציה.
איך המערכת הפוליטית עובדת: כן, הם רוצים קרדיט; אתה נותן להם את מה שחשוב להם
ומקבל בתמורה – אז הכול שוחד. כל 300 מיליון השקל שהושקעו באיילים הם שוחד. ולכן
זה אבסורד. ולכן זה גם מסוכן. אתם פשוט תעצרו את הכול.

ש: עכשיו אני מגיע לשאלה של בית המשפט הנכבד.

== ה ר א ה ==

הנאשם ממשיך:

ש: מבחינת כל הכספים הקואליציוניים שקיבלתם – או, סליחה, יותר מזה: מבחינת כל
הכספים שקיבלתם מכל היעדים, מה היה האחוז של הכספים שקיבלתם מישראל ביתנו,
ואחרי זה מיאיר לפיד וכל המפלגות האחרות?

ת: כלום. זו התשובה שלי. אני לא רוצה להיכנס למתמטיקה, אז אני לא אכנס.

ש: בכל-זאת. כמה?

נאשם 2: ראשית לבא-כוחו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 ת: ההיקפים של ישראל ביתנו סביב העשר, ובאותה שנה, ב־2014, היינו בהתקשרויות עם
2 המדינה סביב 150 מיליון שקל. שדרות, מתוכו חצי מיליון שקל הגיע מפאינה, אבל 25 הגיע
3 ממשרד האוצר – נגיע לזה, אני חושב, באותה נקודה. דיור לגרעינים – תוצר ישיר של חוזה
4 בינינו לבין קרן היסוד, שהממשלה הייתה שותפה לו. בקיצור, רק בשביל לשבר את האוזן.
5 ש: עכשיו אנחנו מגיעים לחודש נובמבר '13, לשאלת בית המשפט, הפגישה עם דאוד. לפני
6 הפגישה עם דאוד, בחודש אוקטובר '13, אתה שולח מכתב למשרד הקליטה (מציג), ואני
7 מבקש שתסביר לבית המשפט הנכבד מה הקשר בין המכתב הזה לבין דאוד (הוגש וטומן
8 196/1).
- 9 ת: (מעייין) במהלך 2013 פאינה מגיעה ליום איילים – זו התכנסות של כל 1,500 הסטודנטים
10 בכפרים למקום אחד, שקורית פעם ברבעון. והיא רואה את סרט התדמית שבית המשפט
11 ראה. אני לא אפרש את הרגשות שעברו עליה, אבל היה ניכר שהיא התרגשה מהסרט. ובדרך
12 החוצה היא אמרה לי: אנחנו נסייע. ובאמת אחרי שלושה שבועות, או חודש – אני לא... לא
13 רוצה שתתפסו אותי על נקודת הזמן המדויקת – דאוד פונה אליי. עכשיו, הייתה לי היכרות
14 איתו, כי אנחנו כבר שנתיים עובדים במסגרת של המיליון, מיליון חצי. הוא אומר לי: בוא
15 ניפגש, פאינה התרגשה מאוד וכולי. הוא אומר לי: תשמע, אנחנו מתקציב 2014... מתקציב
16 13' ל-2014 – וזה חשוב. נעמיד לעמותה שישה מיליון שקל. מתוכו מיליון וחצי שקל ילך
17 לפעילות עם עולים. אני אמרתי לדאוד: תשמע. מיליון וחצי שקל זה סכום גדול. אני אבקש
18 מהמנכ"לית שלי להתחבר למשרד הקליטה, לבנות תוכנית של מיליון וחצי שקל. מצוין. ואז
19 אני שולח את המכתב הזה. שאני בעצם מספר מה איילים עושה, ואנחנו אומרים: „[...]”
20 לאחרונה החליטה הנהלת העמותה להקצות 20% מהמקומות בכפרים לטובת תוכניות
21 לסטודנטים מחו"ל ולעולים חדשים“. זה הייתה דרישה של דאוד. בישיבה ההיא הוא אמר
22 לי: שמע, כמה עולים יש בעקבות המיליון וחצי שקל האלה, שנתנו כבר שנתיים? האמת היא,
23 לא הייתה לי תשובה טובה אליו. ואמרנו: בואו, תתחיל לדבר במספרים. ואני ממשיך: „כמו
24 כן, העמותה מלווה 17 גרעיני התיישבות שיצאו מהכפרים“. זה אני סתם מוציא כדי להראות
25 לבית המשפט את ההיקף שם, את הפעילות שלנו באותו עניין. התקיימה פגישה עם משרד
26 הקליטה שאני לא צד לה. שאני, אם זיכרוני אינו מטעה אותי, נחמי וסטיבן היו שם. מיליון
27 וחצי שקל ממשרד הקליטה, להגדיל את כמות העולים בכפרים.
- 28 ש: תתייחס למילה „שיווק“.
29 ת: עכשיו, אני רוצה רגע להסביר מה זה פרויקט משותף. פרויקט משותף, זה אומר שמייצרים
30 תוכנית, מגייסים פרויקטורים. בכל אותם פרויקטים משותפים, גם עם מפלגות אחרות,
31 הרבה פעמים הפרויקטורים – הפרויקטורים, שנטען בהתחלה שהם רכזים, וניסו להגיד: רגע,
32 זה רכז, מרוויח ככה – הפרויקטור מגיע מתוך המפלגות האלה. אני אענה לך, כשנאחז את
33 השור בקרניו, אני אענה לך, אם תרצה להבין איך זה סדרתי, בכל הגופים. ופה מדובר: „[...]”

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 הכוונת העמותה למקומות בהם ניתן לשווק את הפרויקט לסטודנטים עולים". זאת אומרת,
2 לא רק לשווק. הוא אמר: עשיתם פרויקט עם איזרוס, הכול טוב ויפה. אבל תלכו למקומות
3 שעולים נמצאים שם. אמרתי: למה, עולים מצפון אפריקה בשנות החמישים הם לא עולים?
4 הוא אמר: הם כבר לא עולים. האמת, בקטע הזה הוא צדק. זאת הייתה התוכנית ותו לא.
5 עכשיו, מה קרה? זמן קצר אחרי העברת הכסף – ואני רוצה להסביר לבית המשפט: בימי
6 רביעי ועדת הכספים של הכנסת מתכנסת ומאשרת את ההעברות התקציביות. במסגרת הזאת
7 יש פניות תקציביות. המשמעות היא שהצד המקבל והצד הנותן – לא במשמעות של „צד
8 מקבל“ ו„צד נותן“; המשרד שמעביר והגוף שמקבל – מוציאים פניות. זה תהליך מעייף,
9 ביורוקרטי, כאורך הגלות. אגב, מי שטיפלה, ללא מעורבות שלי ושל דני, הייתה אורית לרנר.
10 נקודה. בשביל זה החזקנו את המשרד הזה. בריטיינר קבוע, לא כפוף לכמה מביאים או לא
11 מביאים. שלפי דעתי, 13 אלף שקל בחודש, אם זיכרוני אינו מטעה אותי. וזה היה חלק
12 מהתפקיד. דאוד מצלצל אלי, אומר לי: בוא ניפגש בדובנוב. אני אומר לו: בשמחה. אנחנו
13 מגיעים, נמצא גם סטיבן איתי. ואחרי איזשהו small talk קטן הוא פונה אליי, אומר לי: מתוך
14 המיליון וחצי שאתם מגייסים חצי מיליון שקל אני צריך במזומן, לתשלום לפעילים של
15 ישראל ביתנו. זה חשוד מאוד מבחינתי. מה עובר לי בראש? קודם כול – לא בסדר, נקודה.
16 אצלי בראש יש ככה: לא בסדר, תביא לי חצי מיליון שקל – אני מבין שאין במשפט
17 ה„מדרגתיות“ הזאת. אני מדבר מבחינת הסטייט-אוף-מיינד שלי כבן-אדם. יש בן-אדם
18 שאומר: תביא לי חצי מיליון שקל לכיס. זה בן-אדם שבא לך לתת לו סטירה ולא לראות אותו
19 יותר. הוא אומר: אני רוצה חצי מיליון שקל לשלם לפעילים פוליטיים. בהתחלה לא הבנתי
20 בדיוק מה הוא מנסה להגיד לי. לרגע היה לי בראש: מזומן, שהפרויקט ייעשה מייד. אמרתי:
21 מה זאת אומרת, מזומן? הוא אומר לי: מזומן. קמתי, אמרתי לו: דאוד הנחמד, הישיבה
22 הזאת הסתיימה, ועליתי לרכב. בטווח הזמן המידי הזה, שמהרגע שאני קם מהישיבה, אני
23 עושה שלושה טלפונים. ואני רוצה להסביר למה אני מצלצל לשלושת האנשים האלה. כדי
24 שתבינו את העולם שאני חי בו. דבר ראשון אני מצלצל לאורית לרנר. אומר לה: אוריתי,
25 ביקשו פה בקשה לא-הגיונית מבחינתי. קודם כול תעצרי את הכסף. שאלו אותה בחקירת
26 המשטרה, בעימות, האם, כמה פעמים קרה לך שלקוח ביקש ממך לעצור כסף. היא אמרה:
27 פעמיים, ופעמיים ממתן. ואני אגע גם בפעם השנייה. ו... היא אומרת לי: בסדר. שיחת טלפון
28 שנייה – אני מצלצל ליוסי חוגרי. יוסי חוגרי הוא מנהל הכספים. אותו אחד שקרן היסוד
29 הצניחה לנו אל מול התחייבות של שלושה מיליון שקל בשנה. אני אומר לו: יוסי, כך-וכך היה.
30 הוא אומר לי: קודם כול טוב מאוד מה שעשית, אבל כמנהל כספים הוא אומר לי: אתה מבין
31 שזה תוקע אותנו עכשיו. אמרתי לו: בסדר. נמצא לזה פתרון אחר. האיש השלישי שאני
32 מצלצל אליו זה רונן וינברג. רונן וינברג היה היועץ המשפטי של העמותה. אני רוצה להסביר
33 לך את תחושת המועקה שלי: לא חקרו אותנו במשטרה. לא חקרו אותנו במשטרה. לא שאלו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 אותי שאלות לגבי הבן-אדם הזה. יכול להיות ש... בוא נאמר כה : שאלת הקונספירציה בטוח
2 הייתה יורדת מהפרק. זה כבר היה מעמיד אותנו – היינו מגיעים להסדר טיעון הגיוני. הרי
3 שאלת הקונספירציה היא... לא חקרו אותו.

4 **ביהמ"ש : אמרת להם ?**

5 ת : בוודאי, בחקירת המשטרה. ואני אומר לו : רונן, תקשיב, כך-וכך קרה. הוא אומר לי : תשמע,
6 זה מגניב, מה שאתה מספר לי. אמרתי לו : יש משהו שאני צריך לעשות, מעבר לזה שפניתי
7 לאורית לרנר ולזה? הוא אומר : לא. מצוין. אבל בישיבה השבועית הבאה שניפגש אני מציע
8 שנדון בעניין הזה. וכך הווה. עכשיו, אני רוצה שבית המשפט יבין : בשבילי שישה מיליון שקל
9 באותה נקודת זמן, זה סכום שהוא... לשוטף שלנו יכול להיות משמעותי. זה לא היה ממוטט
10 את העמותה, אני רוצה שהדברים יהיו ברורים פה. זה לא היה ממוטט את העמותה. זה לא
11 שהייתי עם האקדח ואני יכול פה לזעוק... היה לי גם האפשרות לסרב. ואכן סירבתי. ואורית
12 חוזרת אלי ואומרת לי : תשמע, אי-אפשר לעצור את ההעברה התקציבית. זאת אומרת – אני
13 רוצה שיהיה ברור מה המשמעות שהיא אומרת : מדינת ישראל, שמאשימה אותי היום במתן
14 שוחד, לא יכולה מסיבותיה-היא, אני לא נכנס לזה, לעצור כרגע בקשה שלי לעצור שישה
15 מיליון שקל – לא רוצה להיות מעורב בדבר הזה. שחררו אותי. לא רוצה. הפנייה כבר נעשתה,
16 נחתמו שתי החתימות – אני לא אלאה את בית המשפט כי זה המשמעות, הרכז והרפרנט,
17 וראש אגף התקציבים ; אני חושב שזה היה אודי ניסן אז, אבל לא לתפוס אותי במילה –
18 והכסף עובר לתקנה של החטיבה להתיישבות.

19 **ביהמ"ש : הכסף עבר ?**

20 ת : עובר לתקנה של החטיבה להתיישבות.
21 ת : בנקודת הזמן הזאת כל ההעברות עברו לחטיבה להתיישבות, לתקנה שכתובה „אילים“. לא
22 לחשבון הבנק – זה דבר שקרה מאוחר יותר, אני אספר לך איך הוא קרה. ו... אני אומר : אני
23 לא נוגע בכסף. הוא בחטיבה, שישב שם. אני מצלצל לדורון לבנת, שהוא אחד התורמים
24 הישראלים הגדולים. נחקר... למזלנו, לפחות, נחקר. ואומר לו : תקשיב, דורון, לא רוצה
25 להלאות אותך בדברים. זה סכום שהיה צריך להגיע מהממשלה, לא יכול לקבל אותו. זה תוקע
26 אותי ברמת התזרים – –

27 **ביהמ"ש : אמרת : ביקשת ממנו מימון ביניים.**

28 ת : לא מימון ביניים, קיבלתי ממנו הלוואה של מיליון שקל. אני רק רוצה להסביר את הדברים :
29 אני פועל, אני עושה. לא : „אמר לי חצי מיליון – ואללה...“. מצלצל לדיוויד מיראזי – ראית
30 בסרטון ; אפשר להוכיח שההעברות לא נעשו. אמרתי לו : תשמע, קרה משהו. עזוב, לא אכניס
31 אותך לנגיע א-ראס. היה אמור להגיע תקציב, לא הגיע תקציב. אני מבקש שתדחה לי בשנה
32 את התשלום הזה, של החזר הלוואה, לא רוצה להיות בלחץ. אומר לי : בסדר. ואז דאוד

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 מצלצל. אם אינני טועה סטיבן צלצל אליי, בנקודה הזאת באמת, ואמר שדאוד רוצה להיפגש
2 בשנית. ומתקיימת פגישה שנייה.
- 3 **ש: שנייה. לפני הפגישה אני רוצה – לפני הפגישה, כי אנחנו יודעים, יש פרוטוקול מזמן אמיתי**
4 **של מבקר הפנים, שאותו לא הזכרת.**
- 5 **ת: אה, רגע, אני...**
- 6 **ש: בסדר.**
- 7 **ת: בלהט הדברים. שנייה, זה דבר משמעותי.**
- 8 **ש: אני אשב (מתיישב).**
- 9 **ת: אני מכנס ישיבה ללא היועץ המשפטי של העמותה – –**
- 10 **ביהמ"ש: מתי זה היה?**
- 11 **ת: יומיים אחרי. יום או יומיים אחרי. אני רוצה שבית המשפט יבין מה זה משרדי העמותה. שבת**
12 **של הצופים – זה המשמעות שלו. אין מאחורי הק... אם בית המשפט יוכל לבוא אותנו לסיור,**
13 **שתבין – אין דבר כזה, „במחשכים“, בעמותת איילים. יודעים כל אחד כמה הוא מרוויח, למה**
14 **הוא מרוויח ככה. הכול באווירה הכי חברית שיכולה להיות. אני אומר: חברָה, אתם לא**
15 **מאמינים מה קרה לי. מי ישב בישיבה הזאת: נחמי גייניס, משה קקון וישראל גור.**
- 16 **ש: רואה-חשבון ישראל גור.**
- 17 **ת: ורואה-חשבון ישראל גור. מי זה אותו רואה-חשבון ישראל גור, שהעיד פה? רק שתבין את**
18 **הלך המחשבה. אני לא תמים או משהו, שלא תתבלבלו. אבל אני באמת לא יודע מאיפה היה**
19 **לי כל החשיבה הזאת, לעשות דברים... כשיוסי הגיע, אחת הבעיות שהציקו לי – שהמספרים**
20 **התחילו לגדול בעמותה – אני באמת לא יודע למה זה הציק לי. אז בגלל שכל העמותה זה**
21 **החברָה, והגוף המבקר נבחר מתוך האספה הכללית, שזה אני, ברק, משה... אתה יודע,**
22 **החברה מירושלים. אז אני, נראה לי שלא ראוי שהגוף המבקר יהיה מישהו מתוך העמותה,**
23 **כי בוא, אנחנו על בירה בכל יום. אז אמרתי ליוסי: תמצא מבקר פנים שיגיע הנה. והוא הביא**
24 **את מי שהיה מבקר הפנים בקרן לירושלים. לא יודע מאין הוא הכיר אותו. וזה רואה-חשבון**
25 **ישראל גור. ואנחנו יושבים בישיבה ואני מספר את הסיפור. אני נעצרת – פתאום מראים לי**
26 **מסמך שישראל גור, למזלי, תמלל לעצמו – והוא העיד על זה פה בבית המשפט מתוך השיחה**
27 **הזאת. בפרהסיה. לא הלכתי עם זה הביתה. ואני מספר להם את הסיפור: תקשיבו, כך-וכך**
28 **היה, הלכתי לדורון – משתף אותם בסיפור. ואני עוד אומר: אני מציע שנוציא פרוטוקול גם**
29 **ועד מנהל, ואני כן זוכר שישראל גור אמר: תקשיב, אולי לא הבנת אותו נכון. תוציא פרוטוקול**
30 **ועד מנהל – נצטרך לשלוח את זה לרשם העמותות, זה יעשה סיפור... בואו, אני רוצה גם**
31 **שהדברים פה יהיו ברורים. זה לא שאני מחר אפיפור כזה, שאומר: תשמע, אני עכשיו שורף**
32 **את הקשרים, הולך לזה... יש לי אחריות לארגון. אני אומר: בואו ננהל את הסיטואציה. את**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 החלק שלי אני עושה הכי טוב שיכול להיות. זה הייתה הסיטואציה. ואז הגיעה שיחת הטלפון.
2 שאם אינני טועה, הגיעה מסטיבן.
- 3 **ש :** רגע. ברשותך, אני רוצה לעבור על משהו קטן. זה ת/83 (מציג), זאת ביקורת בעמותה
4 מתאריך 24 בנובמבר 2013. ומתן, כרונולוגית אנחנו יודעים שזה לפני שיחת הטלפון. אנחנו
5 רואים את זה מהטקסט.
- 6 **ת :** ממה שנשאלתי במשטרה – הכול היה בצעקות... אני בפעם הראשונה רואה את הפרוטוקול
7 הזה בחקירת המשטרה. עכשיו, תראה איך הוא ניסח. מבקר הפנים של העמותה ניסח : „מתן
8 דיווח לי כי נוצרה כרגע בעיה תקציבית מאחר ואנו אמורים היינו לקבל כ-6 מיליון ₪ [...]“
9 וגוי (קורא). ראה ערך – המכתב שהולך למשרד הקליטה, וכיוצא בה, המפגש עם מנכ"ל משרד
10 הקליטה של נחמי, שאני חושב שסטיבן היה בו. ואז תראה איך הוא ניסח את זה : „הם ניסו
11 שאנ[חנ]ו נשלם כמה עשרות אלפי ש[קלים] עבור תוכניות שונות[...]“ – אני אומר פה : אני
12 דיברתי בחצי מיליון – „אך מתן חש כי מדובר כאן רק בהעברת כספים דרך העמותה ל[יע]דים
13 שאין לו ודאות שהם עבור העמותה ולכן סירב לבצע את התשלומים. זה עורר כעס אצלם ולכן
14 כרגע עושים בעיות בהעברות כספים“. עכשיו, מה הפריע למשטרה? אני משער, כי זה יגיע
15 לחקירה נגדית. אז הינה, אני מנסה לקצר לבית המשפט גם את החקירה הנגדית. מה הפער,
16 שאני מספר על חצי מיליון, ושאני זה שסירבתי להעביר את הכסף, לבין זה שישראל גור בא
17 ואומר : עשרות אלפי שקלים, ולא שאני סירבתי, אלא שזה יצר כעס. אני במשטרה אמרתי :
18 זה לא היה הסיפור. הגיע ישראל גור, אמר בצורה יפה – היה לו איזה רעיון מכונן, שהוא אמר
19 את זה גם בהקשר של מה שדיווחתי לבית המשפט, של פרוטוקול של הוועד המנהל. לא לעורר
20 דוברים ישנים יותר מדי. זה פרוטוקול שהוא שם בקלסר של דוח הביקורת. עכשיו, יותר מזה,
21 אני רוצה להסביר : הוא כתב את זה בכתב ידו – אני רוצה שבית המשפט יבין – והוא העלה
22 את זה לכתב אחרי שנעצרת.
- 23 **ש :** **לדפוס.**
- 24 **ת :** לדפוס. וזה מה שהוא הדגיש : אמרו לו לעשות והוא הרגיש, הצעה מגונה בעיניי... אני לא נכנס
25 לפרטים. בהקשר הזה צריך להבין מאין נובע הפער בין הדיווח כביכול, שאני מספר למשטרה.
26 סיפרתי למשטרה, חזרתי עליה בכל אחת מהעדויות שלי – לבין אותו מסמך של מבקר הפנים,
27 רואה-החשבון ישראל גור.
- 28 **ש :** **תמשיך לקרוא את שתי הפסקאות.**
- 29 **ת :** „הוא רוצה להעביר החלטה על הנושא בישיבת ועד מנהל קרובה, אך גם חושש מיצירת קבלת
30 החלטות שייראו פרוב[ו]קטיביות“. אגב, זאת תוספת שלו, אבל אני מקבל אותה על עצמי.
31 „הצעתי לו שהנושא יועבר על ידו ברמת דיווחי מנכ"ל בתחילת הישיבה הקרובה וכך העמותה
32 גם מכוסה בכך שהיה נושא כזה ונתקבלה בגינו החלטה לדחותה“. הוא נשאל על הדברים
33 האלה. זה, זה, זה מה שהיה. הוא כתב את זה ככה, אני סיפרתי את זה ככה. אף אחד מאיתנו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 לא שקרו, אני אומר לך את זה בוודאות, לא הוא ולא אני. היה פה פער. אני יכול לפרש את זה
2 לבית המשפט, אבל זה ברמת הפירוש עכשיו, אל תיקח את זה for granted. שהסטייט-אוף-
3 מיינד שלו לא היה לעורר דובים – גרם לו לעדן את הדיווח שלי. אבל עוד פעם: זה לא משהו
4 שאני יכול להוכיח לבית המשפט. עכשיו בסדר – –

5 **ביהמ"ש: ברור לך שהרישום שהוא רשם לא תואם את מה שאתה טוען.**

6 ת: חד-משמעית.

7 **ביהמ"ש: אתה אמרת שבישיבה הציעו לך שתעביר חצי מיליון שקל במזומן. כאן עולה שחלק
8 מששת המיליון של התקציבים, בתמורה – –**

9 ת: נכון.

10 **ביהמ"ש: מדובר כאן במשהו שרק עשרות אלפי שקלים.**

11 ת: נכון. נכון.

12 **ביהמ"ש: זה לא פער של כספים רק, של חצי מיליון מול עשרות אלפים. זה פער בכל
13 הקונספציה.**

14 ת: חד-משמעית. אני רק מסביר לבית המשפט מאין נובע הפער הזה. אני ראיתי פעם ראשונה את
15 הפרוטוקול הזה בחקירת משטרה. הפרוטוקול הזה הוא התכתבות פנימית שלו עם עצמו
16 לתיק הביקורת שלו. אני יכול להעיד פה – –

17 **ביהמ"ש: דווקא משום שזה פנימי הוא לא חשש שזה יצא החוצה ויעורר פרובוקציה. ולכן
18 הרישום שלו, לכאורה, הוא רישום אותנטי של דברים שהוא שומע באותו רגע.**

19 ת: אוקיי, אני... אני שומע את הדברים, ואני עדיין אומר בצורה חדה וברורה: אני סיפרתי – ויש
20 עדים לעניין – שעבר חצי מיליון שקל, סירבנו לו – פעלתי. עשיתי. אבל למזלי לא רק הוא
21 מעורב. אילו חקרו את היועץ המשפטי לממשלה – אה,, היועץ המשפטי לממשלה... – –

ב"כ נאשם 2:

22 קודם כול המדינה מסכימה.

ב"כ המאשימה:

24 אל תגידי למה אנחנו מסכימים ולמה לא.

ב"כ נאשם 2:

25 דבר שני, רואה-החשבון ישראל גור נשאל בדיוק את השאלות האלה מפי אדוני, והוא השיב למה הוא
26 עידן.

ב"כ המאשימה:

27 הוא השיב עוד דברים.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

הנאשם ממשיד:

ש: עכשיו – ראה. עוד לפני, עוד לפני שיחת הטלפון, שאתה תכף תתייחס אליה. אני רוצה שתספר על הדברים שאמר סטיבן לוי בחקירת המשטרה.

ת: עכשיו – זה היפר-חשוב. אני חשבתי להגיע לזה אחרי זה.

ת: הרי נוצר פה... תבין את ליקוי ה,,מאורעות" שקרה פה, לפחות בינינו ובין הפרקליטות. סטיבן בחקירתו במשטרה – שהייתה לא פחות מזוועה. הוא היה שם. אני מייד איפסתי את השוטרים – אני מכיתה אל"ף רואה סרטי שוטרים. אמרתי: בואו ננסה לחלץ את האמת יחד. והוא בעצם שתל את הנושא של מה שנקרא דרכים יצירתיות. בעצם כל התזה שהפרקליטות בעצם מביאה – הוא הסיפור הזה, שסטיבן אמר ,,דרכים יצירתיות". אם זה נאמר – ואני אומר לך פה חד-משמעית: לא נאמר הדבר הזה באף אחד מהמקרים. אבל אם נאמר, גם לדידה של הפרקליטות זה נאמר בשיחת הסיור של החצי מיליון שקל. אילו דיברתי בזה... ממה נפשך? לצורך העניין, אני כבר יותר מדי זמן עם ירון בהתפללויות התלמודיות. ואם זה נאמר? אז בסדר. גם זה נאמר. אני קמתי והלכתי.

ביהמ"ש: בשיחה השנייה, אחרי שסטיבן אמר: בואו נראה איך אפשר בכל-זאת לקרב ביניכם, הוצעה הצעה איך מתגברים על הנושא.

ת: מצוין. אז ההתלבטות של סטיבן לוי, שבה נאמרה אמירה שאתה מצטט מכתב האיטום – הוא אומר בעצמו: זה נאמר בישיבה הראשונה, בישיבת החצי מיליון שקל.

ביהמ"ש: זה נאמר או לא נאמר?

ת: אני אומר לך שלא נאמר.

ביהמ"ש: לא הגיוני שייאמר.

ת: בסדר... יש פה נקודה שחייבים לקשור אותה – –

ש: אז לא נאמר בישיבה הראשונה – והאם נאמר אחרי זה?

ת: אני אומר: לא נאמר, אני לא זוכר שנאמר – נכון יותר: אני זוכר שלא נאמר דבר כזה, בסדר? אבל נגיד שזיכרוני מטעה אותי, וסטיבן אכן בחקירתו במשטרה זכר טוב יותר ממני – הוא עצמו אומר שזה קשור לישיבה הראשונה.

ביהמ"ש: ברור.

ת: לא, שזה נאמר בישיבה הראשונה. אתה מבין את כוונתי? שאם יש קונספירציה, בבעיה נתקלנו בישיבה הראשונה של: חברה, בואו נראה איך פותרים בדרכים יצירתיות וכולי. ואז מגיע טלפון מדאוד. ואז אני בא עם דני. לא סתם באתי עם דני. כי אני מבין שיש פה בעיה. והשיחה – אני דולה אותה מזיכרוני, כי אני זוכר היום... זה מה שאני זוכר. אז אנחנו יושבים, והוא אומר לי – זה המשפט הראשון שאני זוכר שהוא אומר לי – ,,עשיתם לנו כיפה אדומה".

ת: דאוד אומר לי, לי ולדני: עשיתם לנו כיפה אדומה. אני ממש זוכר את זה, כי זה הפתיע אותנו – כאילו, מה הקשר בין עולם התוכן שלנו, ,,עשיתם לנו כיפה אדומה". אני אומר לו: דאוד,

נאשם 2: ראשית לבא-כוחו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 על מה אתה מדבר? אתה מקשיב לעצמך, מה אתה מבקש? הוא אומר לי: מה אני מבקש?
2 אמרתי לו: אתה ביקשת מאיתנו כסף לפעילי המפלגה. אז הוא אומר לי: מי ביקש ממך דבר
3 כזה? לא הבנת אותי נכון.

4 עכשיו, אני רוצה רגע להגיד לך משהו. כי זה יבוא לאורך כל החקירה, ובטח גם בחקירה
5 הנגדית. משהו במבנה האישיות שלי, אולי הוא לא טוב, אבל אני רוצה שתבין אותי. הוא
6 אומר לי: לא התכוונת. לא משנה אם האמנתי לו באותו רגע או לא האמנתי. אני מיישב את
7 הארץ. אמרת לי: התכוונת, לא התכוונת – נתתי לו את הקרדיט שהוא צודק, אבל בשבילי.
8 לא בשבילו. אני רוצה שיהיה ברור, שלא תחשבו שאנחנו איזה... עכשיו, היום בדיעבד, על מה
9 אני מכה (על) חטא? רק בתיק הפלילי, שאני מתבייש שאני בסיטואציה הזאת. דלתו של ארז
10 קמיניץ, היועץ המשפטי, הייתה פתוחה לפניי. ממש, הוא היה גבר שבגברים איתנו. אז למה
11 לא הלכתי? הוא היה פותר לי את כל הנוגע אדראס. אבל הוא אמר לי: אמרת, לא אמרת –
12 בוא ניהנה ונמשך הלאה. אמרתי לו: לנו יש יכולת לעשות פרויקטים, אתה יודע שאנחנו
13 הבולדוזרים הכי גדולים במדינה. אבל עזוב אותי מכל החירטא-ברטא. אין לי מושג איך מזה
14 יצאו כל ה,,דרכים היצירתיות"... הזוי. לא פחות מהזיה. תשמע, שלוש שנים מה אתה עושה?
15 אתה כל היום יושב על החקירות. אתה עובר על החקירות, יושב על התמלילים, אתה מנסה
16 להבין מאיפה הביאו את זה. אתה יכול להשתכנע. זה צובע את כל התזה. יש פה פוליטיקה,
17 שאולי זה חלק מהעבודה. ויש פה פוליטיקה. ,,בוא תקבל את הקרדיט", ,,בוא תעשה שמה".
18 אני מבין בזה. אתה יודע מה? אני תותח בזה. אני יודע לרתום גופים למטרות שאני רוצה.
19 אבל שום קונספירציה לא הייתה. ולכן ההקדמה הייתה חשובה. לא מתוך תוכן הדברים ולא
20 מתוך הראיות עצמן. אין פה שום בדל ראיה שאומרת את זה – – –

21 **ביהמ"ש: רגע. עכשיו מה יצא מהשיבה?**

22 ת: מה יצא מהשיבה – חברה, וזה היפר-חשוב. ,,חביבי, אתה רוצה – חוזרים למיליון חצי", וזה
23 קלגנוב – – – פה נעשה דיון, שדני לא זוכר ואני זוכר את זה: שנגדיל את זה גם לעשייה חברתית
24 לטובת עולים חדשים. אם אתה רוצה מתוך בנק השעות שהסטודנטים עושים – עשר שעות
25 בשבוע, כל סטודנט מחויב להן – אין לי בעיה.

26 **ביהמ"ש: זה הסיכום?**

27 ת: זה הסיכום. ותו לא. ותו לא.

28 **ביהמ"ש: מה יוצא לו מזה?**

29 ת: מה יוצא לו? מה שיוצא לו.

30 **ביהמ"ש: שמע, השיבה הראשונה הייתה כשלא קיבלת את ההצעה. מצד שני הוא עוצר את**

31 **התקציבים.**

32 ת: אני אתן לך סברה הגיונית.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 ת: אבל אני לא רוצה לחתום עליה, כי אין לי בסיס עליה. הכסף עבר. אין דרך להחזיר אותו. לכן
2 אמרתי לחכות, אמרתי לבית המשפט קודם – –

3 **ביהמ"ש: שאלתי אותך על ששת המיליון. אמרת שזה נשלח לחטיבה להתיישבות ולא רצית**
4 **אותם.**

5 ת: לקראת סוף... בדצמבר סוף שנה, מתחילה להיות מכירת חיסול. חברה, תדעו לכם: מכירת
6 חיסול. למה? כי המשרדים לא ניצלו תקציבים, ויש כלל: עד 31 בחודש, אם המשרד לא ניצל,
7 הכול חוזר לאוצר. אז הם מתחילים מלחמות – או שגפני קם בוקר אחד ואומר: לא העבירו
8 כסף לישיבות. אז זה בסדר. זה לא שחיתות. מתן ודני, הם המושחתים. באגף התקציבים –
9 אני רק פותח סוגריים, מייד חוזר לדבר הזה. זאת בדיחה. באגף התקציבים אומרים לי: אנחנו
10 עושים ב(נוקב באומדן סכום כסף) רפורמה. שולח אותי לישיבה הזאת, לישיבה הזאת, כפקיד
11 אוצר. כפקיד אוצר. עכשיו, מי שם מקבל את הכספים האלה, בישיבות? אולי הבן של גפני.
12 לא, סתם אני אומר, חס-וחלילה.

13 אז אני חוזר עוד פעם לנקודה שאנחנו מדברים בה. אי-אפשר להחזיר את הכסף – סברה.
14 יכול להיות שהוא הבין שהוא תקוע איתי כבר, ואין לו הרבה ברירות לעשות שום דבר. נקודה,
15 סוף. אבל בואו קודם כול נוריד מסדר היום דבר אחד, כי אחרת אי-אפשר להתקדם בהבנה
16 של מערכת היחסים. כי אם באים ואומרים – זו המצוקה; אם יש קונספירציה, אז אין לנו
17 ברירה. אז כל דבר צובעים תחת אותו מנגנון. אפילו שמעתי את בית המשפט אומר: אז לא
18 חצי מיליון, אז קלגנוב. אבל לא ככה זה עובד. החצי מיליון הוחזר לפרויקטים, עולים חדשים.
19 אני זכרתי שהייתה הרחבה, דני לא זוכר את זה. אז בסדר. אני זוכר שאמרתי: גם פעילות עם
20 עולים. אגב, פעילות עם עולים, זה מייצר עוד נפח של בנק שאפשר לעשות. עכשיו אני רוצה
21 להמשיך – –

22 **ש: רגע. שאל בית המשפט: מה יצא לדאוד מזה. מה יצא לדאוד מכרמיאל? מה יצא לדאוד**
23 **מעכו? האם דאוד מבחינתך פועל לטובתו או לטובת ישראל ביתנו? תסביר לבית המשפט.**
24 **תסביר.**

25 ת: אני נתתי פה סברה. עכשיו, אתה צריך לתת די-וחשבון למצב שאתה אחרי אירועים. כן?
26 עכשיו דאוד הוא מושחת, פאינה היא גנבת, ועכשיו אני כאילו נדרש לתת הסברים ביחס לידע
27 שבזמן אמת לא היה לי. היה לי איש ססגוני ביותר, עם מנטליות קצת שונה ממה שאנחנו
28 רגילים באיך הוא רואה את המדינה, ומה המקום של המפלגה ואיך המדינה... זה אני יודע
29 בוודאות. כי... היום בדיעבד אני יודע להסביר גם... אני מעולם לא חשבתי שהאיש לוקח
30 לכיסו. ואני כמעט בטוח בזה. אני כן חושב שהוא התבלבל בין המקום של המפלגה – כאילו,
31 היה לו מושג כזה, כאילו „המפלגה“. אחי, אנחנו לא... זה לא שנות החמישים ברוסיה. היה
32 לו הנושא הזה של המפלגה. אני חושב שבשביל המפלגה הוא היה מוכן להתאבד. אני חושב
33 שהוא היה מוכן למות בשביל המפלגה הזאת. אבל בוא נחזור לנושא שאיתו אנחנו מתמודדים.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

ש: שאל אותך בית המשפט מה הסיכום. זאת אומרת, מה עושים לצורך העניין בששת מיליון השקל שקיבלת.

ת: אני בכוונה מחדד לבית המשפט. זה לא סיכום חדש. זה חזרה לסיכום ישן, שאומר שמתוך מיליון וחצי שקל הולכים לפעילות להגדלת עולים חדשים.

קריאה:

מתוך שישה מיליון.

הנאשם ממשיד:

ת: מתוך שישה מיליון... טוב שיש אימא באולם – מתוך שישה מיליון, מיליון וחצי הולכים לפעילות הזאת שסוכם עליה מלכתחילה. לגיטימי. זה התפקיד שלהם גם במפלגה. בראייה שלי. אחרת למה מוכרים אותם?

ש: עכשיו, אחרי הפגישה הזאת, השנייה – העידה כאן אורית לרנר שהייתה פגישה משותפת פנימית שלכם. שלך, של דני, של סטיבן ושל אורית. והיא תיארה את הפגישה הזאת. תגיד לי מה אתה זוכר מהפגישה הזאת, זה נורא חשוב. זאת פגישה פנימית שלכם.

ת: הפגישה הפנימית שלנו – היא רק בשביל לתווך לבית המשפט את התחושות שיש אצלי ואצל דני. אנחנו פחות-אוריות מרגישים בנקודת הזמן הזאת אבירי שלטון החוק. כאילו, „אנחנו גברים. איתנו לא מתעסקים“. ההוא בא, רצה בקשה. אין לא ימינה, לא שמאלה – ועוד הרווחנו. זה מה שהיה לי בראש. אני זוכר בשיח ביני ובין דני: תראה, גם לא הסכמנו, גם עבר הכסף, גם אנחנו תותחים. הינה, הכי טוב שיש. וגם מבחינתי, זה קריטי כדי להבין את הקשר עם הבן-אדם. זה קצת כמו ב„עופרת יצוקה“ וב„דרום איתן“... לא דרום איתן, צוק איתן. התבלבל לי עם הפרויקטים. במערכות היחסים עם כל העסקנים, עם כולם – זה כל הזמן – ואני מספר פה סיפורים. זה כל הזמן לייצר קווים אדומים. הם כל הזמן נשחקים, ואז עוד פעם צריך לייצר קווים אדומים. אפשר לבוא ולהגיד: מתן, אני מצפה ממך כבית המשפט המחוזי בתל-אביב: תנתק קשר, תסגור את העמותה, תלך לדרכך ובוזה נגמר העניין. אני את זה לא עשיתי. אם על זה אני צריך להיענש, אין לי איך להתווכח עם זה. לא עשיתי את זה. שמרתי כחומה בצורה – וזה, אתה תראה את זה, זה זועק. כמה שיותר – לממש את התפקיד שלי כיושב-ראש, להביא את התקציבים לעמותה, ולא לעבור על החוק. עכשיו, איך אני יודע – איך אני מבחינתי יודע אם אני עובר על החוק? אחד, יש לי ארגז הכלים שאני בא איתו מהבית. זה לא מספיק. יש יועצים משפטיים, יש מנהל כספים, שמגיע מקרן היסוד. מה עוד רוצים שנעשה? אני לא בחרתי במסלול של התנועה לאיכות השלטון. בסדר. גם זה חשוב, אולי חשוב יותר ממה שאני עושה, אבל זה לא מה שבחרתי לעשות. אני בחרתי להתנהל בעיסה הזאת שנקראת הפוליטיקה הישראלית, בשביל לנתב כמה שיותר תקציבים לכמה שיותר

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

1 דברים ברוכים – להביא למעמד הביניים הישראלי, זאת ההתיישבות בנגב ובגליל – מאוחר
 2 יותר זה גם התרחב, עוד נחזור וניגע בזה.
 3 אחרי הישיבה הזאת עם דאוד מגיע רונן וינברג. אותו יועץ משפטי שלא חקרו. הרי זה חרפה
 4 בעיניי. אני לא, בוא... אל תיקחו אותי יותר מדי ברצינות. אני לא יודע אם זה חרפה או לא.
 5 בעיניי זה חרפה. הוא מגיע למשרדי העמותה במסגרת ישיבות שבועיות. הוא לא הגיע במיוחד.
 6 כי השיחה הזאת הסתיימה. שאלתי אותו אם יש משהו מיוחד שצריך לעשות, הוא אמר לי
 7 לא. הישיבה הזאת היא אחרי הישיבה שאנחנו יושבים עם דאוד ומסכמים איתו לחזור
 8 למתווה הקודם. עכשיו, אילו רק משטרת ישראל שאלה את רונן וינברג בזמן אמיתי: תגיד
 9 לי, אתה חתום על פרוטוקול שכתוב בו שהוסרו החששות? מה התכוונת, לכל הרוחות
 10 והשדים? מה אמרת למתן, או מה מתן אמר לך, שגרם לזה שהוסרו החששות? זה הדבר היחיד
 11 שהיה נדרש מהתיק הזה. בעיניי לפחות. ואני רוצה רגע שנעבור על הפרוטוקולים האלה.

ב"כ נאשם 2:

14 אני רוצה להגיש שלושה מסמכים. המסמך הראשון הוא מסמך שחתום בידי רונן וינברג, מיום אחד
 15 בדצמבר 13' – למטה, מדבר בתאריך החתימה שלו, עורך-הדין רונן וינברג. המסמך השני הוא מסמך
 16 שחתום בידי עורכת-הדין יעל רז-יעקובוביץ', מיום 16 בינואר 14'. אדוני רואה, כשאני כותב 16 בינואר
 17 2014, אז אני מפנה למה שכתוב בשולי העמוד. והמסמך השלישי, הוא מראה לנו בזמן אמיתי, למזלנו,
 18 את המיילים. יש לנו מסמך מ-16 בינואר 2014 שקובי יפרח מעמותת איילים מעביר ליעל, לעורכת-
 19 הדין יעל רז-יעקובוביץ', את הפרוטוקול, שאחרי זה עורכת-הדין יעל רז-יעקובוביץ' – כי הרי זה לא
 20 תצהיר – מאשרת אותו, עם החתימה של מתן (פרוטוקול הוועד המנהל שאומת ביום 01.12.13
 21 התקבל וסומן, נ/197א'; הפרוטוקול שאומת ביום 16.01.17 התקבל וסומן, נ/197ב'; מכתב
 22 הדוא"ל התקבל וסומן, נ/197ג').

הנאשם ממשיך:

25 ש: עכשיו מתן, מה שאני אבקש ממך: תתייחס בצורה יסודית לכל פרוטוקול כזה ותבאר את
 26 הדברים.

27 ביהמ"ש: אני הבנתי שדובר מקודם בשישה מיליון שקל, וכאן דובר בארבעה מיליון.

28 ת: כן.

29 ביהמ"ש: למה זה?

30 ת: אני אענה. אז הוא מגיע אלינו למשרד בישיבות השבועיות השלנו... זה פעם בחודש. זה לא

31 היה ישיבה שבועית. דיברנו על דאוד, והוא, כיועץ משפטי, נראה לי מצא לנכון לגעת ב-safe

32 side, רצה שיצא שוב פרוטוקול מסודר שלנו. סיפרתי לו שוב את הדברים. בוודאי הזיכרון

33 שלי אז היה טוב יותר מהיום, אז בוודאי דייקתי יותר בפרטים.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- ש: רק שיהיה לך המוצג מסודר – בית המשפט שאל על נ/47, אז שיהיה לך נ/47 (מציג).
- ת: אז באותה ישיבה, בסופה, או סמוך אליה, בעצם יוצא הפרוטוקול שאני קורא לו לטובת הדיון הפרוטוקול הראשון. שבו הנוכחים זה אותם נוכחים – זה אני, דני וענבר זיידמן, זיכרונה לברכה, שהקימה איתנו יחד את העמותה. ועל סדר היום כתוב: „עדכון פגישה עם נציג מפלגת ישראל ביתנו בנוגע לכספי האוצר. ליו"ר האסיפה נבחר מתן דהן“ (נ/197א). עד כאן פרוטוקול אחד. לימים נודע לי שיש עוד פרוטוקול. שהוא בעיניי גם מדויק יותר, וגם צריך להבין למה נעשו שני הפרוטוקולים האלה. הוועד המנהל – אותו ועד מנהל. אבל שימו לב להבדלים: אחד, במקום „[...]כספי [אוצר“ כתוב „[...] להעברת, כספים קואליציוניים“, לעמותה“. שניים, בסעיף 1: „נוכח חשש להתנהלות שאינה תקינה הוחלט שלא לקבל את הכספים הנ"ל. לפני [שבועיים, לאחר בדיקה שנערכה [...]]“ – לאחר בדיקה שנערכה. זה היפר-חשוב, כי זה עורך-דין, זה לא אני (מוסיף לקרוא). עכשיו, מה קרה? הרי... למה יש שני פרוטוקולים? בדקנו את זה. לקראת הדיון. כבר שלוש שנים אנחנו יודעים את זה, אבל... בדקנו את זה. עורך-הדין קיבל את הפרוטוקול הראשון מיעל... איך קוראים לה? אני לא זוכר. יעל יעקובוביץ, אני חושב. הוא רצה לדייק את הדברים, כדי ש... להגן עליי, בדיוק לסיטואציה שאני נמצא בה עכשיו. לא ערטילאית, „כספי אוצר“ – אני בכלל לא ידעתי. זה המזל. אחרת הייתם אומרים: גם ישראל גור – כולם פה מעמעמים את הסיפור. אז הוא אומר בצורה מפורשת: כספים קואליציוניים, ישראל ביתנו. „לאחר בדיקה שנערכה“ – הוא רצה להביא לידי... מי שנצטרך להביא לו דין-וחשבון שאשכרה בוצעה בדיקה, לראות איך אפשר בכל-זאת לחזור למתווה הישן, ולראות שהוסר כל חשש – אני מוסיף את ה„כל“, הוא לא כתב את זה – שיהיה פה איזושהי סיטואציה שחלילה נעבור על החוק. עכשיו, שאל בית המשפט למה השש הפך לארבע. פשוט במסגרת הניתוב ארבע הלך לחטיבה להתיישבות, ושניים הלך למשרד הקליטה. למה לי זה טוב? כי זה גם מבחינתי – אתה מבין למה לי זה חשוב? כי זה מוכיח לך, לכבודו, שאני בעצם... משחמבחינתגם... זה עובר למשרד הקליטה. זה לא עכשיו: ואללה, הינה עושים פה איזושהו משהו מאחורי הגב של מישהו שבביל להוביל איזושהו מהלך לא-כשר. ולכן הארבעה מיליון – הם נשארו הבעיה. ולכן הוא כותב: ארבעה מיליון. זה הכסף ששוכב כרגע בחטיבה להתיישבות ומחכה לביצוע. ונדבר בחברה לקליטה... נדבר בכול פה. כמה זמן שייקח.
- ש: רק – הפנית לנ/47. אני מדבר לפרוטוקול. לנ/47. עכשיו מתן, מה אתה זוכר היו ההתוויות, ההתוויה, של עורך-דין רונן וינברג? איך להתקדם קדימה?
- ת: עכשיו אני שואל את עצמי מה ההנחיות שעורך-הדין נתן לנו. והעמותה – חברה, אני עומד פה כיושב-ראש העמותה ולא עשיתי את זה לעצמי. זה העמותה, זאת המסגרת. אני שאלתי אותו: תגיד, רונן, מה עושים במצבים כאלה? ואני רוצה רגע, בשנייה, לחזור איתך אחורה. כי בעצם, איך נגלה לנו נושא הכספים הקואליציוניים? ברגע שהגיעו אלינו כל הזמן בקשות: תעביר בית

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

1 כנסת – נחקר על זה דרור סורוקה, אתה זוכר? אורי אריאל, שר השיכון, מבקש ממני להעביר
 2 בית כנסת מהחלוציות למפונים. שר השיכון בכבודו ובעצמו לא יכול לעשות את זה, אז הוא
 3 פונה אליי. גרעין הראל עולה להר אלדד בצורה לא־חוקית. רוצים לרכז. ואז מבקשים מאיתנו
 4 – תקשיבו טוב למספר: חצי, מיליון, שקל, לפונדק רמון, מהחטיבה להתיישבות – המדינה
 5 לא יכולה לממן חצי מיליון שקל לפונדק רמון. ונעשה איזושהי הצרחה, נעשה תנועה סיבובית.
 6 לגבי מקאן־אריקסון, נוסף שם חצי מיליון, תוסף, תתרום, ועם זה תשלם לפונדק רמון,
 7 לגרעין. כל הזמן אתה בתוך מערכת כזאת. רק היום – המזל שעשו לנו פאזזה. אני אומר
 8 לעצמי... זה כל־כך כבר על אוטומט, אתה אפילו לא מבין. ואתה יודע מה ראיית הזהב? אם
 9 תתפלא לשמוע את זה, השיחה עם החוקר מהיום שהוא עוצר אותי מהקרוואן של 27 מטר.
 10 כשנשבר הדיסטנס – בדיעבד אני חושב שהכול תרגילי חקירה – הוא מספר לי שיש להם שעה
 11 שהיא שעת זהב. חשבת שיש סיפור של סמים בכפרים שאני לא מודע אליו. פתאום הוא סיפר
 12 לי על דאוד וכל הדברים האלה. אמרתי לו – תשמע את הדברים: „אה, זה שטויות“, ממש
 13 נרגעתי. חשבת – עוצרים אותנו בבוקר... אולי מישהו מגדל לי – אתה יודע, זה סטודנטים,
 14 עניינים. איך אומרים את זה? מסיח...

קריאה:

לפי תומו.

הנאשם ממשיך:

15
 16
 17
 18
 19
 20 ת: מסיח על־פי תומו.
 21 ת: אז אני פונה אליו ואומר לו: תקשיב, רונן, אנחנו מכירים את נושא הכספים הקואליציוניים
 22 דרך כל הבקשות. כי אני התעניינתי לשאול: מאין כל הכספים האלה? כי אני יודע שהכספים
 23 האלה מנותבים – יש כספים קואליציוניים וזה חופש הפעולה שיש לשרים. בוא תסביר לי איך
 24 התנהלת עם הדבר הזה. הוא אומר לי: תשמע, יש לך מבחן חשוב מאוד. מטרות העמותה. מה
 25 שבמטרות העמותה – אין בעיה עם זה. מה שלא במטרות העמותה – יש בעיה עם זה. עכשיו,
 26 אני רוצה להגיד לך גם יותר מזה. הוא גם אמר שמהו שלתפיסתי היה קצת... תשמע. הוא
 27 אמר משהו שאני רוצה להגיד לך יותר מזה: אם בא אליך איש פוליטי, מעביר לך כסף ומתנה
 28 את הכסף בעבודה עם קבלן ספציפי – מה שלא קרה בחיים אצלנו בעמותה, סתם מתוך
 29 אינסטינקט – אם המחירים שלו הם מחירי שוק, גם אתה יכול. עכשיו, אני רוצה להסביר מי
 30 זה רונן וינברג ולמה פנינו למשרד הזה. המשרד הזה הוא שפירא, שניידר...

קרמר:

31
 32 ת: קרמר. המשרד של מבקר המדינה. זה מתקשר לכבודו גם בהקשר של ליה שמטוב, שנגיע
 33 אליה. מה פתאום צץ – אני ראיתי: בית המשפט קצת מופתע, אומר: אני אפנה למבקר
 34 המדינה. בהקשר של ההעסקה של חברת הכנסת. רונן אומר לי: אנחנו מתמחים גם בתחום

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

1 של מנהל ציבורי, וגם כשצריכים להוציא שאילתות למבקר המדינה ודברים כאלה. אז תפנה.
2 אל תשאיר דברים באוויר. וזה הייתה ההתוויה. בצורה מאוד-מאוד ברורה. עכשיו, מבחינתי
3 קלגנוב זה חזרה לפרויקט הישן – עכשיו, שימו לב לסמיכות. זה קורה באחד בינואר. זאת
4 אומרת, זה קורה בנקודת הזמן שמתרחש כל התהליך הזה, ויש הישיבה שאני וסטיבן, עם דני
5 יחד, נמצאים עם דאוד, שבה אנחנו קובעים שחוזרים למתווה הישן – קרי: פעילות עם עולים
6 חדשים; מגייסים את הפרויקטים שהיו כבר בהליך של קליטה לתוך התהליך הזה – וחוזרים
7 הכול לרגיל. עכשיו, אני רוצה פה להיות חד. אם מישהו פה על הרשלנות שלי חושב שהוא יוכל
8 להלביש עליי סעיף שוחד – אני קודם כול חושב שזה לא רשלנות שלי, ואני רוצה להגיע גם
9 ללמה... בסדר, אני לא המנהל הכי טוב, ואין לי ויכוח על זה... אני חושב שכן יש לי ויכוח על
10 זה. כל הסיפור זה קלגנוב. עכשיו, מה הם ניסו לצייר לנו, הפרקליטות, בחוסר הגינות בעיניי
11 – בואו נשים את הדברים על דיוקם בסיטואציה. כאילו יש איזה shifting, מתן, יש פה חצי
12 מיליון – אז בוא תיקח את קלגנוב. אז קודם כול – לא. לא היה דבר כזה, לא בפריפריה של
13 הדבר הזה. אני רוצה לומר לכם בצורה גורפת: כל הפרויקטים שהגיעו – אני חוזר על זה כמו
14 מנטרה, אני גם אחזור על זה עוד: כל הפרויקטים שמגיעים מלמעלה למטה ולא שצומחים
15 מלמטה למעלה, הם לא יוצאים הכי טוב. המדינה מנחיתה... אנחנו קוראים לזה
16 האקזקוטיבה. האקזקוטיבה, הפרופשונל. שלא יהיו פה הפתעות. חברה, לא עניין אותנו
17 פוליטיקה ולא עניין אותנו מה הם יכולים לעשות ומה לא.

18 **ביהמ"ש: ספר מה קורה עם קלגנוב.**

19 ת: קלגנוב מגיע באחד בינואר. אני מזכיר לכבודו מה הפוזיציה שלי ושל דני בתוך התהליך הזה.
20 אני יושב-ראש בהתנדבות. חברה, אני אפילו משכורת לא לקחתי במקום. אין לי בעיה. אני
21 מעורב, וכל הרעיונות... אבל דחיל-רפך. אני אפילו לא נמצא במשרדים של העמותה. אתם
22 מבינים את המשמעות? זאת אומרת שאני לא נמצא יותר במשרדים של העמותה בחלוץ. 33.
23 יש לי משרדים חדשים בחלוץ 110 – אומנם לא רחוק משם. אני לא חי בתוך כל התהליך.
24 נחמי העידה כאן. היה פה גם פנצ'ר, שהבחורה הייתה בבית בגלל שהיה לה תאונת דרכים.
25 והסיפור התחיל להתגלגל. אני אומר לכם פה: מי שמצפה שאני אדע מה כל עובד – מחר יתבעו
26 אותי. ולא ישכנעו אותי בנושא הזה.

27 **ביהמ"ש: איך הוא הגיע אליכם?**

28 ת: בבקשה ברורה של דאוד. ואני גם זוכר איך זה היה. הוא פנה לדני, אמר: דני, במסגרת המיליון
29 וחצי; האיש מדליסט אולימפי... אני גם זוכר מה אמרתי לו. „או, סוף-סוף“. זה נראה לי
30 ראוי. כאילו הייתה פה הפנמה מה העבודה שלו. שאלו: מי האיש. למה לא עשיתם לו ראיונות.
31 תגידו, כמה מדליסטים אולימפיים יש במדינת ישראל? מי לא רוצה להתגאות שיש לו
32 מדליסט אולימפי בעמותה? מישהו לא ידע שהוא מדליסט אולימפי? כולם ידעו את זה.

33 **ביהמ"ש: למה הוא התקבל?**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 ת: הוא התקבל במסגרת הפרויקט של מיליון וחצי שקל.
2 **ביהמ"ש: מה הוא נשכר לעשות?**
- 3 ת: אני אסביר מה הוא נשכר לעשות. במסגרת שאני התוויתי, כי אני התוויתי את מה שיש לו
4 לעשות. הוא, בגלל שהוא מקור השראה להמון צעירים מהעלייה הרוסית, הוא היה צריך גם
5 לשווק את הכפרים לעלייה הרוסית; אני זוכר עם דני שהרחבנו את זה גם להפעלה לילדים
6 ונוער, מתוך המגזר של עולים חדשים, ובחווה זה בא לידי ביטוי. עכשיו, למה זה לא הופעל
7 כמו שצריך? לא הופעל כמו שצריך.
- 8 ת: תקשיבו, גם... נגיד, שערך בנפשכם, באמת שזה... נגיד שזה קונספירציה. אז תגיד, אני דביל?
9 אני אומר לך: דביל אני לא. לפחות אז הייתי עושה מראית עין, כמו שאומרים. מה, יש בעיה
10 להגיד: בכלל, רשלנות פושעת, כי זה מה שיש פה. בן-אדם מקבל משכורת של 7,000 שקל.
11 אגב, בניגוד למה שמנסים להראות, להטעות אותך, זה לא משכורת גבוהה ביחס לעמותה.
12 אומרים: המשכורת של הרכזים... זה בערך החציון של כל העמותה. הבן-אדם לא עבד –
13 ביזיון. אני אומר פה: ביזיון. אם הייתה קונספירציה, ואני לא כזה אהבל – היינו עושים
14 משהו. מפה, שם, לבוא עכשיו לבית המשפט, להגיד לך: כבוד השופט, תשמע, נתן הרצאה
15 לסטודנטים... מה, זה בעיה? הבן-אדם רצה לעבוד. אם זאת הטענה, אני חושב שזה שהוא לא
16 עבד, באופן גורף, זה רק מראה שלא הייתה פה קונספירציה. או שאנחנו מטומטמים, ברמת...
17 כאילו, או שאנחנו מושחתים ומטומטמים, יחד, כלומר גם מושחתים וגם מטומטמים, או
18 שפשוט קרה פה פנצ'ר. זה הכול. זה הכול.
- 19 **ש: יש טענה עובדתית בכתב האישום שמיכאל קלגנוב הוא לא רק מדליסט אולימפי. יש טענה**
20 **עובדתית בכתב האישום שמיכאל קלגנוב הוא פנצ'ר של מפלגת ישראל ביתנו, ושאתה ידעת**
21 **שהוא פעיל של מפלגת ישראל ביתנו, ולכן אתה קיבלת אותו תחת הקפסיטי שלו לא**
22 **כמדליסט אולימפי רוסי, אלא כפעיל של מפלגת ישראל ביתנו.**
- 23 ת: קודם כול לא ידעתי, נקודה, סוף. אבל אילו ידעתי – שלא יהיו פה אי-הבנות. יכול להיות
24 שאילו ידעתי שהוא סגן...
25 **ש: סגן ראש עיריית טבריה.**
- 26 ת: שאילו ידעתי שהוא סגן ראש העירייה, יכול להיות שזה לא היה מעורר אצלי כאלה נקודות
27 אזוהרה. מה?
- 28 ת: אני רוצה רגע לסדר לבית המשפט את האישומים. כי זה רגע, עזוב... – – –
- 29 **ש: האם אתה ידעת – לא מה אתה היום יודע, כי אנחנו היום חכמים הרבה יותר – האם אתה**
30 **ידעת בזמן אמיתי, בשנת 2014, אם הוא עבד או לא עבד?**
- 31 ת: התשובה היא: לא ידעתי, ואני רוצה שתראה שיחת טלפון שעליה שיגעו אותי במשטרה חצי
32 יום. אחרי זה השופט לא יקבל ויגיד לי...
33 **ש: (מצייג תמליל שיחה)**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 על השיחה הזאת, לפי דעתי, התבססו – טענת הידיעה, ידיעה שלי בזמן אמת שקלגנוב לא
2 עובד (תמליל השיחה הוגש וסומן 1/198). (קורא) קודם כול, אתה תראה את זה כחוט
3 השני, בכל השיחות שלי – אגב, לא רק עם דאוד. אני פשוט לא בן-אדם שעונה לטלפון. היום
4 כפו עליי חופשה. גם לא רצו אותי בקרן ההשקעות שהקמתי וגם לא המשכתי בעמותה, אז
5 היום באמת יש לי זמן לענות לטלפון. לא היה לי זמן, אז עניתי לו: „[...] אני [נמ]צא בחתונה
6 של איזה עובד של העמותה“. „יש חינה“. „עזרנו לו“. „עזרנו לו“, לחתן – שהתחתן עם הבת
7 של ציון אילוז, אגב – „הייתי עם החתן“ הזה „כל היום“. מי זה החתן הזה, רק הערת ביניים?
8 החתן הזה הוא אחד שקקון לקח אותו, בפרויקט, ואנחנו כל היום טיפלנו בו. (קורא) אני עד
9 היום לא מבין מה הבעיה בשיחה, ואני – –
- 10 ת: עכשיו אני אסביר לך מה עבר עליי בחקירת המשטרה. מה זה הבדיחה הזאת? למה זה
11 מצחיק? עכשיו... חבֵרָה, אני רוצה להסביר לכם את הסיטואציה, וגם שבית המשפט יבין. הרי
12 „ציטטו“ לדאוד חצי שנה וגם לי ארבעה חודשים. תשמעו את השיחות – חלקן לא נעים
13 לשמוע, לא בגלל שלא קשור, רק בגלל המילים הלא-יפות שיש שם. תרכז את כל השיחות –
14 אתה לא מגיע לשלוש שעות שם. בחצי שנה – רק שזה יהדהד לבית המשפט בתוך הראש, מה
15 האלמנט של השיחות עם דאוד בתוך החיים שלי. שלוש שעות בתוך חצי שנה. למה זה הצחיק
16 את השוטר? דאוד ביקש את קלגנוב. זה העובד היחיד שנעתרתי לו באופן מודע. שאל אותי;
17 אמרתי לו: קלגנוב. זה הצחיק אותנו. אולי זה לא בדיחה כל-כך מוצלחת. האמת שזה גם
18 הצחיק אותי. (לתובעים) הייתה פה קונספירציה? חבֵרָה, אתם השתגעתם. זה אי-אפשר,
19 לחיות במדינה כזאת.
- 20 ש: **אמרת את המילה „עזרנו לו“.** איך ראיתם – את זה לא הסברת. איך קלגנוב הוסבר מבחינת
21 העזרה? אולי את זה אני פספסתי.
- 22 ת: גם בחקירת המשטרה – תבינו מה היה. בעצם החוקר אומר לי... ואני, בעדות הראשונה
23 שלי במשטרה הם שאלו אותי: מה פאינה קירשנבאום ביקשה ממך? מניתי את כל הדברים
24 שבכתב האישום. אחד-לאחד. זאת אומרת, אפילו... אני מדבר איתך – לא עלה בדעתי שזה
25 לא בסדר. באופן מוחלט. עכשיו, הוא שאל מה קלגנוב, ואני אומר להם: חבֵרָה, מה זה קלגנוב?
26 לא נגענו עוד למיליון וחצי וכל הדברים האלה. הבן-אדם מדליסט אולימפי. כשלנו ב... בכתב
27 אישום צריך להיות משהו. אז מה, מדינת ישראל תאשים אותי על קלגנוב?
- 28 ביהמ"ש: **מבחינתך הוא התקבל לעבודה ומבחינתך הוא עבד?**
- 29 ת: חד-משמעית. חד-משמעית. ואם צריך לחזור על זה עשר פעמים אני אחזור.
- 30 ש: **פאינה – היה איזה יום בצפון שבו עשו איזו פעילות לסטודנטים ושבנו היה שיח בינד לבניה.**
- 31 ת: זה יוצא מן הכלל שמעיד על הכלל, אבל אני רוצה שתבינו: אני מעולם לא התעסקתי במה
32 עובד עושה או לא עושה. חבֵרָה, אי-אפשר למתוח את הגבולות רק על-פי תזה מסוימת.
33 סליחה... אני מנסה לשכנע את ירון כבר. אז מה היה האירוע? וגם תבין: זה בעיניי משקף את

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 הברדק החיובי והשלילי שיש בארגון הזה. עושים יום שיט לכל מרחב כינרת בצפון. עכשיו,
2 יש להם עובד. עובד, קלגנוב. הבן-אדם מדליסט אולימפי.

קריאה:

בשיט.

הנאשם ממשיך:

3
4
5
6
7
8 ת: בשיט, על זה הוא קיבל. זה יום ספורט. בתוכו הם עשו את זה, ספורט וכזה. אני שואל: מי
9 הבן-אדם? בתוך החשיבה של זה, לא המהלך שאחרי זה יבואו אליי בטענות. אומרים לי: לא,
10 חשבנו שזה יהיה קלגנוב, אבל איזה סטודנט בקריית-שמונה, הוא יזם את זה וגם הוא בעצמו
11 שייט, אז הוא רצה להוביל את המשחה הזו. אני זוכר שזה עצבן אותי. מה, יש פה מדליסט
12 אולימפי. אז בסדר, אז איזה סטודנט. תבין: אתה מוביל ארגון. השנים עוברות – אתה
13 מתבגר; הם נשארים באותו גיל. אני מדבר בסטודנטים. בהתחלה היינו קטנים יותר
14 מהסטודנטים. עם השנים התבגרנו. הזכירו את הנושא של בקרת עובדים. אתה יודע איזו
15 אַנְתָּפּאצ'ה – בסוגריים, כן? – היה כשהחליטו להוסיף שעון נוכחות? כשנחמי החליטה להוסיף
16 שעון נוכחות. ואני מבין אותם, שהם נותנים עשרים-וארבע שעות; ואביבית הגיעה, שהיא גם
17 כן נודניקית לא-קטנה – בהיבט הטוב, שהיא רוצה שהדברים יתנהלו איך שהם צריכים
18 להתנהל. אז תבינו. בוא נעבור לקיאקים, לא?

19 ש: דני גליקסברג מסר הודעות בחקירה. והוא אמר כך: לקראת סוף שנת 2014, כל השנה
20 שקלגנוב עובד אצלכם, או אמור לעבוד אצלכם, הוא דיבר בסוף השנה, בדצמבר 2014, עם
21 מנהל מרחב צפון.

22 ת: דניאל בן.

23 ש: נכון. ואז נודע לו בפעם הראשונה, כך הוא מספר, שדניאל בן אומר לו: קלגנוב הזה, אנחנו
24 לא מפעילים אותו. ואז הוא אומר – אני רוצה שתתייחס לזה – „אני כן זוכר שלקראת סוף
25 שנת 2014 דיברנו יחד עם מתן שאם קלגנוב אינו עובד, צריך להפסיק את העסקתו“.
26 תתייחס, בבקשה.

27 ת: אל"ף, קודם כול אני לא זוכר את הפגישה. אבל מההיכרות שלי עם דני, לשקר – הוא לא
28 משקר, וזיכרונו היה טוב יותר מאשר שלי בהקשר הזה. לא נראה מופרך, הגיוני אפילו, שדבר
29 כזה יתרחש במציאות.

30 ש: הזכרת, לשאלת בית המשפט הנכבד, שדאוד הוא שביקש להעסיק את קלגנוב אצלכם
31 כפרויקטור. אני רוצה שתהיה לפני בית המשפט הנכבד התמונה המלאה. מי זאת דפנה
32 הראל, מי ביקש להעסיק אותה אצלכם, מי שילם את שכרה והאם פיקחתם אם היא עבדה
33 או לא עבדה? שאלתי המון שאלות.

34 ת: הנושא הזה – – –

נאשם 2: ראשית לבא-כוחו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 **ש :** ואני אראה לך.
- 2 **ת :** הנושא הזה, של פרויקטורים שבאים עם פרויקטים, הוא לאורך ולרוחב של הפעילות של
3 העמותה שלנו. הוא הזכיר בחורה שהבית היהודי ביקש שנעסיק, שתלווה את אותנו גרעין
4 הראל, ש... סיפרתי שגם שילמנו לו חצי מיליון שקל. היום זה נראה לי הזוי, ששילמנו את זה,
5 אבל לא משנה. חצי מיליון שקל בשביל לאכסן אותם שם, בפונדק רמון. ולא היה – לא לי
6 כיושב-ראש העמותה, כי לא היה אמור להיות – למסגרת הארגונית. לא הייתה שום יכולת
7 לפקח על הבחורה הזאת. כלום. גאָרנישט-מיט-גאָרנישט.
- 8 **ש :** אבל שילמתם לה שכר.
- 9 **ת :** נכון. ואגב, אם תיפתח חקירה בנושא הבית היהודי, סביר להניח שגם היא תהיה בכתב
10 האישום.
- 11 **ש :** (מציג מסמך) תגיד לי אם זאת הבקשה של הבית היהודי, שאתם תיתנו כסף בעבור השהות
12 שלה.
- 13 **ת :** הינה, [...] שהות במלון קלאב רמון", זה מה שסיפרתי.
- 14 **ש :** רק תגיד אם היא התבקשה לסייע לעניין הזה.
- 15 **ת :** כן, כן (המסמך הוגש וסומן 1/199).
- 16 **ש :** אני מציג לפניך, בדיוק בנושא של הפרויקטורים...
- 17 **ת :** פרויקטורים – לא רכזים. שזה כל הזמן יחזור בפרוטוקול גם.
- 18 **ש :** אני מציג לך שאתה כל הזמן מול דאוד. (מציג מסמך) אנחנו רואים את ההתנהלות השוטפת
19 שלך. 29 בספטמבר 14'. „פניית נחל עוז בבקשה לעזרה בהקמת שלוחה של מכינה קדם
20 צבאית [...]“ מי זה אריה כהן, מנהל הפרויקט, מי הביא אותו, מי שילם את שכרו, והאם
21 בכלל פיקחתם עליו?
- 22 **ת :** זאת בקשה של הבית היהודי, של החטיבה להתיישבות, או של פנחס ולרשטיין – אני כבר לא
23 זוכר. הייתה בקשה להקים מכינה קדם-צבאית בנחל-עוז, והוצמד לזה מנהל פרויקט. זאת
24 אומרת, מנהל הפרויקט, שאמרו שהוא יוביל את ההקמה, בחור ששמו אריה כהן – שאגב,
25 אני חושב שהעמותה שילמה סכום לא-מבוטל עליו (הוגש וסומן 1/200). מה לאיילים ולנחל-
26 עוז? מה לאיילים ולתשלום של חצי מיליון שקל בפונדק רמון? מה? אני אגיד לכם מה. פשוט
27 זה איילים. אבל אנחנו נגיע לזה.
- 28 **ש :** אני מקשיב לבית המשפט הנכבד – קיאקים. תן לי את הסיפור של הקיאקים. אני רק ממקם
29 את בית המשפט הנכבד, כדי שלנו לא יהיה סלט במועדים – –
- 30 **ש :** אני עושה את כל הסדר ואני זורק אותך לתוך השיט בקיאקים. תרתי משמע. היינו באוגוסט
31 13', ראינו את הפנייה שלך למשרד הקליטה עם אותם עשרים אחוזים מיטות עולים וכיוצא
32 בזה. היינו בפגישה שבה הוצעה ההצעה, אנחנו יודעים לתעד אותה, בנובמבר 13'. לאחר
33 מכן את הפגישה שבה הדברים חודדו, את עמדת היועץ המשפטי לממשלה – –

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 ת: מה זה היועץ המשפטי?
2 ש: של העמותה. רונן וינברג.
3 ת: של העמותה.
4 ש: ואז ההנחיה שקיבלת. אני קופץ תשעה חודשים קדימה. ספטמבר, אוקטובר, נובמבר,
5 דצמבר 14'. אנחנו נציג לך את זה – זה לא עכשיו, כדי שלא לעייף את בית המשפט, ולא
6 אותי. אני רוצה שתתייחס למהות, למהות של הטענה, ואחרי זה נעבור שיחה-שיחה.
7 ת: לא, רוב השיחות בתיק הזה זה בנושא של הקיאים.
8 ש: אז אני מבקש שתתייחס.
9 ת: לא, קודם כול אני רוצה נקודה חשובה מאוד. אחרי הסיפור שהיה עם דאוד באותה ישיבה
10 שנייה, כל הקשר – לא ההחלטות חלילה, אני רוצה לדייק פה. אני חושב שהיה לו איזשהו סוג
11 של רתיעה ממני. אחרי הסיפור הזה.
12 ביהמ"ש: לדאוד?
13 ת: לדאוד. והוא את כל הקשר ניהל עם דני. במשך מספר חודשים כל הבקשות – לכן גם קלגנוב
14 הגיע, מבחינתי, מדני – הגיעו מדני. אני חושב שזה מה שסיבך את דני. אין לו קשר לעניין
15 הזה. זה מבחינתי צינור. עכשיו, בהיבט של ה... הקיאים. עכשיו אני רוצה שניכנס רגע לראש
16 שלי אז. אני יושב-ראש עמותה, כן? אחרי כל מה שדיברנו, ומה צריך להדליק נורות אזהרה?
17 קודם כול יש מושג שנקרא שור נגח. דאוד מבחינתי הוא שור נגח, כן? שלא להתבלבל בעניין
18 הזה. היה סיטואציה בעייתית איתו. אין חולק על זה. עכשיו, אני מקבל טלפו... הבקשות
19 שמגיעות ממנו – –
- 20
21 **ב"כ נאשם 2:**
22 פשוט יש פה דיון אם זה „שור נגח“ או „שור מועד“.
- 23
24 **הנאשם ממשיך:**
25 ת: אז באמת המסננת טיפה הייתה קצת סמיכה יותר. אבל אני רוצה להסביר לכם למה
26 הקיאים... ושמישהו יסביר לי איפה לא הייתי בסדר פה. מצלצל אליי דאוד, ואחרי תקופה
27 ארוכה התחדש הקשר בינינו ובין דאוד. לכן גם המסה של השיחות הן שלי ושלו, בהקשר של
28 איילים. עמותת הקיאים – עכשיו, תקשיבו טוב: עמותת בת של המועצה האזורית עמק
29 הירדן. כשאני שומע דבר כזה, כל נורות האזהרה שלי כבות. כי יכולים להגיד לך: עמותה
30 וזה... אני כבר מכיר את הסיפור הזה: שני אנשים באים, מקימים עמותה, רצים וזה. תכף
31 נגיע לשיחות – מיליון וחצי שקל חדש. ירון, אני טועה בזה?
32 ש: אתה טועה. בהתחלה הוא סתם.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

ת: בסדר... באמת שזה לא עקרוני. הנקודה היא ברורה. ,,במסגרת מיליון וחצי שקל חדש אני רוצה שב־300 אלף שקל תממן את עמותת הקיאקים, עמותת בת של עמק הירדן, מועצה אזורית עמק הירדן". מה אני אומר לו? אני אומר לו – – אני אומר לו: בסדר גמור. בוא, יש לי מנהל כספים. תעביר לו את כל הניירת. ואני אומר: בוא נראה בכלל בין עמותות – וזה עלה פה גם בסיפור עם רוח חדשה, אנחנו נגיע לזה. הנושא הזה, של סעיף 46, הוא קריטי. וכל הזמן במשטרה אמרו: זה שטויות, זה שטויות. זה פסאדה. אני אומר: ועדת הכנסת קבעה שהעמותה הזאת, דרך הפעילות שלה ראוייה לקבל תקציבים, שינוכו לתורמים במס. אז אני אומר לו: תעביר את כל הניירת ליוסי חוגרי והוא יבדוק את זה. לא נראה לי שתהיה בעיה. אני עד היום לא מבין למה... נגיד שזה היה קורה. אני אומר: זה לא קרה. אבל נגיד שזה היה קורה. איפה הבעיה? את זה חייבים פה – ואם יש בעיה, אז אל תטפלו בזה על הגב שלנו. אז תטפלו בזה באפיקים שלכם, המדינה. מה הקשר שלי ושל דני, לשאול את השאלה אם סביר שדאוד גודובסקי, שקשור לחברת כנסת שמחזיקה כספים קואליציוניים, סביר שיבקש מיושב־ראש עמותה להעביר 300 אלף שקל לעמותת בת של המועצה האזורית עמק הירדן? ונגיד שזה קלגנוב – ואני אומר לכם, אני לא ידעתי על זה, ואני חזרתי על זה במשטרה, ואף שיש סתירה ביני ובין דני, שאני לא זוכר את זה ודני כן זוכר, ו־ whatever – היה לי עניין להסתיר את קלגנוב? הרי הבן־אדם עובד אצלי. הינה, אני כבר חשוד, עם מיכאל קלגנוב. ריבונו של עולם, אני רוצה שמדינת ישראל תסביר לי: מה הבעיה להיענות לבקשה של דאוד גודובסקי להעביר 300 אלף שקל לעמותת בת של מועצה אזורית עמק הירדן לטובת הקמת בית ספר לשיט? זה מה שהוצג לי. עכשיו, אם חושבים שזה לא בסדר, אז שיטפלו בזה. לא דרך בית המשפט הזה. כי זה הסיפור פה, כבוד השופט, אין פה מעבר לזה... אני אומר לך, אנחנו נעבור דבר־דבר, אתה תראה: זה ליבה... אילו עשיתי עבודה פה היית מבין. זה השאלה המשפטית לצורך העניין הזה. עכשיו, זה בסדר או לא בסדר? זה בסדר. אני רוצה פה לחדד נקודה לבית המשפט שהיא היפר־חשובה. אני מסתכל מהצד – ראית, אני גם זורק כל הזמן מהצד הערות מהיציע, שיש לי הערות לבית המשפט, ואתה סלחן אלינו ואני מעריך את זה. עומד פה מהצד – עמד פה ירון, עורך־דין קוסטליץ, בדיון הראשון, הביא את ההנחיה של היועץ המשפטי לממשלה. שאמר: היה פה חסר נורמטיבי, והמפלגות חשבו שזה קנייני. אמר פה בצדק יונתן: בוא, הוא לא צריך להגיד שלא נותנים שוחד. ואני אומר שהסיפור שלנו נופל על זה. אני לא רוצה חלילה – אני חושב, כולם צדיקים, ואין פה זה. לא שלחנו אנשים לחו"ל, לא קנינו אייפדים. לא היה פה ריח של ריח של ריח של טובות הנאה אישיות. אפילו בקצה של הקצה. ולכן חשבו שניגע ברוח חדשה, כי אם יש משהו שיכול להיתפס בעיניים שלי – אני לא מדבר כרגע כמשפטן – בעיניים שלי כמשהו שיכול להיתפס כטובות הנאה של פאינה, זה הסיפור של רונן צור. אני אומר – –

33

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

ב"כ נאשם 2:

אני רוצה שכל טענה – שלא יגידו שאני עושה מסך עשן וכל זה – אני רוצה שכל טענה – להכות אותה.
בשיחות רואים, למזלי הרב, בשיחות רואים שכל מה שמתן אומר – בול.

נאשם 2:

אני מבקש שאם לא נספיק היום את הכול, אני רוצה לעבור שיחה-שיחה. שבית המשפט ייתן לי את
האפשרות לעבור שיחה-שיחה, כי זה עניין של ניואנסים פה.

ב"כ נאשם 2:

אנחנו נדגום כמה מכתבים, כדי להבהיר כמה עניינים שאמרת.

הנאשם ממשיך:

ש: תראה, מתן, אמרת – ואני עכשיו מדבר על עובדות, שכל פרשת הקיאקים תיפרס (שיחה
מדגמית הוגשה וסומנה 201/1). זה משבעה באוקטובר 2014. אני אומר לך את זה כי דאוד
אמר לך: עוד כסף. לא, אין עוד כסף על השולחן. „שני דברים [...]“ וגו' (קורא). והשאלה
שלי אליך: למה אתה מפנה את דאוד ליוסי חוגרי, מנהל הכספים, ואתה מדגיש: זה טוב,
שזה יגיע ממנו?

ת: אין דרך אחרת לבצע פעולה כזאת בעמותת איילים. אין עוד דרך. אין עוד דרך. הוא בא עם
בקשה. הבקשה הזאת לא מעלה לי תמרורי אזהרה. עמותת בת של מועצה אזורית עמק הירדן.
רעיון של פאינה, מן הסתם, כי אני יודע שהם מחוברים – להקים בית ספר לשיט בכינרת.
אוקיי. אתה רוצה לבצע את זה? תפנה למנהל הכספים שלי, יש דרך לבצע את זה, צריך לבדוק
אם אפשר לבצע את זה או לא לבצע את זה. אתם לא מבינים כמה היא אזוטריה בשבילי,
השיחה הזאת. יש לי עשרים כאלה ביום. אפשר לראות את כל השיחות.

ת: „שמע, אתה יכול לעזור לי שמה?“; „אולי נעביר“; „אולי נעביר בהמשך“; „שמע, נעביר
יותר“. חברה, זה העולם של העמותות. אנחנו בהלם. ואנחנו לא לבד בהלם, אני רוצה שזה
יירשם בפרוטוקול. כל העמותות במדינת ישראל, ללא יוצא מן הכלל, בהלם מכתב האישום
הזה. בהלם.

ש: מה קרה עם הסיפור הזה של הקיאקים? העברת את זה, את סעיף 46, ליוסי חוגרי. מה
קרה? הועבר כסף? לא הועבר כסף? אני אעשה לך את זה חד: מדינת ישראל טוענת
שהסיבה – –

ת: קודם כול לא מדינת ישראל. בתוך מדינת ישראל הפרקליטות טוענת...

ש: אתה צודק. הפרקליטות טוענת שהסיבה שהכסף לא הועבר לקיאקים, זה בגלל שנפלה
עליך חקירת המשטרה. עכשיו, יוסי חוגרי העיד מה שהוא העיד, אני לא רוצה להתייחס
לזה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 ת: קודם כול לא נכון, ושתיים, אני אומר: גם אם כן נכון, זה בסדר גמור מבחינתי. אלא-אם-כן
2 בית המשפט יקבע אחרת, ואז אני אתחנן לפניך...
- 3 ש: **בוא נתחיל: עובדות. מה קורה – עובדות.**
- 4 ת: אני פונה ליוסי חוגרי. יוסי חוגרי מטפל בזה. מטפל בזה ברמה של לראות אם זה עומד באותה
5 הנחיה של רונן וינברג, זה הדבר היחיד. אני בעולם שלי אומר: אחי, זה מה-זה כסת"ח. אבל
6 לא משנה, אני מבחינתי – –
- 7 ביהמ"ש: **זה מבחינתך הולך למה? זה תחת סטודנטים?**
- 8 ת: זה בדיוק הנקודה.
- 9 ביהמ"ש: **תחת מה זה חוסה?**
- 10 ת: זה בדיוק השאלה. השאלה עלתה לרונן עם יוסי חוגרי.
- 11 ת: השאלה: איך זה בדיוק מתקשר עם מטרות העמותה. כל התקופה דאוד מצלצל אליי. אני
12 אומר לו: כן, לא, לא, לא סתם בשביל למרוח אותו. אני חושב שאפשר לפתור את זה.
13 להעביר את 300 אלף השקל לעמותת הקיאקים בעמק הירדן – בסדר, אפשר לחשוב... כל
14 הזמן אימא שלי אומרת: „ן”. לא זו הבעיה. אבל עכשיו צריך לבחון אם זה כן עומד או לא
15 עומד במטרות העמותה. בא יוסי חוגרי, אחרי תקופה שהוא נמצא ב־cruise – ולכן גם
16 התעכבתי עם התשובה לדאוד. בהקשר הזה מרחתי אותו. לא מרחתי אותו כי ניסיתי לשקף
17 לו איזה מצג שדווקא בעצם אני לא הולך להעביר לו את הכסף, אבל...
18 ביהמ"ש: **אז מה בדקתם?**
- 19 ת: הוא בדק. הוא אמר: לא מתחבר. אני התעצבנתי דווקא, אמרתי – –
- 20 ביהמ"ש: **רגע, למה לא מתחבר?**
- 21 ת: לא מתחבר למטרות העמותה. אמרתי ליוסי: בוא, תן לי לבדוק בעצמי את הסיפור הזה של
22 העמותה הזאת. יכול להיות שמה שאני רואה – כי אני רציתי לעזור, רציתי לעזור. אז אני
23 בודק, ואני רואה שבאמת מדובר פה בספורט הישגי. זאת אומרת שאין פה... זה. אז – –
- 24 ש: **אין פה מה? אתה לא ברור.**
- 25 ת: אין פה יכולת לפרויקט משותף. אין פה יכולת, את אותו מתווה שהיועץ המשפטי של העמותה
26 אמר שזה בסדר. את אותו כסף, תן לי – אני לא כל-כך טוב בזמנים עכשיו. דובר במיליון וחצי
27 שקל חדש, שמתוכו 300 אלף ילך לעמותת הקיאקים. זה צריך להיכנס לקטגוריה של הפרויקט
28 המשותף. נכון? הרי זה המתווה. מה התווה לנו? מטרות עמותה – כן או לא. הגיע היועץ
29 המשפטי שלי למסקנה שלו. אני, קצת היה חבל לי על המיליון ומאתיים אלף שקל שיכול
30 להישאר מהדבר הזה. אמרתי לו: תן לי לבדוק בעצמי, אני רוצה לבוא אליך עם חוות דעת
31 נגדית. בחברות; זה לא... ראיתי שזה ספורט הישגי. לא ראיתי איך זה יכול להתחבר. לא עבר
32 הכסף – –
- 33 ביהמ"ש: **על-פי הנחייתך?**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 ת : על-פי הנחייתי – –
- 2 **ביהמ"ש :** בלי קשר לפתיחת החקירה?
- 3 ת : בלי שום קשר. אבל רגע, הסיפור מתפתח. בוא ניתן קרדיט גם לתביעה.
- 4 **ש :** החקירה נפתחת ב-24 בדצמבר 14'. כמובן החקירה הגלויה. החקירה הסמויה – הם לא
- 5 יודעים. ב-23 – יום לפני זה. דני מעיד במשטרה יום לאחר מכן. הוא מעיד, ואני רוצה
- 6 להתייחס – –
- 7 ת : אז אני אספר את הסיפור לבית המשפט.
- 8 ת : נגמר הסיפור, לא מעבירים את הכסף דרך העמותה. ואז, בשיח ביני לבין דני – ואני, אני חייב
- 9 שתבינו את הנקודה הזאת : לנו יש הסכם עם קרן היסוד. מה ההסכם הזה אומר? גם הם לא
- 10 תמימים כאלה גדולים, כן? אנחנו ניתן לעמותת איילים שלושה מיליון שקל בשנה. כל מה
- 11 שהוא on top על הסכום הזה – הולך אלינו.
- 12 ת : לקרן היסוד. ואני ודני, היינו – – סליחה?
- 13 **ש :** **תרומות.**
- 14 ת : אז אני אסביר. קרן היסוד, זה הגוף שמגייס כסף באירופה, בדרום אמריקה ובאוסטרליה.
- 15 מהעולם היהודי. הם מגייסים בכל שנה לא יודע מה, סכום, ובכל שנה הכסף הזה הולך וקטן.
- 16 אם הם מגייסים פחות, הסוכנות היהודית בבעיה. אז מה הם עושים? הם פונים לגוף כמו
- 17 איילים, שהוא אטרקטיבי מאוד בעיני התורמים. אומרים : דני, אל תלך ברגליים שלי. אנחנו
- 18 נבטיח אתכם. קחו שלושה מיליון שקל בכל שנה, ומה שנגייס און-טופ לזה הולך לטובת
- 19 התקציב של הסוכנות היהודית. סתם כדי לשבר לכם את האוזן של העולם הזה. הכול –
- 20 תנועות סיבוביות, כן? רק ש... שנבין. עכשיו, שלושת מיליון השקל האלה הגיעו עם התניה.
- 21 התניה באמת מפורשת, אבל לגיטימית, כמו שאני רואה אותה. שמנהל הכספים יהיה יוסי
- 22 חוגרי. אני רק אגיד לבית המשפט בסוגריים : מעת לעת מגיע תורם ואומר, אה, אבל פה
- 23 תרמתי שני מיליון דולר. פה תרמתי ארבעה. סכומים... עכשיו אני קופץ לקיאקים, ואני קופץ
- 24 גם לנושא המדליות – –
- 25 **ש :** **גם ככה אנחנו דוחסים. אל תקפוץ.**
- 26 **ש :** **הראינו שיחה מקודם (תמליל שיחת טלפון הוגש וסומן, נ/202). 18 בדצמבר 2014. זו**
- 27 **שיחה שבעיניי באמת מראה את הכול. זה שלושה ימים לפני המעצר. (קורא)**
- 28 ת : לא, אבל אני רוצה כן – –
- 29 **ש :** **תקרא אותה. נכון.**
- 30 ת : אני אומר : ,,מתן : אנחנו חייבים כסף[...], דאוד. [...] לקחנו על עצמנו משימות". אני גם מוכן
- 31 לפרט לבית המשפט אילו משימות לקחנו על עצמו. אז הוא אומר לי : (קורא). לפרויקט
- 32 בשדרות. לפרט את הדברים האלה?
- 33 **ש :** **כן. כן.**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 ת: עכשיו בוא תראה כמה... כמה מבאס הסיטואציה שאנחנו נמצאים בה. יאיר לפיד הלך— —
2 ביהמ"ש: היינו בשלב שאתה בדקת וראית שזה לא עומד במטרות העמותה.
3 ת: נכון.
4 ביהמ"ש: ואז הורית לעצור.
5 ת: נכון. ואז היה רעיון שתורם מעבר לשלושת מיליון השקל— —
6 ביהמ"ש: שהכסף לעמותת הקיאקים יגיע מתורם?
7 ת: מקרן היסוד.
8 ש: רגע, עצור. בית המשפט חד. לך לשורה האחרונה של התמליל. אי-אפשר כל הזמן...

ב"כ נאשם 2:

11 מה שאני רוצה להראות לאדוני – שאיננו ממציאים. כתוב: „[...] שבוע הבא קרן היסוד [...]“.

הנאשם ממשיך:

14 ת: בואו רגע ניכנס לראש של התביעה. הם באים ואומרים: הייתה קונספירציה. הינה דרך
15 יצירתית. מתן יושב במחשכים עם עצמו ואומר: אני לא יכול דרך עמותת איילים? הינה, נעביר
16 את זה בתנועה סיבובית דרך קרן היסוד.

17 ביהמ"ש: אתה אומר שאתה לא יכול דרך העמותה, אבל כדי לעזור להם אתה מחפש דרך
18 התרומות.

19 ת: אני רוצה להקשות על עצמי מבחינה משפטית; אני לא משפטן גדול, אבל אני רוצה רגע להבין
20 את הסטייט-אוף-מיינד. אם מתוך שלושת מיליון השקל שקרן היסוד מחויבים להעביר
21 לעמותה בכל שנה אני אומר: תעבירו רק מיליון, ו-300 אלף תעבירו לעמותה – אני כן רואה
22 בזה בעיה.

23 ביהמ"ש: למה?

24 ת: העמותה נפגעת מזה. מה היה השיגושיח? דני גייס תורמת ספציפית, הוא גייס אותה. אבל
25 130 אלף הדולר האלה היו over. אפשרות אחת הייתה – תבינו כמה זה מורכב להסביר לכם.
26 אפשרות אחת הייתה את 160 אלף השקל האלה להעביר דרך קרן היסוד. אפשרות שנייה,
27 שהיא קצת אפשרות לא-נחמדה מול קרן היסוד, זה ללכת לתורמת ולהגיד לה: יש פרויקטים
28 שאנחנו סומכים עליהם— —

29 ביהמ"ש: „תעבירי ישירות“?

30 ת: תעבירי ישירות. דני יום לפני החקירה – תראה איזה חוצפה הייתה לחקירה – דיבר עם
31 מנהלת הכספים של קרן היסוד. אמר לה: אנחנו יורדים מהסיפור הזה.

32 ת: יורדים מהרעיון הזה. עכשיו, מה עלה לדני בראש? אני רוצה שתבינו: לא ש...— —

33 ש: רגע, מה זאת אומרת, „יורדים מהרעיון הזה“?

34 ת: יורדים— —

נאשם 2: ראשית לבא-כוחו

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 **ש :** תתחיל בעובדות, עובדות. נגמר.
- 2 **ת :** נגמר, אין קיאקים. עכשיו, אילו רק הביאו את רונן מרום, מנהל הכספים של קרן היסוד,
- 3 סמוך לאירועים, אז הוא היה אומר – אני לא יודע, לפחות היה אפשר למצוא דברים אחרים
- 4 פה – אבל להגיד שהנושא של הקיאקים לא קרה בגלל חקירת המשטרה, זה קשקוש בלבוש.
- 5 נשארנו רק עם הנושא של קלגנוב וכספי ציבור. זהו.
- 6 **ש :** (מציג תמליל שיחה; הוגש וסומן נ/203) אני חוזר אחורה. אנחנו בספטמבר 14'. הוא מדבר
- 7 **איתך על הקיאקים האלה.**
- 8 **ת :** רגע, השיחה מתי?
- 9 **ש :** ב-18 בספטמבר. אחרי שמטרות העמותה נבדקו. אתה רוצה להגיד: מילה שלי – קרן היסוד
- 10 **תעביר, וסיפרת שירדתם מזה.**
- 11 **ת :** ירדנו. אני לא סיפרתי לבית המשפט למה ירדנו.
- 12 **ש :** בבקשה.
- 13 **ת :** אני רוצה להסביר לבית המשפט למה ירדנו מזה. לא בגלל שחשבנו שלא ראוי להעביר 300
- 14 אלף שקל לקיאקים. אלא דני אמר לי: תקשיב, זאת תורמת חדשה. דיברנו איתה על השדרות,
- 15 דיברנו איתה על הפרויקט בשדרות. לפנות אליה עכשיו, כתורמת חדשה, ולהגיד לה: תקשיבי,
- 16 אנחנו סומכים את ידינו על פרויקט חדש, זה גם יביא לנו עוד תקציבים מהממשלה – זה
- 17 לשרוף את הקשר איתה. אני לא רוצה שתהיה פה מחשבה שקמנו בבוקר, דקה לפני חקירת
- 18 המשטרה, חשבנו שזה לא ראוי. לא, זה ראוי. אבל לא רצינו לשרוף את הקשר. היא תורמת
- 19 של העמותה וזה חשוב לנו.
- 20 **ש :** אשר לי שגם כשמדברים ביציאה של תורם מקרן היסוד לגוף שלישי, יוסי חוגרי – יבדוק
- 21 את זה.
- 22 **ת :** נכון.
- 23 **ש :** יאשר את זה.
- 24 **ת :** חד-משמעית. אבל אני אסביר לך גם למה. אני לא מעוניין להיות קבלן של הוצאות כספים
- 25 אולי לא למטרות... אין לי בעיה שזה לא למטרות העמותה. אבל אני לא אתן את ידי לזליגה
- 26 של כספים אולי לדברים שהם ציבוריים. אני רוצה רגע לסכם, להסביר – אולי לא הייתי בהיר.
- 27 מה הקו שמנחה אותי? מה שהוא במטרות העמותה – עובר דרך העמותה. חד-משמעית, לא
- 28 בורחים משם. מה שהוא לא למטרות העמותה אבל חשוב – אנחנו מנסים למצוא תורמים.
- 29 שהוא מעבר לתקציבי הליבה, שהגופים שמגייסים עבורנו את התרומות מעבירים לנו. לתת
- 30 דוגמה אחרת? ממקום אחר?
- 31 **ביהמ"ש :** תעבור לכובע שלך כנאשם. אתה בעצם צריך לעצור בזה שהורית שלא להעביר את
- 32 הכסף כי הגעת למסקנה שזה לא למטרות של העמותה. ולכן כל הטענה שרצית

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 להעביר כסף כדי להיטיב עם גודובסקי לא יכולה להיות. כל הדברים האחרים הם
2 כבר הציונות.

3 ביהמ"ש: עכשיו הכדור יעבור לידיים של התביעה. הם צריכים להוכיח. אם הטענה שלך
4 תתקבל, היא תתקבל.

ב"כ נאשם 2:

7 אדוני אמר, „לא מאמינים לכל מילה“. ברוך השם, אנחנו לא בתיק של אמון. הכול מספרים ושיחות.
8 לכן אני רוצה לעבור על השיחות, אדוני.

הנאשם ממשיך:

11 ש: צלול לשיחה שלפניך. אני צולל לאמצע העמוד.

12 ~ ~ ~ ~ ~

העד ממשיך:

16 ש: הראיתי לך, מתן, ולבית המשפט הנכבד את נ/203. אני חוזר אחורה בזמן: עוד לפני מיליון
17 וחצי ודברים כאלה, 18 בספטמבר 2014. ובאמצע העמוד אתה אומר לדאוד כך: „מתן:
18 קיבלתי את המסמכים, טיפלתי בדברים אצלי במערכת ועכשיו אני רק צריך לשמוע ממך
19 הנחיות“ וגוי (קורא את המילים המודגשות). השאלה שלי אליך היא שתסביר לי את
20 השיחה הזאת. השיחה הזאת עם הקיאקים. אתה אומר: דאוד, רק „[...] אם זה יהיה חד
21 פעמי“, „[...] אם זה יתחיל להיות כל פעם אז כבר יתחילו לשאול שאלות“.

22 ת: אז „קיבלתי את המסמכים“, זה קשור לנושא של סעיף 46. ועכשיו אם אתה רוצה לשמוע את
23 דעתי – זה קשור לשינוי שהיה אצלו ביחס לעניין הזה. כי הוא בהתחלה ביקש, ואז הוא אמר:
24 נושא הקיאקים, אנחנו כפי הנראה יורדים ממנו. ואז הוא חזר בו, לכן היה: עכשיו אני מבקש
25 ממך הנחיות בהקשר של הקיאקים. כן להעביר או לא להעביר. עכשיו, שאלה: תיקח... אבל,
26 דאוד אם זה יהיה חד פעמי“ וגוי (קורא). עכשיו אני רוצה להיות ברור וחד למה התכוונתי
27 במשפט הזה. אנחנו עמותה שמבוקרת חדשות לבקרים. הסוגיה הזאת, של להעביר כסף בין
28 עמותות, זה לא דבר פשוט. זה לא דבר פשוט. לא עלה על דעתי בכלל הקשר שקשור למשהו
29 שהוא לא מנהלי. עכשיו, תבינו את המשמעות. אם מחר יש ביקורת של משרד נגב-גליל, והם
30 באים ואומרים לי: מה זה 300 אלף השקל האלה? ואני אומר: אני העברתי את זה לדאוד
31 כתמיכה; הם יכולים להגיד: רגע, רגע, רגע, זה לא נראה לנו טוב. אחרי זה הם יכולים להגיד:
32 אתם עושי דברה של מפלגה בישראל. מה החידוד שחשוב לי? לא פנימה בתוך הארגון. שאלות
33 החוצה. שלא תהיה... איך שירון... הטביע לי מושג, לזות שפתיים. שלא תהיה לזות שפתיים
34 כלפי חוץ, בהקשר הזה. בתוך העמותה פנימה כולם מיושרים על העניין: מנהל הכספים,
35 מבקר פנים, היועץ המשפטי. אותו סיפור חוזר ברוח חדשה. בכלל לא קשור אלינו. רצון

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 להעביר כספים לרוח חדשה ולמזא"ה 9 – סיפור לא פשוט. בנושא הזה גם יוסי לא אהב. הוא
2 מאוד לא אהב את העניין הזה.
- 3 **ש: נגיע לזה.**
- 4 **ת:** עכשיו אני רוצה רגע להוסיף עוד דבר. לי חשוב יותר ב־300 אלף השקל – מבחינת הנראות –
5 תן לי להקים בית ספר לקיאים, תן לי, לאיילים, להקים בית ספר לקיאים ואל תעביר
6 לעמותת בת – כמובן זה שהיא עמותת בת של המועצה האזורית עמק הירדן, קל לי עם זה
7 יותר. מבחינה ציבורית.
- 8 **ש:** זאת שיחה חדשה (מציג). 17 בדצמבר '14 (התמליל הוגש וסומן 204/1). תעבור לעמוד
9 האחרון. זה פשוט מתקשר למה שהעדת כאן מקודם. אני רוצה שהדברים יהיו חדים
10 וברורים.
- 11 **ת:** אבל תן לי את השורה.
- 12 **ש:** ודאי, ודאי. אני מתחיל משורה 20, כדי שכל הטקסט יהיה מלא. (קורא)
- 13 **ב"כ נאשם 2:**
- 14 בתמלולים של המשטרה יש היפוכים בין מתן לדני. בשורה 27 זה מתן, ובשורה 26 זה דני.
- 15 **ב"כ נאשם 3:**
- 16 נדמה לי משורה 22.
- 17 **ב"כ נאשם 2:**
- 18 אה, נכון, נכון. עורך־דין גזית צודק כתמיד. משורה 22 צריך להגיד במקום מתן דני, ואז הכול מסתדר.
- 19 **הנאשם ממשיך:**
- 20 **ש:** (קורא) „הדרך היחידה – להגיד את האמת“. בשיחה פנימית שלכם, שאתם לא מעלים על
21 הדעת שמישהו מאזין לכם.
- 22 **ת:** נכון.
- 23 **ש:** עכשיו אני רוצה שתבאר לי, או תבאר לבית המשפט הנכבד, את כל השיח הזאת. מה יוסי
24 צריך לעשות... אני חושב שאמרת את זה, אבל עכשיו גם רואים את זה כאן – מה זה „לא
25 התערבנו וזה“ ומה זה „הדרך היחידה – להגיד את האמת“.
- 26 **ת:** אז הסוגיה פשוטה מאוד. יוסי חוגרי נמצא בקרוז, בחוף־לארץ. אני מחכה שהוא יחזור. אגב,
27 זה עוד לפני ההחלטה הסופית של יוסי חוגרי שזה לא קשור למטרות העמותה. אני לא יודע
28 אם זה חשוב, אבל זה עוד לפני ההחלטה. ואז אני מציע שהסוגיה של הקיאים תועבר דרך
29 קרן היסוד במסגרת השלושה מיליון של ה־over and above: אם הכסף הזה לא הולך
30 לקיאים, אז הוא הולך לקרן היסוד. הוא לא יגיע לאיילים. עכשיו, „הדרך היחידה להגיד“

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 – לפי דעתי זה לא „לך“, זה „להגיד לה“ – זה לינדה מירלס. יש פה „מילה לא ברורה“ – זה
 2 לינדה מירלס. שלא יהיה מצב... שאתה בא אליה, תגיד לה שיש שינוי של הפרוגיקטס של
 3 ייעוד התרומה. וזה לפני חקירת המשטרה.
 4 **ש :** **ומה זה „לא התערבנו“?**
 5 **ת :** „לא התערבנו וזה“, זאת אומרת שאנחנו, עמותת איילים, לא נהיה חלק מהדבר הזה. נקודה,
 6 סוף. למה? למה? כי זה לא חלק ממטרות העמותה. לפי מה שאנחנו, בשיח הפנימי בינינו,
 7 הגענו למסקנה.
 8 **ש :** **אני הולך לנושא הבא, שזה פרשת רונן צור. שהיא פרשה גדולה מאוד, אז לפני זה אני אשאל**
 9 **שתי שאלות קצרות. אמרת שסירבת לדאוד לבקשה של החצי מיליון שקל במזומן. ראינו**
 10 **בחומר עוד שתי בקשות של דאוד שסירבת להן. אחת היא בקשה של דאוד לטיסות של דאוד**
 11 **ושל פאינה.**
 12 **ת :** התשובה היא: הגיעו פניות לעמותה – אגב, לא אליי – לבקשות של הטסה. היה ברור לי
 13 שהתשובה היא לא, ולא. ביוזמתו של דני, פעם אחת – עכשיו, זה חשוב בהבנה. דני ניהל את
 14 אגף גיוס המשאבים. ביוזמה שלו הוא פנה לדאוד לנסוע לכנס במוסקווה. זאת הטיבה
 15 היחידה שכן מומנה. באותו זמן אגב ציפי לבני נסעה לקנדה. בדיוק באותו מתווה. אבל –
 16 כשהגיעו בקשות שהיוזמה הגיעה מהם אלינו – בעניין הזה יוסי ואני היינו תמימי דעים – זה
 17 לא. בנושא הזה – זה לא. וחשוב שיודגש: המבחן מבחינתי – מה שבמטרות העמותה – מאה
 18 אחוז. מה שלא במטרות העמותה והוא מטרה ציבורית ראויה – אני מוכן לסייע. מוכן לסייע.
 19 וזה הקו שעומד. מה שיש חשש הכי קטן לזליגה כזאת או אחרת לכסף שימצא את דרכו
 20 למשימות לא-ראויות – אנחנו לא שם. לא במסגרת מה שיוצא מהעמותה ולא במסגרת שימוש
 21 ב־networking שלנו לטובת הפעלת הדבר הזה. זה הנקודה.
 22 **ש :** **הבקשה הנוספת, שהיא כן מופיעה בכתב האישום אבל מאוחרת יותר, בסדר של כתב**
 23 **האישום, היא שדאוד ביקש ממך 300 אלף ש"ח לטובת חברת פרסום. אני מדגיש: לא רונן**
 24 **צור, אלא נוסף לרונן צור או מקביל אליו.**
 25 **ש :** **קודם כול תמקד אותנו מבחינת לוח הזמנים.**
 26 **ת :** זה לקראת הסוף. לקראת חקירת המשטרה. אני אמרתי קודם לבית המשפט שעם הבחור
 27 הזה, דאוד גודובסקי, היה צריך לייצר קווים. היה צריך לייצר קווים. זה לא איזה מערכת
 28 יחסים של „קאט-קליר“. זה כל הזמן ניסיון שלו למתוח את הקו וצורך שלך לצייר את הגבול.
 29 היו דברים לקראת סוף החקירה – – –
 30 **ש :** **לא החקירה, סוף 2014.**
 31 **ת :** סוף 2014. שגרמו לי לנורות אזהרה. פעם אחת נקבע בחירות, וכספים קואליציוניים ובחירות
 32 – זה קו אדום. לא אצלי, אצל כולם. פעם שנייה היה במסגרת החלטת הממשלה אפשרות
 33 להגדיל את התמיכה לאיילים בעוד שישה מיליון שקל. אם בית המשפט יראה, אז אני אכוון

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במאס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 אותו בהחלטה. אז הצורך הזה של בחירות, פלוס העניין הזה של... הרצון שלנו לקבל
2 תקציבים חדשים מדאוד – מעלה אצלי את החשש, עם הזיכרון על החצי מיליון – תראה,
3 מדובר בשמונה-תשעה חודשים – שצריך פה להיות זהירים. עכשיו, למזלי עקבו אחרי דאוד.
4 אני קובע איתו פגישה על העניינים האלה, ואני מבקש מאימא שלי שתבוא איתי לפגישה
5 הזאת. ואני אומר לה: תקשיבי, בגלל שהבחור שור מועד, כמו שאמרנו, בשביל שלא יבקש
6 בכלל בקשות... קצת התפזרתי, כי לפני זה עלה איזו בקשה ממנו לממן 300 אלף שקל לפרסום
7 משהו. ואני לא הבנתי על מה, ואני הבנתי שעם הבחירות – אני עשיתי את הקישור בראש.
8 אמרתי לאימא שלי: אימא, מה אכפת לך? אני גם ככה לוקח אותך לאיכילוב לבדיקה, אז
9 תצטרפי אליי לפגישה. הבן-אדם מה-זה התעצבן מהסיטואציה הזאת... אנחנו נגיע לזה?
10 **ש:** אנחנו נגיע לזה. אתה מדבר, אז אני זורם איתך. יש שיחה יום למוחרת, 16 בנובמבר '14...
11 **ת:** רק בזמן שאתה מחפש – אני רוצה שתבין: לא שגרתי להביא את אימא לישיבת עבודה. אני
12 לא ילד בן שלוש-עשרה.
13 **ביהמ"ש:** אז הישיבה התפוצצה?
14 **ת:** הוא רצה לבקש בקשות ולא העז. יש מושג אצלנו שאומרים „עד הורים“. אתה מבין? בשיחה
15 שהייתה אחרי זה הוא נורא התעצבן: מי זאת הזקנה הזאת? אמרתי לו: דאוד, הזקנה הזאת
16 זו אימא שלי.
17 **ת:** בישיבה הזאת, לפי דעתי – ואני עכשיו רק מפרשן אותו – בגלל שבאתי עם אימא שלי, הוא
18 לא העז לנסות עוד פעם למתוח את הקווים.
19 **ביהמ"ש:** אז מה כן היה?
20 **ת:** לא היה כלום. והוא התעצבן על זה. וחשוב לי שתבין באיזה עולם אני חי. סמוך לחקירת
21 המשטרה. בזמן שטוענים שאני נותן שוחד, בלי שום מחשבה, בלי בקרה, עושה דברים
22 במחשכים. אז אני עושה איזשהו קו אדום, מביא את אימא שלי – זה סופר-חריג.
23 **ש:** מה הוא ביקש לפרסום ומה ענית?
24 **ת:** הוא ביקש 300 אלף שקל לפרסום לצורכי המפלגה – ככה אני הבנתי את זה, ואני אמרתי לו:
25 לא. לא יהיה. לא הפוך, לא דרך תורם, לא דרך קרן היסוד, לא שום דבר. נקודה.
26 **ש:** טוב. אז אם כבר עסקינן בסירובים של – –
27 **ת:** רגע.
28 **ש:** כן.
29 **ת:** זה כביכול יכול לעלות לי בכסף שאמור להגיע כתקציבים לעמותה. זה לא עומד בחלל ריק,
30 האמירות, הלוא. אתה לא יודע מה התוצאה וההשלכות של האמירות האלה.
31 **ש:** מאחר שכבר עסקינן בסירובים שלך, והזכרת מקודם לבית המשפט קודם שהיו פעמיים
32 שאורית לרנר העידה שהיו מקרים שאנשים שרצו לקבל כסף, אמרו לה לא לקבל כסף, וזה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 אתה, אז אתה העדת על פעם שהתקשרת לאורית לרנר ואמרת לה לא לקבל. את הפעם
2 השנייה היא זכרה פחות.
3 ת: נכון.
4 ש: כדי לקבל קונטקסט אני רוצה להראות לך שיחה עם הגברת סתיו ויץ, שהיא במקרה אחותו
5 של העיתונאי גידי ויץ – –
6 ת: שהוא חבר שלנו.
7 ש: שהיא הייתה מנהלת מחוז דרום בעמותה.
8 ת: נכון, בתקופה הזאת. ואם כבר מזכירים את סתיו ויץ, ואת גידי ויץ, ואנחנו יודעים שהעמותה
9 הזאת, הכול חשוף בה, הכול ידוע בה, ואין שום דבר במחשכים, וזה בליבת הניהול שלה –
10 יושב האח שלה, שהוא בעיניי אחד העיתונאים המבריקים במדינה, בתחום השחיתות
11 הציבורית – אז כביכול, זה היה אמור לצוף.
12 ש: השיחה היא מיום 25 באוקטובר 14' (התמליל הוגש וסומן 205/1). ואתה חושש... אתה
13 לא חושש, אתה מברר. שעושים תחקיר בעיתון, הארץ.
14 ש: אני מפנה אותך לשורה 16. „סתיוית“], תקשיבי רגע. יש איזה תחקיר שעושים עלינו מעיתון
15 הארץ. אנחנו לא יודעים מי זימן אותו, יש לנו שלוש השערות“. ואתה מעלה את שלוש
16 ההשערות, שעוד מעט נתייחס אליהן, כי הן חשובות. אבל מה שאתה לא מעלה על הדעת
17 זה איזו קונספירציה עם דאוד, שאותה יפרסמו. תתייחס.
18 ת: טוב, התשובה היא בגוף השאלה. אבל במהות, מה שאני מנסה להוכיח פה לבית המשפט זה
19 – בזמן אמת, בהקלטת סתר, יש חשש, של העמותה, חשש לגיטימי. שעושים כתבת תחקירים
20 על איילים. זה יכול להיות הרסני, דבר כזה. אז אנחנו מעלים בדעתנו אילו דברים יכולים
21 להיות שיצופו במסגרת תחקיר כזה. כל נושא ישראל ביתנו אפילו לא עולה שם! הרי לכאורה,
22 אילו הייתה קונספירציה כפי שהמדינה טוענת, ואתה מתהלך באיזשהו... מערכת יחסים
23 מושחתת עם אדם בעייתי מאוד, אז זה צריך להיות החשש הראשון שלך, בתוך המסגרת
24 הזאת. אז אילו הביאו לי איזו ראיית זהב ואמרו: הינה, יש פה תחקיר ואתה חששת שנושא
25 הכספים הקואליציוניים עם ישראל ביתנו יבוא לידי ביטוי בתוך התחקיר הזה, אז אני אומר:
26 באמת, אני נמצא בתוך הקלחת הזאת ואני מבין מה הולך סביבי. מה אני כן חושש, וזה
27 חששתי? וזה יחבר אותנו לרוגן צור בצורה נפלאה. פונה אליי דני ואומר לי: מזכיר
28 עמידר – –
29 ש: רגע, לפני כן נפנה את בית המשפט לשורות 21–22. (קורא) בשורה 22 זה „ערן מעמידר“.
30 ואז אתה אומר לה כך: (קורא) עכשיו תסביר לבית המשפט למה זה קשור לרוגן צור.
31 ת: קודם כול בתאריך זה באותו זמן. זה פחות-ארוי-ותר, האירועים, הם באותו זמן. פונה אליי
32 דני ואומר: כסף קואליציוני של הליכוד. אם אינני טועה, אפילו קשור ליושב-ראש הכנסת.
33 נעביר לעמותה שניים וחצי מיליון ש"ח, ובמסגרת מיליון ש"ח מתוך השניים וחצי יופעל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 פרויקט משותף לחברת עמידר ולאיללים. מה הקשר שלנו? חלק מכפרי הסטודנטים נמצאים
2 בדיור הציבורי של עמידר. עד כאן אני לא רואה שום בעיה עם זה. אם זה בעיה – נפתור אותה,
3 אני לא חושב שבית המשפט צריך לפתור אותה. אנחנו קובעים פגישה, לפרוט את הדבר הזה
4 לתוכנית עבודה. אני ודני מגיעים, יושבים – אני חושב שהמשרדים היו אפילו ב,דקה
5 לשמונה". ואז פתאום אומרים לנו: תקשיב, מתוך הכספים של הקמפיין חצי מיליון הולך
6 ליועץ אסטרטגי. והינה הוא יושב כאן. אז אני אומר: למה אני צריך יועץ אסטרטגי? ולמה
7 חצי מיליון? ועל מה? זה מתחבר לי למיליון וחצי שדיברתי עם דאוד. אני אומר: חברה,
8 תקשיבו, במשחקים האלה אנחנו לא משחקים. קמים והולכים. החבורה הזאת שמולה אנחנו
9 עומדים זה ראש הלשכה של נתניהו, ועוד בחור, ומצלצלים אלינו... אני מצלצל לאורית לרנר,
10 אומר לה: אורית, תקשיבי, הפעם – שלא יהיה לי פאלטות. שלא יעבור הכסף. הם מצלצלים
11 ואומרים: אנחנו נשרוף אתכם. למה? כ... לא עבר הכסף, בפועל לא עבר הכסף. והיה ממש...
12 לא נעים, סביב הסוגיה הזאת. אגב, לא מצד ערן, אני חייב להגיד, כי אני חושב שגם הוא לא
13 היה עד הסוף בפרטים. וזה קורה במקביל לזה שאני מואשם במתן שוחד לפאינה... עבור
14 פאינה קירשנבאום, בדמות יחסי ציבור לרונון צור. בדיוק באותו זמן. עכשיו, זו לא טענה
15 מספיק טובה; חכה, נגיע עוד לפורום צעירים, ומה היה המהות שלו. אבל קודם כול תבין
16 שהראיות וכתב האישום מדברים בשני אנשים שונים. מהפגישה הדרמטית של סירוב החצי
17 מיליון ל,דרכים יצירתיות" וקונספירציה – זאת אומרת, במרחק של עשרה ימים, או שבועיים
18 או שלושה – משתנה בן-אדם, מהבן של (נוקב בשם אביו) ורותי, וכל הדברים שאנחנו מדברים
19 בהם פה, לאיזה אדם שיושב במחשכים ועכשיו תופר עם דאוד גודובסקי איזו מערכת
20 מושחתת. אותו דבר, אותה דואליות: אחד נותן שוחד לפאינה קירשנבאום בדמות יחסי ציבור
21 פיקטיביים שבעצם משרתים את פ... זה חמור. כי זה אישי. זה מה שנקרא מתת אישית. זה
22 ממש – אליה. זה כבר לא קיאקים ועמק הירדן ו,רוצים לקדם". יש לזה מדרג מוסרי, אני לא
23 יודע מה בית המשפט אומר על זה. ופה – הינה, מגיע לסכום אחר; משתנה; דוחה כסף; מקבל
24 איומים – לא אישיים, לא פיזית. על העמותה ועל היכולת שלה להתפתח. עושים תחקיר
25 בעיתון הארץ – לא עולה רונון צור. אני לא אומר לסתי: תקשיבי, יש פה סיפור עם רונון צור.
26 אני אומר לה: יש עניין של חצי מיליון שביקשו מאיתנו במסגרת הזאת. את זה אני לעצמי לא
27 מבין... בסדר, אולי בחקירה הנגדית נגיע לאיך הם מחברים. נגיע לרונון צור, נכון?
28 **ש: עוד שנייה. שישה באוקטובר 2014 (מציג תמליל שיחה). שהמדינה טוענת שאתה מקבל**
29 **פסאדות (הוגש וסומן 1/206/1).** אני רוצה לקרוא ושתסביר לבית המשפט את הקונטקסט.
30 אני מתחיל באמצע העמוד. דני אומר לך: (קורא). אני דולג. ואז אתה אומר לו כך: „[...] אי
31 אפשר להביא מישהו שלא מתאים[...]“ וגו' (קורא). והשאלה שלי: מי זה דויד, מה הוא
32 ביקש מכם לקחת, מה היחסים שלכם איתו ומה משמעות הסירוב לא לקחת את מי שהוא
33 מבקש שתיקחו?

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 ת: דוידי הוא ראש העיר של עיריית שדרות. אגב, עושה פעילות מבורכת למען העיר. במסגרת
2 הבקשה של יאיר לפיד להקים כפר בחמישים מיליון שקל במהלך צוק איתן בעיר שדרות,
3 שמתוכם העמותה עשרים והממשלה שלושים, הדבר קורה בעיר שדרות. כל הכספים
4 הקואליציוניים שדובר בהם בכתב האישום לא שווים כאין וכאפס ממה שדוידי יכול להחליט
5 באבחה. ואני רוצה לפרט. הכפר נבנה בהיקף של שלושים מיליון שקל. עולה השאלה מי יהיה
6 בעל הקרקע, מי יהיה בעל המבנים. אני בא ואומר: חבֵרָה, כשאני התחייבתי לשר האוצר
7 להביא עשרים מיליון שקל מהעמותה, זה לא שכבר בטלפון, בשיחה עם השר, היה לי עשרים.
8 אני חשבתי שנוכל לשעבד את הקרקע ולקבל כסף. זאת אומרת שהחלטה אם להקצות את
9 הקרקע לעמותה או להשאיר אותה בעירייה היא דרמטית, מבחינת ההסתכלות שלי. ופתאום
10 יש איזה סיפור קטנטן, בשאלה מי יהיה מנהל הכפר. אני אפילו לא ידעתי מי זו הדניאל הזאת.
11 אני רק ידעתי שהגורמים: נחמי, שלומית... לא חשבו שהיא מתאימה לעניין. אמרתי: אני לא
12 חושב שזה לעניין, לקחת מישהו שלא מתאים. זה באותו זמן של שמטוב וכל העניין הזה. יש
13 שיחה עם דוידי, שיחה לא-נעימה. אני אומר לו: תקשיב, דוידי, אני מצטער, זה לא יכול לעבוד
14 ככה. והוא אומר: אתה מדבר? אני כפיתי על הדרג המקצועי שלי אלף-ואחד דברים. אני
15 הבנתי אותו. אז איך זה מתקשר? עוד פעם: שני אנשים, אותו פרק זמן – התנהלות שונה.

ב"כ נאשם 2:

16
17
18 אמר פה מתן: אין לנו השיחה הזאת. לכן לא קיבלנו את השיחה הזאת. ואנחנו פנינו לתביעה וביקשנו
19 הרבה מאוד שיחות. ואז הם אמרו: המשטרה צריכה לסווג, לא צריכה לסווג. ואז הבוקר התובע
20 בהגיונותו, עורך-דין קרמר, מתקשר ואומר: מצאנו שיחה שבה דוידי עם מתן משוחח. אני משבח אותו.
21 רק אני אומר: הטיימינג – – –

ב"כ המאשימה:

22
23
24 אז עם תשבחות כאלה עדיף בלי תשבחות. אדוני – – –

ב"כ נאשם 2:

25
26
27 אני עוד לא סיימתי.

28 בדיוק. הסיבה היא לא לעלוב בחברי. אני משבח אותו, אני מנומס. הסיבה היא עובדתית: יש המון
29 שיחות – יש גם למשל שיחות עם עורך-דין וינברג, שהוא „קצת“ חשוב לנו, שעוד לא קיבלתי אותו. יש
30 לזה משמעויות, שאני באמצע פרשת הגנה ואין לי חומר החקירה.

נאשם 2:

31
32
33 אני יכול להגיד עוד משהו? איפה החומר – עיקר השיחות היו באמצע חקירת המשטרה. איפה
34 התרשומות? הצעות מגוונות, מגוונות. „תגיד ככה“, „נסדר לך ככה“...

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

ב"כ המאשימה:

אם יש לחברי טענות בנושא ההגינות שלנו, זה לא הזמן לזה. בבקשה שיטען. במועד.

הנאשם ממשיך:

ש: דבר אחרון ואז אני צולל לרונן צור. עלה – ראיתי בחומר החקירה, בקשה של מפלגת קדימה של יעקב אדרי, שהיה שר – אני לא זוכר, אתה תזכיר לי – שביקשו כספים.

ת: היא ביקשה שנקנה חולצות לאיזה כנס, ואמרנו לא.
זה היה גם תקופת פריימריז, היא פנתה אלינו. המון תקציבים עברו מהמשרד באותה שנה. אמרנו: בואו, תקשיבו, אנחנו עוזרים לכם מאוד. אם אתם יכולים גם להביא פעילים – שזה נורא פחות, בעיניי – וגם לקנות חולצות. אמרתי לו: לגבי פעילים – מי שרוצה, שיבוא. לגבי חולצות – לא. אנחנו לא מוציאים על כנס פוליטי שלכם כסף. וזה כחוט השני עובר בכל השנים בפעילות שלנו. אי-אפשר למצוא אפילו גרגיר.

ש: רונן צור. הטענה בכתב האישום – ואני תופס אותך, ואז מראה לך מסמך ותתייחס אליו – פאינה קירשנבאום רוצה לממן יחסי ציבור שלה. התאריכים הם חשובים. זה קורה, לפי כתב האישום, בחודש אפריל 2014 – הרעיון „ניבט“ אצלה בראש בחודש אפריל 2014, ואז היא דורשת ממך באמצעות דאוד כסף לממן את יחסי הציבור שלה. שנייה.

ת: אני רוצה עוד לפני – –

ש: לא. תזכור את זה.

ת: בסדר.

ש: זאת הטענה. שבאפריל 2014 „ניבט“ בה רעיון, ואז הכול פסאדה. כדי להפריך את הטענה הזאת אני רוצה להראות לך מסמך שאתה שלחת, חצי שנה קודם לכן, ב-23 בדצמבר '13 (מציג את נ/83). אני רוצה להראות את המסמך ואז לשמוע את ההתייחסות שלך. (לביהמ"ש) וזה מוצג חדש, כי זה מראה את השרשור (מציג), את השרשור... של מה קורה עם זה. זה מאותו יום עצמו, מ-23 בדצמבר '13, חצי שנה לפני שהתביעה טוענת. סטיבן מעביר את המסמך לגודובסקי. הכותרת היא „[...] תוכנית לישראל בי[תנ]ן פורום צעירים“. וסטיבן כותב: „הי, מצ[נ]ב[מ] המסמך, לדעתי מצוין[.]. שווה להיפגש ולתכנן כדי [ש]לפאינה יהיה את כל הקרדיט“. (לנאשם) עכשיו תצלול לתוכנית ותסביר מי יזם, מה יזם – תסביר הכול (הוגש וסומן 207/1).

ת: (מעייין) קודם כול צריך להבין איפה „ניבט“ נושא פורום הצעירים. הוא התחיל במאבק החברתי ב-2011. איילים, בהיותה הגוף המאורגן ביותר בהתאחדות הסטודנטים הארצית, וכזו שמוכרת כתנועת ההתיישבות של ההתאחדות, הייתה הגוף המרכזי שישב ברוטשילד. זאת אומרת, ואני רוצה שבית המשפט יבין את זה, כי זה היפר-חשוב – היו 300–400 סטודנטים; כולם היו של איילים, עם חולצות של ההתאחדות הסטודנטים הארצית. זה הפעיל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 עליי לחצים מטורפים. יש לומר: טיפה בצדק. צלצל אליי יובל שטייניץ, אמר לי: תשמע, אתם
2 טיפה לא־הגונים. אנחנו מחבקים אתכם, מעבירים לכם תקציבים. איך אתם משתפים פעולה
3 עם הדבר הזה? היו שיחות: יש פה מאבק מוצדק, על מחירי הדיור. הפער בין ההיצע והביקוש.
4 אם נצליח להוביל תהליך של שינוי אם נצליח לרתום את הדבר הזה למקומות שבהם מדינת
5 ישראל לא בנתה בעשר השנים האחרונות – מה נוכל לעשות? שערנו בנפשכם שהייתה יוצאת
6 החלטת ממשלה: כפרי סטודנטים בדימונה, אופקים, ירוחם. העם היה מגיע. הרי המדינה לא
7 בנתה. קודם כול מה שהבנתי זה המגבלות ביכולת המנהיגות של דני ושלי. כי חשבנו: אנחנו
8 נבוא, נצליח לרתום את איציק שמולי וכל אלה, לפקוח את עיניהם מעבר לנושא של מחירי
9 הדיור וקוטג'. לא הצלחנו. יצאנו משם, הקמנו את היישוב שיזף, שחלקכם פה מכירים. אני
10 הייתי בתחושת תסכול גדולה מאוד. כי בסוף אתה בונה על הדור. בנקודה הקריטית, שזה
11 היה צומת, שבו היינו גם גורם מתווד – דני זוכר את זה טוב – בין ראש הממשלה לבין הציבור.
12 חשבנו שנצליח. נכשלנו שם. אני מבקש להסביר לך איפה „ניבט“ אצלי הרעיון של פורום
13 הצעירים. אימא שלי שולחת לי מסמך, כמה משפטים של א' ד' גורדון, שאני אחרי זה משמיע
14 את זה גם לסטודנטים. אני לא אגזול. רק שתבינו. „הבו לנו יחידים! הבו לנו מתייאשים! הבו
15 לנו יחידים, שאינם מתבטלים ושאינם עוזבים את המערכה, והבו לנו מתייאשים, המשקיעים
16 את ייאושם בבניין, בבניין אחד! אז תראו ונוכחתם, מה יחידים מתייאשים, מה יחידים בכלל,
17 אפילו לא יוצאים כל כך מן הכלל, יכולים לברוא בארץ-ישראל זו, שרבים הם עתה
18 המתייאשים ממנה. אז תראו ונוכחתם, איזה כוח של תחייה ושל יצירה יכולים לברוא בארץ
19 ישראל[...].“ ועל הרקע הזה אני ודני אומרים: תקשיבו, איילים זה קטן מדי. כדי להוביל פה
20 תהליך של שינוי צריך לרתום את כל הגופים האקטיביסטיים שעוסקים בקצת יותר מיוקר
21 המחיה. הרקע לפעילות שלי ושל אלישבע – שקצת הייתה חברה שלי בעבר. שמעון פרס לקח
22 צוות שנפגשנו פעם בכמה שבועות. והיינו צוות חשיבה צעיר. לא מוזכר בסיפור הזה. פתאום
23 יום אחד צץ רונן צור. זה אבסורד. וניסינו לחשוב איך יוצרים גוף אחד ממספר ארגונים
24 שמוביל תהליכים. יש נקודת זמן בחיים, בעשייה הזאת, שאתה מבין שרעיונות גדולים בלי
25 כסף, זה לא שווה כלום. זה נורא מבאס; זה מוביל אותך למחשבות לא־טובות. אתה כבר לא
26 הצעיר שקם בבוקר עם רעיונות. צריך לגייס כסף לדברים האלה. אני מדבר עם יאיר לפיד.
27 ועם נעמה שולץ. ועם אורי שני. אני אומר: אם נצליח לקבל כסף, נעשה מזה משהו אמיתי.
28 ואני אומר: יאיר, אתה גם תקבל מזה. יש הזדמנות להביל מהלך של צעירים שהוא לא בתחום
29 של הבימה, רוטשילד, אני יודע מה היה. הוא אמר: במסגרת הפורום הזה – וכל אחד משך
30 לכיוון שלו – יש חמישים-שישים מיליון שקל, ואנחנו יודעים לקבל כסף מהאוצר. הינה עכשיו
31 הדרכים היצירתיות, שתבינו. אני אומר לנעמה: כמה כספים קואליציוניים יש לישראל
32 ביתנו? היא אומרת: כמעט 150, 160 מיליון שקל – – זה התקשר לי גם לאמירה, אני חושב,
33 שפאינה אמרה לסטיבן, שהיא רוצה מאוד להתחבר לתחום של צעירים. אמרנו: בואו ננסה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-16563-08 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 להוביל ולחפש פיבוט, לחפש מי הגורם שיוביל בתוך התהליך. כבר יש לנו משרד האוצר איתנו,
2 עכשיו בואו נראה. והם עשו דבר כזה – אגב, ישראל ביתנו בנו את בית החולים באשקלון
3 מהכספים הקואליציוניים, או באשדוד. זה היה הקרדיט – תקף אני אסביר לך, או אנוכי, איך
4 זה לא היה. עכשיו, כמו שירון אמר, אני רוצה שנדבר בנייר העמדה שיוצא מתוך לרתום את
5 פאינה. אבל אני רוצה שתבינו: אנחנו יוזמים את הפנייה. יש לזה משמעות בעיני קריטית.
6 בהיבט הזה של התן-וקח הזה שמנסים לשוות לנו – אני פונה, אנחנו, אנחנו, הארגונים, פונים
7 במכתב רשמי שיוצא לסטיבן, וסטיבן לדאוד, עם המלצה שהוא אומר את דעתו. מה בסך-
8 הכול אנחנו עושים? „אחי, תבדוק, אני חושב שהיא יכולה לקבל מזה אחלה קרדיט“. מאה
9 אחוז. בזה הוא תיווך לשוחד? אנחנו מעבירים. עכשיו, בואו נראה מה נייר העמדה הזה אומר.
10 אחד-לאחד מה שהיה בפועל. חברים, זה חצי שנה לפני האירועים, לפני שרוגן צור ידע מי זה
11 רוגן צור.

ב"כ נאשם 2:

זה נספח.

הנאשם ממשיך:

17 ש: אני מבקש ממש, שתעבור, מתן, תתמצת לנו. תקרא פסקה-פסקה, בשקט...
18 ת: אז (קורא). חברָה, יש נספח עלויות. (קורא) הארגונים שאנחנו מזהים כארגונים בעלי יכולת
19 אקטיביסטית. „מיפוי הנושאים“ – בואו נסתכל על מיפוי הנושאים (קורא). אגב, אתם רואים
20 שהאלמנט של איילים בתוך התהליך הזה הוא חמישית. או הייתי אומר: שלושים אחוז, כי
21 זה גם פיתוח הנגב והגליל, שהוא עניין שלנו, וגם מצוקת הדיור. עכשיו אני פותח סוגריים: זה
22 מתקשר לפרויקט הזה שרציתי לרתום את יאיר לפיד אליו. וחשבתי על הכספים
23 הקואליציוניים של ישראל ביתנו. אני מתנצל שזה מה שחשבתי. שאני ארתום את פאינה
24 ואולי היא תעביר שמונים מיליון שקל לדבר הזה. לא שש, אגב, לא (נוקב במספר), לא אחת-
25 עשרה – שמונים. אתה יודע כמה נחקרתי על הסיפור הזה? 188, בהתחלה זה „מילת
26 קוד“ – –

27 ש: לא, אבל בית המשפט לא שמע על זה. תסביר.

28 ת: אני אגיד במילה, כי זה לא רלוונטי לסיפור שלנו. הקרקעות במדינת ישראל – אין אותן. יש
29 המון שטחים חומים. שטחים חומים זה שטחים ציבוריים. השימוש בשטחים האלה הוא
30 מוגבל לפי החלטת שר הפנים – להזכירכם: פאינה היא סגנית שר הפנים. יש תקנה 188, שבה
31 מדינת ישראל קובעת אילו שטחים יכולים להיות לצורכי ציבור – –

ב"כ נאשם 4:

סעיף 188 לחוק התכנון והבנייה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

הנאשם ממשיך:

1
2
3 ת: זה גני ילדים (מונה צורכי ציבור)... עכשיו כל הסיפור הוא איך מותחים את זה. מי שחתם על
4 188 הוא פורז – אני לא הכרתי אותו לפני כתב האישום, אני לא הכרתי אותו והוא לא הכיר
5 אותי. עכשיו, נשאלת שאלה איך מבנה ציבורי יכול להיבנות על שטח חום. שטח חום זה קרקע
6 בשווי אפס. עכשיו, הייתה חוות דעת נפלאה של שרגא (מציין את שם המשפחה), שנשמכה על
7 פסק-דין של עדנה ארבל בעליון. שטח ציבורי, הוא גם משתנה ביחס לאירועים. ובגלל
8 שהאירועים של מצוקת הדיור הוא היום צורך ציבורי, אז היא פתחה את הפתח. עכשיו אני
9 רוצה להגיע לנקודה. היה שטח חום של 1,500 דונם בלוד, שבקצה שלו יש כפר הסטודנטים
10 שלנו. אני אמרתי לשר: בוא נקים מערך – one-stop shop. אלף יחידות דיור. פרויקט מדהים,
11 חבל שזה נעצר. שבו נוכל לשכן זוגות צעירים שלא יגורו בתל-אביב. אז הנגב והגליל לא נפתח,
12 אבל עשרים דקות מתל-אביב, שווי הקרקע אפס. ניתן להם תחבורה. זה היה הרעיון. ואז
13 דובר במבנה הארגוני של הפורום. עכשיו, תבינו: זה מייל שיוצא לדאוד, שיוצא מסטיבן –
14 לדאוד. זאת אומרת, אנחנו כבר מוכרים לפאינה פה,,מה יוצא לך מזה". הרי שאלו פה בצדק:
15 אוקיי, מה יוצא לה? אז הינה אנחנו כותבים, כבר בהתחלה: „**נשיאת הפורום** – חברת הכנסת
16 פאינה קירשנבאום". מה זה... איזה טררס עשו לי מזה. ברור – אז למה שהיא תירתם? אז
17 היא תהיה נשיאת פורום. „**הנהלת הפורום** – מנכ"לי הגופים המשתתפים תתכנס פעם בחודש
18 יחד עם הנשיאה". אני אגיד לך את האמת, כבודו: אני לא צריך את הפגישה החודשית הזאת
19 עם פאינה. זה כאב ראש בשבילנו. אנחנו באים כי נכון לנו לעשות את זה. אחרי זה יש
20 „**מזכירות הפורום** – יכלול מזכיר בשכר+משרד יח"צ+משרד לובי+אנשי מקצוע". חברָה,
21 זה קריטי, כי תראו איך אחד-לאחד קרה. הפיקטיביות שניסו למכור פה במשך כל פרשת
22 התביעה. עכשיו, בואו נראה מה דובר מבחינת תוכנית העבודה ובנספח העלויות. „כינוס
23 ההנהלה: גיבוש הארגונים ואישור הנושאים שהפורום יקדם". תכף ניגע בזה, אני מקווה שיש
24 לנו הוכחות לזה. „[...] יתקיים יום עיון ב[ו] תתכנס הועידה וכל פעיל [יב]חר את הנושא שקרוב
25 לליבו, בסוף היום יתחלקו הפעילים לוועדות משנה ש[ית]כנסו 4 פעמים לגיבוש תוכניות
26 עבודה". חברָה, אני מזכיר לכם את פלס"ר כנסת שדובר פה – „אה, הינה, זה, ולמה לקחת
27 את ויקה רבין” – תכף נגיע ותראו איך זה קשור לכל הפרשה הזאת. (קורא) זה החזון. עכשיו
28 בואו נדבר בעלויות. „מזכירות – משרד יח"צ – 100,000 ₪; [;] משרד לובי – 100,000 ₪”.
29 הדבר היחיד שלא נכון פה – שהוצאנו פחות. חסכנו שמונים אלף שקל. תכף ניגע איפה הפער
30 – יש פה דברים שצריך לתת בהם הסברים, זה לא כל הסיפור פה. אבל קודם כול זה הרעיון
31 המכונן. זה התוכנית.
32 ש: רק בוא נחזד. אף שזה חד. אבל הטענה של המאשימה שלפיה משרד יחסי הציבור רונן צור
33 נשכר בדצמבר 2014 על-ידי פאינה – והמציאו על זה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 לא מסתדר. הם יכולים להגיד את זה אלף פעם, אבל המזל שבבית המשפט צריך ראיות. לא
2 משאבי נפש. ברור שיש פה סיפורים. אני רוצה לענות עליהם.
- 3 **ש: עכשיו, מבחינתך, כשאתה שולח אליהם – ההסכם הוא פשוט: (קורא מנספח העלויות)**
4 **משרד יח"ץ, שייחצן את פורום הצעירים.**
- 5 ת: נכון.
- 6 **ש: ברור, או אפילו מעולה, שחברת הכנסת ונשיאת הפורום, פאינה קירשנבאום, תיהנה מזה.**
- 7 ת: חלילה שלא ניכנס לתחום ההיתממות או הצדקנות. למה אני שולח נספח תקציבי לסטיבן?
8 שהיא תקרא את זה, פאינה, שהיא תהיה נשיאת הפורום – שהיא תראה שיש תקציב פרסום.
9 ודאי שתהיה לה עוד מוטיווציה מעבר למוטיווציה הרגילה שלה, שאיש ציבור רוצה מטבע
10 הדברים לקדם עניינים, ואני מאמין להם שהם רוצים לקדם עניינים – אבל הם צריכים את
11 הקרדיט. העמותה מממנת את איתי בן-חורין, זה עלה פה. אז למה צריך לקחת משרד יחסי
12 ציבור אחר? אני אגיד לך יותר מזה: בהתחלה דובר גם שאיתי בן-חורין הוא המשרד שיעשה
13 את היח"ץ. ואני עמדתי על כך שתהיה הפרדה מוחלטת בין עמותת איילים לבין הנושא של
14 פורום צעירים שאני, אלמלא חקירת המשטרה ואלמלא הדברים, יכול להיות שהייתה מערכת
15 שלא הייתי רוצה שהם יתחרו זו בזו, ולכן אמרתי שאיתי בן-חורין לא מתאים לעניין הזה. לא
16 כי אין לו הכישורים, לא כי לא יכול להיות שהוא יכול לעשות את זה טוב, אלא כי צריך הפרדה
17 בין הנושא הזה לבין העמותה. אגב, רק בשביל לשבר את האוזן: זה הנושא שאני ודני עסקנו
18 בו באותה שנה. הציעו לנו להיות חברי כנסת – סירבנו. לא כי לא טוב להיות חברי כנסת. כי
19 אנחנו לא מתאימים לזה. עושה לנו בחילה. מי לא הציע? יש עתיד... אמרנו: אנחנו עושים
20 לביתנו, ואנחנו מוכנים ברמת המקרו, באסטרטגיה, להוביל דברים שנראה לנו להוביל. יכול
21 להיות שנוצר פנצ'ר. כי היום אפשר להגיד: אין דבר כזה. היא צריכה לפקח על קלגנוב, היא
22 צריכה יחסי ציבור... אחרי זה אתה צריך פה להסביר את עצמך במשך שעות. זו הייתה טעות
23 מבחינתי לחשוב שאני אוכל לגינגל פה עשרים דברים: זאת תוביל מהלכים אסטרטגיים...
24 תקף גם נגיע לנושא הזה של רונן צור. אומרים שהלקוח היא פאינה. אני שומע את זה, אני
25 חושב: איך אני אצא מהדבר הזה בכלל?
- 26 **ש: בדיוק בשביל זה אני רוצה ללכת איתך לנושא הזה. שתעבור דבר-דבר. התחלנו ב-23**
27 **בדצמבר '13. וכתוב שם שבפסח – זה לפני רונן צור. בסעיף 1 כתוב שבפסח יהיה הכנס**
28 **הראשון. ואנחנו רואים מי „ניבט“, אצל מי נבט הרעיון של ירידת ה... להילחם בירידה.**
- 29 ת: נו, באמת...
- 30 **ש: אבל התאריכים הם חשובים. אדוני, זה מסמך שכבר הוגש (מציג). נ/112. המסמך נושא**
31 **התאריך שמונה באפריל '14, חודש לפני שרונן צור, נשכרים שירותיו. והכותרת היא „מצ"ב**
32 **המסמך שהכנו לפאינה והמסמך ששלחנו לסטודנטים שלנו לגבי פסח“. ואני רוצה**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 **שתסתכל במסמך המצורף. ברקע כתוב כך: „תופעה זן[...]“ וגוי' (קורא). ואז יש תוכנית עם**
2 **דרכי פעולה. תעבור בבקשה על דרכי הפעולה. פאינה מוזכרת בו, כמובן.**
- 3 **ת: (קורא) שימו לב: „קואליציית הארגונים תבקש מסגנית שר הפנים[...]“ וגוי' (קורא). בעצם,**
4 **מה שהמאשימה מאשימה אותנו, זה שאנחנו במחשכים מקימים מגה-פרויקט. כן? כי זה, זה**
5 **המשמעות. רותמים את הסטודנטים בעבודות פסח. זה מושג של איילים – לא נרחיב עליו.**
6 **עושים דיוני חשיבה בשולחנות עגולים, מנסחים ניירות עמדה, וכל זה חלק מאיזושהי**
7 **קונספירציה. שאנחנו, דני ואני – כן? – יושבים באיזה חדר חשוך וחושבים איך לנהל פה**
8 **איזשהו... זה מה שעשו מאיתנו, שתבינו. המשמעות של כתב האישום זה זה. לא פחות מזה.**
9 **אילו באו ואמרו: תקשיבו, אם העמותה לא דוחה בקשה של מפלגת ישראל ביתנו, בהקשר**
10 **של עמותת הקיאקים, כי יש לך חשיבה שאתה רוצה להיעזר מהם בפרויקט, זה שוחד כן או**
11 **לא? אני חושב שזה לא שוחד. אני מקבל שמי שצריך לקבוע את זה, זה כללי המשחק, זה בית**
12 **המשפט, לא אני. אני מקווה שבית המשפט יקבע את הקביעה שאני רוצה שהוא יקבע, אפילו**
13 **אם אני אצטרך לשלם על זה מחיר נוראי. אבל זה לא מה שהם אומרים. כתב האישום אומר**
14 **שהכול פסאדה. שהכול לשחד את סגנית השר. זה מה שהם תדרכו את העיתוננים. זה בלתי**
15 **נסלח בעיניי, ואני לא אסלח על העניין הזה. על העניין הזה אני לא אסלח. יש פה סוגיה**
16 **עקרונית שצריך לדון עליה, אבל החלק הזה אנחנו לא נסלח. הרסו אותנו, את המשפחות שלנו,**
17 **שמו עלינו אות קין. אנחנו כבר מסולקים מהדבר הזה.**
- 18 **ש: יש פה שלבים: אל"ף, בי"ת, גימ"ל, דל"ת. מבחינתכם, מבחינת העמותה. בוא נראה אם זה**
19 **קרה. שלב א: (קורא).**
- 20 **ת: קרה – –**
- 21 **ש: אני מפנה אותך לעמוד, לעמוד – אדוני, שישתכלל בעמוד אחרי זה. זה זה. נכון?**
22 **ת: חד-משמעית כן.**
- 23 **ש: כתוב: „יתקיימו שולחנות עגולים.“**
- 24 **ת: בוא, זה 1,300 סטודנטים, שמגיעים לימי עיון, שלושה ימים במצפה-רמון. היא גם הגיעה,**
25 **סגנית השר, רצינו שהיא תראה בעין שזה קורה, שזה עתיד. יש לזה קרדיט שתקבלי בעתיד.**
26 **תירתמי, תביאי את התקציבים לעניין הזה. כן, חד-משמעית.**
- 27 **ש: חתומים על המסמך הזה נחמי, שלומית; דניאל, מנהלת צפון; אודי, מנהל דרום. אין מתן**
28 **ואין דני.**
- 29 **ת: בסדר – –**
- 30 **ש: לא, אני שואל למה אתה לא מופיע.**
- 31 **ת: בסדר, אנחנו ב-2013 הפכנו להיות יושב-ראש וסגן יושב-ראש. קם דור שמנהל את השוטף של**
32 **הארגון. אגב, אני חייב לומר שיש פער – זה מתסכל, פתאום זה לא קורה. כשאתה מקבל**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 החלטה ואתה צריך שמישהו אחר יבצע אותה, פתאום זה נורא מעצבן. כי זה לא... זה לא
2 קורה בקצב שאתה רגיל אליו.
- 3 **ש :** נחזור לעקרונות. הראינו ששלב א קרה. **שלב ב :** (קורא). קרה. על זה אתה מועמד לדין.
4 **ת :** ועל זה שרצינו שזה יופיע בשידור חי ב-y.net. כן? זה עוד, עוד חלק בכתב האישום.
5 **ש :** ג – עכשיו זה הנושא המרכזי, שאתה שאפת אליו. זה השלב השלישי.
6 **ת :** נכון.
7 **ש :** ממש לפי הסדר (קורא). כדי להראות את הסיסטמטיות שלך, אני רוצה להראות את המכתב
8 ששלחת בדיוק בשלב ג. באמצע צוק איתן. 28 באוגוסט '14 (מציג). לדאוד. הנושא: „[...]”
9 תוכנית צעירים לפאינה“ (הוגש וסומן 208/1). (קורא) אז לפרוטוקול שיהיה לנו: מי זאת
10 אלישבע, מי זה מיכאל?
11 **ת :** אלישבע מזי"א – מנכ"לית רוח חדשה. מיכאל וולה – מנהל מזא"ה 9, פורום הצעירים של
12 עיריית תל-אביב.
- 13 **ש :** „[ב]וא [נתקדם].] שימו את כל הכסף שלכם בזה[.], נביא מצי"נג מלפיד“ – מלפיד – „ונצא
14 לדרך“. את זה תסביר.
- 15 **ת :** זה מתקשר לשיחות שלי עם אורי שני ועם נעמה שולץ. אני מציע את עזרתי, לרתום את האוצר
16 למהלך גדול, של הקמת שכונת צעירים. היה דיון ביני ובין אלישבע – היא רצתה שזה יהיה
17 בירושלים, בלוד... בסדר, זה לא היה נושא סגור עוד. אמרו משרד האוצר: אנחנו רוצים לתת
18 לזה חמישים מיליון שקל. אני פונה לישראל ביתנו, אומר להם: תבדקו אם יש לזה כספים
19 קואליציוניים. „שימו את כל הכסף“. שימו לב: את כל הכסף. היה ברור שזה מגה-פרויקט.
20 שימו את כל הביצים אצלנו. אצלנו, בסל שלנו. אני חושב שגם מזה הייתה הטעות. מזה הייתה
21 הטעות שממנה נבע ליקוי ה„מאורעות“ הזה. אמרנו: שמנו את כל הכסף. לכן פתאום השם
22 שלנו צף. זה נראה כאילו הכול בסוף מתנקז לאיילים.
- 23 **ש :** **בכמה כסף מדובר?**
24 **ת :** למיטב זיכרוני, דובר בשמונים מיליון שקל. כי זה מה שנעמה שולץ אומרת לי.
25 **ש :** **מי זאת נעמה שולץ?**
26 **ת :** נעמה שולץ? היא העוזרת של שר האוצר.
27 **ש :** **לפיד.**
28 **ת :** לפיד.
29 **ת :** הבעיה שהייתה לי באופן פרטי, ושל העמותה באופן ציבורי – זה דווקא הזהות שלנו עם יאיר
30 לפיד. שלא תתבלבלו, זה למה ההפתעה. הוא ששם את הכסף, הוא שדחף. הוא גם הציע לי
31 להיות חבר כנסת מטעם יש עתיד. אני זוכר שמטעם הסטודנטים גם קצת הורמו גבות שארגנו
32 לו כנס בלוד. יום לפני המעצר שלי. והאמת, הרגשתי לא-נוח. הרגשתי לא-נוח. הרגשתי שפה
33 דברים... לא מתחברים לי.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- ש: בתוכנית הזאת, „שכונות צעירים“ וכולי, מוזכרת תקנה 188. וכדי לסגור את המעגל, גם
בכרונולוגיה – ראינו: דצמבר '13, אוגוסט '14, אפריל '14. אני מראה לך שיחה מיום 22
באוקטובר '14 בינך ובין קותי. קודם כול, מי זה קותי?
ת: הדובר של פאינה (התמליל הוגש וסומן, נ/209').
- ש: השיחה היא ארוכה. אתה מסביר לו את כל תקנה 188. בסוף הוא אומר לך: מה נדרש ממני?
אז בשורה 49 – כתוב. אחרי שאתה מסביר לו הכול (קורא מעמ' 4). מה בעצם ביקשת
מפאינה קירשנבאום?
- ת: שהם יוסיפו לרשימה הסגורה של ה-188 דיור לגרעינים. את המושג הזה, שנקרא דיור
לגרעינים. זה היה פותח פתח עצום – אתם לא מבינים את המהפכה שזה היה עושה במדינה.
ובהקשר של ה-188 אני רוצה עוד להגיד: יש, בחקירה של המשטרה, יש משהו שדאוד אומר
לי: זה לא טלפון, יש עוד משהו מהותי שאני רוצה לדבר איתך. המהותי הזה זה ה-188. לא
יכול להיות. הסברתי להם: חברה, אחרי שעברנו שזה לא מילת קוד. מה אדם נורמטיבי צריך
לעשות כשהוא נקלע לסיטואציה כזאת ואף אחד לא מצליח לעצור את האבסורד? אומרים
לך: זה ייגמר. אימא שלי אמרה... רק כדי שתבין מי זה ההורים שלנו. אבא שלי מגיע אלי
למעצר, אומר לי: מתן, תזכור שאלה השופטים שלנו ואלה השוטרים שלנו. זה מה שהוא מצא
להגיד לי כשאני במעצר, ואני הולך עם זה בהלם שאני נמצא בו. אני יודע. כשאומרים: אתם
מגזימים פה. צריך לעצור את הדבר הזה. והם עקשנים והם ממשיכים. אתה אומר: רגע, לא
נוכל להגיע לשום דבר. אתה אומר: זה לא ייגמר. זה לא ייגמר.
- ש: עכשיו אני מגיע – בום, לרונן צור. המדינה טוענת בכתב האישום שאתה השתמשת
באלישבע מזי"א, היא לא ידעה דבר וחצי דבר, והכול מאחורי גבה, לעשות פסאדה. עכשיו
יש מייל מזכה, לטעמי. זה מייל מאלישבע (מציג), מתנועת רוח חדשה. לפני ההתקשרות
עם רונן צור. מיום 11 במאי 2014 (הוגש וסומן, נ/210'). מי שחתומה עליו זה מנהלת פרויקט
המתמחים בעמותת רוח חדשה. ויש סיכום הפגישה בין שלוש העמותות: „רוח חדשה –
איילים – מז"א"ה] 9 [...]“. ואני מבקש ממך שתעבור דבר דבור על אופניו על כל התוכנית.
ת: קודם כול אני לא מכיר את הבחורה הזאת. ומזל שמצאתם את האי-מייל הזה.
- ביהמ"ש: את מי אתה לא מכיר?
- ת: את הבחורה שכתבה את האי-מייל הזה. והיא עובדת של אלישבע ברוח חדשה. (קורא) ואני
מודע לתוכן. רק שתבין כמה זה מתקיים בעולם של רוח חדשה (קורא). אני, מבחינתי מה
שמעניין אותי זה הנושא של הדיור להשכרה. הנושא של מימון צהרונים זה הנושא של מיכאל
וולה, ואני לא כל-כך התחברתי לעניין הזה. והטווח של הקמת קרן השקעות ליזמים חברתיים
– זה היה בייבי של אלישבע. וכל הזמן היו בינינו קצת ויכוחים לאן מושכים את השמיכה
הזאת, בחשיבה שהולך להגיע כסף גדול (קורא). אגב, המדינה השמיעה פה איזו שיחת טלפון,
כאילו אני... אני לא יודע אם אתה זוכר את זה, שהיא שואלת אם מיכה, ההיא צריכה – –

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 **ש: אלישבע.**
- 2 **ת:** – – אלישבע, אם היא צריכה מכרז, „אז תגיד, שיהיה לך על הסייף-סייד“. אז פה המיכה.
- 3 עכשיו תראה: „פנייה לאיתי בן חורין לביצוע היח"צ“. לכאורה – הינה. ראיית הזהב. אז אני
- 4 חוזר ואומר: אני עמדתי על כך שלא היח"ץ יהיה איתי בן-חורין, בשביל לייצר את ההבדלה.
- 5 הדבר שאני ודני הכי חששנו ממנו – שהחיבור של ישראל ביתנו לפורום הצעירים יהיה יותר
- 6 מדי בולט, יותר מדי מזוהה. ויש תשובות: מה זה, דאוד לוחץ... יש שיחות, נגיע תכף לשיחות.
- 7 (קורא) הסברתי קודם: כל גוף, יש לו הבייבי שלו. „הצהרה ביום העיון בכנסת [...]“ ושים לב
- 8 מה בסוגריים: על-ידי פאינה. עובד זוטרי, באמת, שנמצא ברוח חדשה. אם אני כזה
- 9 קומבינטור... באמת. אני צריך להוציא, להסביר איך זה. וזה קצת חוצפה – בחוצפתו מישו
- 10 פה, מטעם התביעה, עוד אמר בסוף העדות של אלישבע: טוב, היא לא ידעה. הייתה איזו
- 11 אמירה כזאת באוויר, „הוא גם עבד עליה“. כן? חברה שלי לשעבר. „עבד עליה“, שיום לפני –
- 12 ישן אצלה בבית. כל הזמן אנחנו צוחקים איזה מזל שזה לא היה ביום המעצר. (לתובעים)
- 13 חסכתי לכם ניידת. עכשיו זה היפר-חשוב להבנת המהלך: „[...] כל הוצאות יתחלקו באופן
- 14 שווה בין הארגונים“. זה מסביר את הסיפור של רוח חדשה. ותבין: בחקירת המשטרה ניסו
- 15 לטפול עליי. להגיד לי: אתה עושה פסאדה, אתה מעביר כסף דרך רוח חדשה. והינה, והינה
- 16 זה... וצועקת, „אתה מנסה להסתיר את זה שאתה משלם לרוגן צור“. אתה חושב: מה יהיה?
- 17 לאן עוד זה יגיע? לאן עוד הדבר הזה הולך להתפתח? „ליום העיון בכנסת צריכים להגיע
- 18 צעירים על מנת להפגין תמיכה במהלך. כל ארגון ידאג להביא את הצעירים שלו“. חברָה, כן.
- 19 ושפאינה – שלא יהיה אולם ריק. שלא תתבלבלו. אולם ריק, זה אומר: אין כסף. רעיון טוב
- 20 זה הכרח, אבל לא מספיק. צריך גם אנשים. „פגישה שבוע הבא עם דא[וד]“ – זה רוח חדשה.
- 21 „[...] הצגת עיקרי הדברים ודרישה“ – תקשיבו לדבר הזה – „ודרישה לחצי מיליון [שקל]
- 22 [עבור הנעת המהלך]...“. לא אני כותב את זה, זה אלישבע. אז עבדתי על אלישבע?
- 23 עכשיו, אחרי הדברים האלה יש שאלה שצריכה להישאל.
- 24 **ש: נעבוד. אנחנו עובדים לפי סדר.**
- 25 **ת:** אוקיי.
- 26 **ש: ראינו את זה. ב-11 במאי 2014 – התוכנית חדה; באה מארגונים, בכלל לא מפאינה. יום**
- 27 **אחרי זה נחתם ההסכם עם רונן צור. אני רוצה להראות לך אותו (מציג). נ/22. קודם כול**
- 28 **עובדות, מתן. מי כתב את ההסכם הזה?**
- 29 **ת:** ההסכם הזה זה פורמט של רונן צור. הדבר היחיד שהוסף על-ידי באופן אישי זה שני
- 30 ה„הואיל“ים. עכשיו, שער בנפשך שלא הייתי מוסיף את זה. עוד היו... זה עוד היה מחזק את
- 31 הטענה: הינה פסאדה. לא יודע בכלל מאין היו לי האינסטינקטים האלה. פחד אלוהים. אני
- 32 אומר לכם. פחד אלוהים. אני לא יודע מאין היו לי האינסטינקטים האלה. אבא שלי כל השנים
- 33 אמר לי: תחשוב שאתה עומד מול ועדת חקירה. ואני כותב: (קורא מה„הואיל“). עכשיו, למה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 כתבתי את ה,,הואיל“ הזה? לא כי חשבתי שאני אידרש יום אחד ל... לשאלה. אני פשוט לא
2 רציתי שתהיה סיטואציה שבה אני, בחלק שלי באיילים, לא אקבל שירות מרוגן צור. נכון
3 שהוא מקבל תשלום מרוח חדשה, אבל דובר פה בשלושת הארגונים. אז רציתי שזה יהיה לו
4 מול העיניים. ,,הואיל ורוח החדשה הינו הגוף שמרכז פעילות זו“. סה"ט... חברה, צריכה
5 להישאל שאלה: אז מה זה ה-back-to-back הזה— —
- 6 **ש: שנייה. מי היה אמור ליישם את ההסכם הזה מול רונן צור?**
7 **ת:** אלישבע מזי"א, מהסיבה הפשוטה— — אלישבע מזי"א, מהסיבה הפשוטה: היא גם הייתה
8 פנויה יותר לזה, ותכף נראה גם מה קרה בדרך — פשוט ננתח חודש-חודש ונבין מה קרה פה —
9 והיא גם פשוט טובה יותר בזה.
- 10 **ש: עכשיו, בית המשפט הנכבד שאל את רונן צור, כמי שעשה את ההסכם הזה — אנחנו יודעים**
11 **שעיקר העבודה של העובד שלך, ניסן זאבי— —**
12 **ת:** הוא אמר.
- 13 **ש: בית המשפט שאל את רונן צור למה פאינה לא מופיעה כלקוחה.**
14 **ת:** מה פאינה פה? מה הקשר בין פאינה לחוזה הזה? אני רוצה אבל גם להדגיש, שלא יתבהר לא-
15 נכון, התמונה. ואני חוזר עוד פעם לתקציב. זה שאנחנו שולחים לדאוד שאנחנו מתקצבים
16 יחסי ציבור, זה בשביל להבין שהיותה נשיאה של הפורום הזה, זה לא... ,,יש גם תקציב,
17 חביב“, להסביר שהפורום הזה הוא דבר גדול. ואל תשכח שפאינה היא היושב-ראש. זה
18 תפקידו. בסדר... כל אחד בעולם הזה, יש לו תפקיד. הוא עובד שלה, הוא דואג לאינטרסים
19 שלה. זה בסדר.
- 20 **ש: מתן, אני עכשיו רוצה להראות את ההסכם שנחתם חודש מאוחר יותר בין עמותת איילים**
21 **לבין עמותת רוח חדשה. ת/51 (מציג). זה חודש לאחר מכן. הכותרת היא ,,הסכם להפעלת**
22 **פרויקט משותף לעידוד יזמות צעירה בישראל“. כתוב: ,,עמותת, איילים, בשיתוף עם**
23 **עמותת, רוח חדשה' ויחידת הצעירים של עיריית תל אביב — יפעילו פרויקט משותף לעידוד**
24 **יזמות צעירה בישראל בשנת 2014“. ,,עמותת, רוח חדשה' תנהל את המיזם המשותף עבור**
25 **הארגונים ואת הפעילות השיווקית“ וגו' (קורא). והשאלה שלי אליך, מתן: ראינו קודם**
26 **בתוכנית העבודה של הגברת טניה אשכנזי מעמותת רוח חדשה שהוצאות יתחלקו שווה**
27 **בשווה. מדוע עמותת איילים משלמת את כל הסכום הזה לרוח חדשה?**
- 28 **ת:** איילים חזקה יותר מרוח חדשה בהיבט של הכסף. סוכם בין הארגונים שכל ארגון יקבל חצי
29 מיליון שקל מהתקציב שאיילים מקבלת — שאיילים מקבלת מישראל ביתנו. זה נקודה שאתם
30 לא מבינים אותה בכלל. מתוך הכסף חצי מיליון אני מעביר לרוח חדשה וחצי מיליון למיכאל
31 וולה — לפעילות שלהם. תבין, כשאני הגעתי למשטרה הם אמרו לי: אתה ראש הקנוניה. אתה
32 ראש הנחש. אתה בעצם, לא רק שאתה מושחת, אתה גם משחית ארגונים אחרים, ואתה
33 כאילו... אני זוכר שהוא השתמש במושג ספסר, של דאוד גודובסקי,, ואתה מציג גם להם

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 שוחד". אתה נותן להם חצי מיליון, והינה אתה מרכז אותם סביב איזשהו פורום צעירים
2 פיקטיבי, ו... אלוהים ישמור. ואני... עכשיו, סביב הנושא של חצי מיליון, אני רוצה שתבין –
3 היה ריב ביני לבין אלישבע. הינה, היא פה, היא עדה. אנחנו חברים, אנחנו באותה חבורה.
4 ולמה? יוסי חוגרי שנא את העניין של העברת כסף בין עמותות. אז אני הבטחתי מצד אחד
5 לאלישבע שאני אעביר לה חצי מיליון שקל. ואתה קורא – יש המון שיחות: מה עם החצי
6 מיליון שקל? מה עם החצי מיליון שקל? אתה פתאום רואה: כתבו עליו בעיתון הרבה דברים,
7 והוא בכלל לא ידע שהוא כזה. עכשיו, הוא לא רצה להעביר את החצי מיליון לעמותות, דרך
8 עמותה לעמותה. בגלל עניין טכני, לא קשור לפלילי בכלל. וסביב זה הייתה הרבה מאוד
9 התנהלות, שאנחנו תכף נגיע אליה. עכשיו, למה אני חושב שזה רלוונטי, לסדר הדברים שירון
10 שואף אליהם? כי בעצם לא היה החצי מיליון ביני לבין אלישבע. זאת אומרת, נוצר מצב שכל
11 הכסף היה אמור להתקבל באיילים, וחצי ילך לאלישבע וחצי ילך למיכאל וולה. ואלישבע
12 אמרה: אין לי בעיה לרכז את התוכנית, ולשלם, אבל אני לא יודעת לממן כרגע את הפרויקט
13 הזה. אז אני אמרתי ליוסי: יוסי, תקשיב, בוא, לפחות את החלק של ה-23 אלף של רונן צור
14 בוא נעביר בקטור-בק. בשביל שהיא תוכל לעמוד בזה תזרימית – –
15 עכשיו, לא היה פה שום דבר מעבר לרעיון הזה. אני רוצה להסביר – –
- 16 **ביהמ"ש: הקשר שלך עם רוח חדשה היה בפרויקט הצעירים, נכון?**
17 ת: נכון.
- 18 **ביהמ"ש: אנחנו ראינו שרונן צור טיפל בכנס וטיפול בפרסום, אבל אנחנו ראינו שהיו עוד הרבה**
19 **מאוד דברים של פאינה שהוא טיפל בהם.**
20 ת: שרק בחקירת המשטרה אנחנו מתוודעים לזה.
- 21 **ביהמ"ש: לא היית מודע?**
22 ת: לא היה לי שמץ. אנחנו נראה את זה.
- 23 **ביהמ"ש: מבחינתך רונן צור היה קשור רק לפרויקט הצעירים?**
24 ת: חד-משמעית. רק לפורום הצעירים.
- 25 **ביהמ"ש: כי אנחנו ראינו פה: קידום חוק הנכבה וקידום... – –**
26 ת: מי היה לו שמץ? אתה רואה שאני בחור... אני מקווה שזה משתקף, שאני אדם ערכי וכולי
27 וכולי. אבל זה לא עניין פה, כולם ערכיים. מנסים למתוח את הקו – –
- 28 ת: מגיע פה עובד, שכביכול אומר: פאינה... זה אבסורד. אז בואו תראו איך הדברים מתנהלים.
29 **ביהמ"ש: אז איך זה קורה באמת?**
30 **ש: האם זומנתם לפגישות האלה? היית בפגישות האלה. ידעת על הפגישות האלה.**
31 ת: מעולם לא.
- 32 ת: אבל בוא נעבור רגע על התהליך. בעצם יש פה שני עולמות מקבילים, אני ואלישבע, שחיים
33 פורום צעירים.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במאָרס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 : ת עכשיו בוא תראה איך הדברים משתלבים עם הראיות. אנחנו מתקשרים מול רונן צור.
2 לכאורה. הכול בסדר. נשאלת השאלה מה זה, ששיבת ההתנעה היא אצל ת.א.ר.א. הרי אין
3 לנו מושג שמשורשר כסף – ורונן צור העיד פה. הרי רונן צור אמר שהם לא ידעו. הוא לא
4 דיווח – – –

5 : ש **שנייה. מי זה תארא? עובד יחזקאל – צריך להסביר.**
6 : ת אז אני אחזור ואומר. קודם כול מה הטענה? שהכול פסאדה. אני חושב שאת השלב הזה עברנו,
7 פסאדה זה לא. רונן צור – לצורך הבלחה של מהלך שהוא לא תקין בעליל. כי זה שוחד, בעיניי.
8 מהלך שהוא לא תקין לחלוטין. עכשיו בואו נראה. אנחנו מתקשרים מול רונן צור לנושא של
9 פורום הצעירים. בראש שלנו – ואנחנו אומרים את זה, ברורה: חברה, קרדיט לפאינה – כמה
10 שהיא רוצה. גם לא חשוב לנו אם היא תשים אותנו. עכשיו יש ישיבה אצל תארא. מה אני יודע
11 על תארא? ייעוץ אסטרטגי – אני יודע שהיא עובדת אצל פאינה. אני רק לא יודע, וזה היפר-
12 חשוב, שעשרים אלף השקל שאנחנו משלמים, באיזושהי צורה, משורשר לפאינה. עכשיו אני
13 לא אסקור את כל הדברים שהם עשו למען המדינה. קודם כול זה נכון. אני רק יכול להגיד לך
14 שהפראיירים היחידים זה אני ודני. כולם ידעו על החקירה הזאת. זה לפחות מסביר חלק
15 מהדברים, לפחות בעיניי. עכשיו, אנחנו באים לישיבה אצל תארא. ברור שפאינה יושבת בראש
16 הפורום. מה הבעיה שהיועץ האסטרטגי ישב בישיבה הזאת? היא לא הייתה בישיבה הזאת.
17 אגב, באותה ישיבה, זכור לי, שעובד נכנס – בהתחלה הוא לא זכר אותנו. ואז הזכרנו לו
18 שאנחנו מאיילים, „אהלן. – אהלן“, שהוא היה המזכיר של אולמרט... – – –

19 : ת אז עובד נכנס „אהלן, אהלן“, „אה, איילים“, אני זוכר אפילו שהוא חיבק אותי, אמר: בואו
20 תיכנסו לחדר. פאינה ישבה שם, והיה שם בחור ששמו רון נחמן. אני לא יודע אם אתם זוכרים
21 אותו, הוא נפטר. הוא היה ראש עיריית אריאל. והתחילו לדבר איתו על זה שנקים כפר
22 סטודנטים באריאל, ולא עניין אותנו. אמרנו להם: אנחנו פועלים בנגב ובגליל. לא היה לנו
23 עניין להתחיל וכוח פוליטי. והתחילה הפגישה. עכשיו, מה היה בפגישה? פעולה. איך מקדמים
24 את התהליך של פורום הצעירים. עכשיו, מה אותי – עכשיו, תשים לב, כבוד השופט, שהעיד
25 פה... ראיית הזהב של התביעה, כן? אומר הלקוח לפאינה, כן? מעיד פה הבחור ואומר שהיה
26 דין-ודברים. אני לא יודע אם אתם זוכרים, הפרוטוקול בוודאי ציין את זה, שהיו צעקות בינו
27 לבני – – –

28 : ש **ניסן זאבי וחגי פיינגולד.**
29 : ת ניסן זאבי וחגי – את החגי הזה אני זכרתי, שהוא היה מעל. לפחות על-פי מה שהציגו לנו.
30 עכשיו, מה אני זכרתי שהיה הצעקות? לא מי הלקוח, כי זה ברור לי. אני מנסה למשוך אותם
31 למה שאותי מעניין – – –
32 : ש **רגע. מי הלקוח שלהם?**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- ת: אנחנו. הפורום, לא איילים. אני מנסה לדחוף אותם לפרסום של הדירות להשכרה. והם אומרים לי... מי שמכיר אותי יודע כמה זה מעצבן אותי, ולכן זה גם הגיע לטונים גבוהים. התחילו להגיד לי למה זה לא אפשרי. עכשיו, מי אתה...? לא,, מי אתה", חלילה. אבל אתה מנכ"ל יח"ץ. מה אתה ופורום צעירים...? הנוריות לא ירדו לי אז. אני לא הבנתי למה יש ויכוח מקצועי, למה אתם דוחפים לנושא של דברים מיידיים יותר, בקרדיט שתקבלו – היום בדיעבד, בחוכמה שלאחר מעשה, אני מבין מה היה שם. וזה מגיע לדין-ודברים וצעקות, והבחור שם שהיה מעל ניסן עזב את החדר. אמרתי: חברָה, אנחנו משלמים פה הרבה כסף, אנחנו רוצים שזה מה שיוביל את העניין. עכשיו— —
- ש: רגע. אני רוצה שאלה חדה. האם אי-פעם עובד יחזקאל, רונן צור, ניסן זאבי, חגי פיינגולד, רן לבנה – מישהו מחמשת האנשים האלה אמר לך, רמז לך, את המילים הבאות: מי אתה בכלל? מה אתה מבקש ממנו שירותים? הלקוח זה פאינה, ומה אתה מדבר איתנו בכלל?
- ת: התשובה היא לא, באל"ף רבתי, ויותר מזה: הרי יש שיחה, שהשמיעה אותה התביעה, שכביכול יש דין-ודברים. למה הם לא אומרים לנו: מי אתם בכלל? הרי לכאורה זה מה שהם צריכים להגיד. או שהם ידעו שמאזינים, אני לא יודע. אבל למה הם לא אמרו לנו:,, מי אתם בכלל? בכל פעם באים עם איזו טרזניה אחרת, מבלבלים לנו את המוח". עכשיו, ככה נגמרת הישיבה. ככה נגמרת הישיבה. מה היה הסיפור? ופה תבין מה אני רואה בעיניים שלי. אני אנשים שלא... במקסימום, חושבים שהמקום שלהם בתוך השיקולים שלי גדול יותר ממה שאני רגיל אצל מי שעובד אצלי. ואז, כאילו הם דיברו גם על אסטרטגיה, ואמרו – מה הייתה הטענה? אני רוצה להיות חד, שתבינו. הטענה שלהם לא הייתה טענה הזויה. הם אמרו לי: תקשיבו, פרויקט של שמונים מיליון שקל, כמו שאתה מדבר, אין לנו איך להציג את זה. זה one shot, ככה הם קראו לזה. ,,נצא לעיתונות פעם אחת. זה לא יצא לפועל, כמו כל הפרויקטים". ואז עלה הרעיון של פורום הצעירים – כי הכנס בכנסת, זה מתקשר לי לתוכניות שלנו בכנסת ממילא. ממילא. אני חי בעולם שיש עבודה. בואינה, הם עובדים. טלפונים, מביאים, מוציאים. אז מי זה מעניין אותי? רק את התביעה זה עניין, מה המיקום של איילים. אני יכול להראות – לא יעניין גם עשרים שנה. ,,איפה איילים?". פאינה – מה שאת רוצה. מתחיל להתגלגל. וככה אנחנו מתגלגלים. הכנס של הצעירים היה אחלה כנס. והוא היה אחד וייחודי. במגוון שלו. היה מנואל טרכטנברג. היה ארי שביט מהארץ. הייתה דפני ליף, שקשרנו איתה קשרי ידידות בעקבות המחאה. הייתה פאינה. ,,החברָה האלה, הם יודעים לחבר אותי" – אני בטוח שעבר לה בראש – ,,למעגלים שאני לא יכולה". בלעדינו דפני ליף לא הייתה יושבת איתה. אני לא דיברתי, למה? כי אני שונא את זה. עשינו וידאו-קונפרנס עם בחור שירד. ,,איזו חוצפה", אמרו לנו, ,,מה אתם וכנס יורדים?". המדינה עכשיו תחליט לנו איזה פרויקטים אנחנו רוצים לקדם? זה שיגעון. היה אירוע מכובד מאוד. זה מביא אותי לתאריך – כמה זמן אחרי תחילת ההתקשרות עם רונן צור? כי זה חשוב להבין. מה קורה, כאילו.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- ש: אני עושה סדר. רק לפני זה, עוד שאלה, חדה. ראינו במייל, בהתחלה, במייל של הגברת
טניה אשכנזי – הרעיון היה שבכנס ידברו בשלושה נושאים: דיור לצעירים; שכר... לא זוכר,
לנשים עובדות; והנושא השלישי, שאלישבע דחפה אליו, זה קרן יזמות. ובסוף הנושא שנדון
זה למנוע ירידת צעירים מהארץ. ובית המשפט הנכבד שאל, אני חושב, את רונן צור או
מישהו אחר, מה הקשר בין ירידה מהארץ ובין פרויקט הצעירים. אני רוצה שתסביר.
ת: אני אסביר בקצרה: אוכלוסיית היעד שלנו זה לא המתנחלים ביהודה ובשומרון. אוכלוסיית
היעד שלנו זה מעמד הביניים בישראל, שלצערי, לאט-לאט היא לא מוצאת את עצמה במדינה
שלנו. והרעיון היה לגשר, דווקא באמצעות פורום הצעירים שלנו – ואני רוצה להזכיר לכם:
זה היה נושא חם. דובר הרבה בירידת הצעירים לברלין. היה רצון לתת תגובת נגד לזה. רק
שתבינו את האבסורד – אני מתקשר לרון צור: „נו, פאינה הייתה מבסוטה מזה?“. מה עשו
לי מזה: „למה מעניין אותך שפאינה תהיה מבסוטה?“. מה מעניין אותי? אני רוצה ממנה
כסף. כן, אני רוצה לרתום אותה לפרויקטים שלנו. „היית מספיק בפרונט? הרגשת שאת
מספיק מקבלת קרדיט? שעושים זיהוי בין הפורום...?“. את כל זה לא שאלתי. אני רק אומר
את זה שתבינו מה עניין אותי אם פאינה מבסוטה.
ש: העיד כאן אדם ששמו עמי נאמי. או אמיר נאמי. הוא העיד שלפני החתימה על החוזה, ביום
12 במאי '14, הייתה פגישה משולשת בינו לבין דאוד גודובסקי לבניך, על קביעת שכר
הטרחת של רונן צור.
ת: נכון.
ש: והוא העיד שאתה ניסית להתמקח איתו, ולהוריד את המחיר – –
ת: נו, ומה רע בזה?
ש: שנייה. ואז הוא העיד שדאוד אמר לך: מתן, עשרים אלף שקל זה בסדר גמור. התביעה
טוענת שהשיחה הזאת מעידה שדאוד מנהל אותך. תספר לי בבקשה מה היה בדיוק בשיחה
הזאת.
ת: האמת היא שמה שהתביעה אומרת זה בדיוק מה שהיה. אני רציתי קצת להוריד אותו במחיר,
כי זה מין טבע כזה כשאתה מתנהל עם ספקים. אני לא מבין איך זה מכשיל אותי – –
ש: והטענה של התביעה היא שדאוד קובע את המחיר.
ת: אז התשובה היא לא. במהלך הישיבה דובר בעשרים אלף שקל. אני רציתי קצת להוריד אותו.
זה הכי חשוב: מי קישר אותנו לרון צור? דאוד גודובסקי. אני רוצה רגע שתבין מה עובר לי
בראש כשפונה אליי דאוד ואומר לי... אני קודם כול לא רוצה את איתי בן-חורין. אני אסביר
לכם את ההבדל בנורות האזהרה שאתה חי במהלך החיים, בהתנהלות הזאת. אילו צלצל
אליי דאוד ואמר לי: תקשיב, מוישה פלוני, משרד יח"ץ – זה מייד מדליק לך נורה אדומה.
ברגע שאומרים לי רונן צור – אני מכיר את העולם הזה. זה לא מישהו שלא מוכר. עכשיו, מה
עובר לי בראש? „הוא בחור לא טיפש. הוא, בטח יש לו קשרים אצל רונן צור, והוא רוצה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 שליטה מסוימת על היח"ץ של הפורום הזה". זה מה שעובר לי בראש. חד-משמעית. אני מודה
2 ומתוודה. אני זורם איתו. אני חושב: אם יש פה יח"ץ, שפאינה תקבל את המקום שלה. זה
3 היפר-חשוב. אגב, זה קורה כל הזמן. הרבה פעמים כשמקדמים פרויקטים עם תורמים, הם
4 אומרים: אבל אנחנו היח"ץ. אנחנו נממן את היח"ץ. למה? כי אותם מעניין היח"ץ. עם
5 הסוכנות היהודית זה עובד נ"ד"א טוב. למה?

קריאה:

קרדיט.

הנאשם ממשיך:

6
7
8
9
10
11 ת: הנושא של הקרדיט. בראש שלי הוא רוצה שליטה ביח"ץ, במיקום של פאינה בתוך הדבר הזה.
12 אני היום חושב שזה לא בסדר, אבל אז היה לי ברור שזה לגמרי בסדר. יש שיחות. המנכ"ל
13 הזה, עמי נאמי, שהצטייר כבחור כביכול חביב – עשרים שיחות לקבל את הצ'קים. אני אראה
14 לך בזה: „מה עם הכסף“, „מה עם הכסף“, „מה עם הכסף“, „מה עם הכסף“. מה עובר לי
15 בראש? אתם צריכים להבין מה עובר לי בראש.

16 ש: שיחה מיום שניים ביוני 14' (מציג; (הוגש וסומן נ/211).

17 ת: ירון, חשוב אבל שבית המשפט יבין מה עובר לי בראש.

18 ת: יש דאוד, שמנהל את זה, ואומר לי: בנושא של פורום הצעירים אני רוצה שרון צור יהיה
19 היח"ץ. אני בראש שלי מייד, בהקשר שלי, אני אומר לעצמי: הוא רוצה שליטה ביח"ץ, זה
20 נראה לי בסדר, בנושא של פורום הצעירים. אני מניח שגם יש לו קשר מוקדם עם רונן צור, כי
21 אחרת למה הוא רוצה אותו. כשישבנו בישיבה וסגרנו את המחיר אני גם הבנתי שהיה קשר
22 מראש לכסף. דובר כבר, כי עובדה שכשאני בא ומדבר ואומר: תוריד את הכסף, אז דאוד
23 אומר לי: זה בסדר. זה היה לי בראש. עכשיו, דאוד לחץ נורא להעביר את הכסף. מה עבר לי
24 בראש? לא שדאוד מנהל אותי, לא שאני עושה דברו של דאוד – כל מה שניסיתם לשקף. שהבן
25 אדם סגר איתו. עכשיו הוא צריך את הכסף בשביל התשלום. אז הוא מתחיל לחוץ. עכשיו,
26 המנכ"ל הזה – אתה לא מאמין. טלפון: מה קורה עם הכסף? חברה, אמרנו שנשלם, אז נשלם.
27 מה קורה איתכם? איפה השיחה?

28 ש: לפניך. כל מה שאמרת – אמרת בזמן אמיתי. תקרא משורה 6.

29 ת: (קורא) אז במשטרה אומרים: הינה, אתה עוזב את הכול. מה זה „עוזב את הכול“? עוזב את
30 מערכת היחסים המושחתת שלך עם דאוד. אני אמרתי: עוזב את הכול? אני לא יכול לסבול
31 את הצד... שאתם משגעים אותי עם השיחה הזאת. (קורא) אבל באיזה הקשר יש לי גבולות?
32 „[...] אני לא יכול שתלחצו אותי בעניינים האלה, אמרתי לו שבועיים – זה ייקח שבועיים...“.
33 אמרתי לו שבועיים בתשלום, שאנחנו מתכוונים לשלם, עשרים אלף שקל, פלוס מע"מ, אם

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 אני לא טועה. זה ייקח לי שבועיים. אתם מטרללים לי את המערכת. טלפונים – אפילו יוסי
2 קיבל טלפונים. ואלישבע מקבלת.
- 3 **ש: „עשר טלפונים“.**
- 4 **ת: „עשר טלפונים בשעה“.** זה מסביר. (לתובעים) לא גבולות. כן שוחד, לא שוחד. זה שיגעון. זה
5 שיגעון. אני אומר לכם: חברָה, זה שיגעון.
- 6 **ש: האם התייעצת עם עורך-דין רונן וינברג ושאלת אותו: תשמע, אני מקים פורום צעירים**
7 **וכולי, אני רוצה יחסי ציבור. דאוד ביקש, או הפנה אותי, לרונן צור. בסדר? לא בסדר? האם**
8 **שאלת את רונן וינברג את השאלה הזאת?**
- 9 **ת: לא.**
- 10 **ש: תסביר לבית המשפט את התשובה הזאת.**
- 11 **ת: לא, כי זה לא קשור לי, למתווה. מנהל אני כנראה כבר לא אהיה. אבל אני לא מסוג המנהלים**
12 **שכל דקה וחצי מתקשר לעורך-דין. אז שהוא ינהל. זה מבחינתי הליבה של מה שהוא דיבר.**
13 **הכי אמיתית. הכי פרויקט משותף. הכי הירתמות של כמה גופים יחד, שבאים ורוצים לקדם**
14 **יחד משהו חיובי. גם מצד המפלגה, גם מצד הגופים. אני לא חושב שהיה צורך להתייעץ עם**
15 **עורך-דין.**
- 16 **ביהמ"ש: לצורך האישום הזה, אם אני מסכם את שתי הנקודות הקריטיות מבחינתך, אל"ף,**
17 **הקשר עם רונן צור היה מבחינתך רק בנושא פורום הצעירים.**
- 18 **ת: חד-משמעית.**
- 19 **ביהמ"ש: דבר שני: לא ידעתם שהכסף שאתם משלמים לרונן צור עובר---**
- 20 **ת: חד-משמעית.**
- 21 **ביהמ"ש: לא ידעת שזה נעשה מאחורי גבך?**
- 22 **ת: ברור שלא ידעתי שזה מאחורי גבי, אבל יש כמה דברים שצריכים להבין. זה לא מספיק, לנעוץ,**
23 **כדי שבית המשפט יבין. שתבין, אני לא יושן שלוש שנים---**
- 24 **ש: נגיע. יש סדר לדברים. אתם משלמים לרונן צור מיוני 14'. אנחנו נגיע לאוקטובר 2014.**
- 25 **ש: אני קופץ איתך לנובמבר 14'.**
- 26 **ת: לפני כן אני רוצה להסביר רגע לבית המשפט. אני רוצה שנלך רגע כרונולוגית, נלך יחד**
27 **עכשיו---**
- 28 **ת: אנחנו מתחילים את הקשר – וירון, תעקוב אחריי, כי אני לא זוכר בעל-פה – במאי, איפשהו**
29 **במאי. ביוני קורה---**
- 30 **ש: העדת כאן שלא ידעת ששקל אחד מהשקלים ששילמו עמותת רוח חדשה, עמותת מזא"ה 9**
31 **ועמותת איילים---**
- 32 **ת: מזא"ה 9 לא הייתה שותפה בסוף, עקב סכסוך שהיה איתה.**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 17-08-16563 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- ש: לא משנה, אני מדבר על ההסכם ששילמו לעובד יחזקאל. והשאלה שעשויה להישאל היא
שהיו פגישות במשרדי תארא – אחת, ראינו בסוף; ודבר שני, אתם מדברים עם אדון רן
לבנה, שמתברר בדיעבד שהוא מתארא. התביעה תטען: הינה, אתה כן משלם. אתה יודע
שאתה כן משלם לתארא. תתייחס.
- ת: אני לא יודע שאני משלם לתארא דרך רונן צור במסגרת התשלום החודשי שרוח חדשה
מעבירה. אני כן יודע שתארא יועצת אסטרטגית של פאינה קירשנבאום. ולכן פגישה במשרדי
תארא, לא היה נראה לי משהו לא־הגיוני, אם מדובר בנושא של מיתוג, שפאינה קשורה בו,
בהקשר של פורום הצעירים.
- ש: עכשיו אני רוצה שתסרטט לבית המשפט איך אתה התרשמת מהעבודה שרונן צור עושה
עבורך. אמרת: נושא כנס הצעירים ב־ynet – ראית עבודה.
- ת: מהי התקשרות – יש אי־נעימות סביב ההתקשרות סתם בהיבט של ספק שמציק. ודאוד, שאני
מרגיש ממנו לחץ בהקשר שהוא סגר עם מישהו זה, והוא אולי הבטיח לו מהר יותר את הכסף.
ואני לא קישרתי – תבין לאילו דקויות הגיעו איתי, שהוא אומר לי באיזו שיחה דרך אגב: אני
ביום חמישי אצלם. אצל רונן, עם החברה של רונן. זה מתקשר כנראה לנושא של הישיבות
השבועיות. אנשים הם לא סופרמן. אני לא אמור עכשיו להבין שבגלל זה נובע הלחץ שלו. ויש
הפיצוץ, ישיבת הפיצוץ הזאת שדובר בה. שאני רוצה לדחוף למשהו ארוך־טווח יותר. וקורה
כנס בכנסת בנושא ירידת צעירים לחו"ל. ואז אני חי בתחושה, וגם אלישבע חיה בתחושה
הזאת, שיש עבודה. ששווה יותר מעשרים אלף שקל. בנושא הזה אני אומר לכם בוודאות. כי
בנושא הזה, לארגן כנס... לא משנה. אחרי זה הבקשה הקשה – מדאוד – שפונה אליי ואומר
לי: תגיד לי, לגבי ynet – אנחנו רוצים שהכנס ישודר בשידור חי. ישודר בשידור חי ב־ynet.
היום בדיעבד אני יודע שהוא גם הרוויח מזה עשרה אחוזים – – –
- ש: לא ידעת את זה.
- ת: לא ידעתי את זה. יכול להיות שזה אינטרס גם של פאינה, אבל קודם כול שלי, ובראש
ובראשונה שלי. והכנס יצא מוצלח. ואני מתקשר לפאינה, וגם לדאוד – אגב, לא היה לי קשר
עם פאינה מעבר לאירועים ציבוריים, שתבינו. ואני שואל את דאוד: פאינה מרוצה? הוא אומר
לי: כן. ואנחנו כבר ביוני, שאני כבר עשרה חודשים לא יכול לזהות שום תמרורי אזהרה בהיבט
של הדבר הזה. להזכירם: משבעה או שמונה ביולי מתחילים ליפול קסאמים. על מדינת
ישראל. עכשיו אני פותח סוגריים: לי ולדני יש בעיה. אם מגייסים אותי ולא אותו, או אם
מגייסים אותו ולא אותי, זה לא סיפור פשוט. יש לנו בעיה. ואותו מגייסים. את הצוות שלי
לא מגייסים. מדינת ישראל נכנסת לשיתוק. ולא מעניין איילים. אתה יודע, יש רגעים שאתה
מתכנס לתוך סוגיות שהן לא החיים. ולא מגייסים את הצוות שלי, ואני מחכה שיגייסו. ואני
אומר: עכשיו, דני, יגייסו אותו, ויהיה סיפור... חבר שלי משה קקון, סמג"ד גפן – אותו גייסו.
אני מרים אליו טלפון, אומר: משה, איפה אתה? הוא אומר: בבה"ד 1. אני אומר: „מצוין.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 אני עולה על מדים, אני מגיע. עכשיו אני בחפ"ק שלך. אתה מסדר לי מדים". ככה כמעט
2 שלושים-וחמישה יום אני נמצא בשירות מילואים... תבינו, יומיים אחרי שאנחנו נכנסים אני
3 בהיתקלות שמג"ד גפן נהרג. ובתפר, עד שהגיע מואטי, המג"ד, קקון היה המג"ד. וזה גדוד
4 סדיר. ואנחנו נכנסים ויוצאים מעזה. כל הזמן הזה אני לא זוכר מי זה רונן צור, אני לא בטוח
5 שידעתי שמישהו בכלל עובד איתו. אז תבינו כמה זה קטנוני, בהאשמות. והינה עוברים
6 חודשיים. הינה עוברים לכם חודשיים, מיולי-אוגוסט. אנחנו חוזרים – גם יש חגים בדרך;
7 עזוב, זה פירוט שקשה לקבל אותו. אבל אני רוצה שתבינו מה קורה מבחינתי ומבחינת
8 אלישבע. אתה חוזר אחרי חודשיים שהכול בפאזה. מטבע הדברים הדברים שהארגונים
9 מתעסקים בהם הם דברים שבליבה, בארגון פנימה. גם אני, בקרן ההשקעות. זה חודשיים
10 שלא הייתי בפעילות. לא קופצים כרגע ל... לחמאה. כאילו, ב,,לחם והחמאה"... לא קופצים
11 ל-over and above. ואז מתקשרת אלישבע: תשמע, החברה של רונן צור לא מדברים איתי.
12 ואז נקבעת הישיבה. והישיבה הזאת, שמעתם אותה. זה מתקשר גם לנושא של דרום איתן,
13 אני לא רוצה לעשות סלט. בישיבה הזאת אף אחד לא אומר לנו שאנחנו לא הלקוחות – זה
14 חודש אחרי שאנחנו חוזרים, חודש וחצי, משהו כזה. התביעה, לא אנחנו. אף אחד לא אומר
15 שאנחנו לא הלקוחות. השיחה, שבה יש שני דברים חשובים. קודם אומרים שאיתי בן-חורין
16 יהיה – –
- 17 **ש: זאת השיחה שבה דיברת (מציג את ת/192). שיחה שהדוברים שבה – זו שיחה מיום שבעה**
18 **באוקטובר '14.**
- 19 **ש: השיחה היא ארוכה. דוברים בה בהתחלה אתה, אלישבע ודני גליקסברג, ואחרי זה חוברים**
20 **לה אדון ניסן זאבי מרונן צור ואדון רן לבנה מתארא. שאני לא יודע אם אתה בכלל ידעת**
21 **שבשלב הזה את ה... שהוא מתארא.**
- 22 **ת: התשובה היא לא. ואגב, זה לא משנה.**
- 23 **ש: למה זה לא משנה?**
- 24 **ת: כי אני מבחינתי, גם אם תארא, היא בסדר, כי היא היועצת האסטרטגית של פאינה, ויש פה**
25 **סיפור שפאינה קשורה בו.**
- 26 **ש: קודם כול אלישבע מתרעמת למה לא הגעת לפגישה.**
- 27 **ת: היא צודקת, מה... לא היה לי כוח באותו יום לנסוע לתל-אביב.**
- 28 **ש: אני מפנה אותך – ואתם מסבירים מה אתם רוצים. מהם שיעשו. אבל אני מפנה אותך לעמוד**
29 **האחרון. שורה 86. הדובר ב'86 זה אדון ניסן זאבי, זה לא מתן דהן. זה רק ניסן זאבי. והוא**
30 **אומר כך: „אני, ברגע שאני אקבל את כל החומרים“ – חומרים זה מה שאתם מעבירים לו:**
31 **כתבה בערוץ 2 וכולי וכולי (מוסיף לקרוא). אני אגיד לך מה כתוב פה: שמשרד יחסי הציבור**
32 **שלכם, איתי בן-חורין, לא יחשוב שאנחנו מנסים לגנוב משהו. ואז אתה – 87 זה מתן – אומר**
33 **לו: (קורא). אתה מדבר בבן-חורין.**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 ת: חד-משמעית.
- 2 ש: (קורא) ואז אתה אומר לו כך. ואני מבקש שתגיד לבית המשפט למה התכוונת: „חבר'ה,
3 אתם מגזימים באמת. בוא, אנחנו הלקוחות. אנחנו צריכים, עם כל הכבוד לכולם“, ואז הוא
4 אומר לך: אין בעיה. זה לא דני, זה ניסן...
- 5 ת: זה ניסן זאבי.
- 6 ש: של מי אתה לקוח?
- 7 ת: רונן צור. וזה מתקשר לנושא של, אולפן שישי'. הוא מתחיל לספר לי סיפורים למה זה קשה.
8 זה מעצבן. הוא לא אומר למה זה קשה. הוא מתחיל להגיד... מתחיל לעשות לי סדר: לא,
9 שאיתי בן-חורין... תגיד לי, אתם עובדים שלנו. אתם לא הבנתם. כתוב: חבר'ה – חבר'ה זה לא
10 איתי בן-חורין. (קורא) מה אנחנו צריכים, רק שתבינו? כתבה באולפן שישי לגבי הנושא של
11 הסיכום של ה... דרום איתן, אם אני לא טועה, אבל אני לא רוצה ל...
12 ש: אחרי זה – אנחנו בתמונה המלאה. בשורה 93 הדובר, שיכול להיות שזה דני או מישהו אחר,
13 אומר: הכול בסדר. תעשה מה שצריך לעשות כדי שפאינה תקבל את הקרדיט שמגיע לה.
14 זהו. תתייחס לזה. התביעה תטען שהכול זה פאינה.
15 ת: לא, אם היא תטען שהכול זה פאינה, התשובה היא לא. אם היא תטען שלתת קרדיט לפאינה
16 זה בסדר – בוא נילחם על זה.
- 17 ש: האם אתם הייתם מרוצים מהתוצרים של משרד רונן צור משבעה באוקטובר ואילך?
- 18 ת: לא. התשובה היא לא.
- 19 ש: ומה קרה? מה קרה?
- 20 ת: אלישבע מצלצלת אליי, אומרת לי – הרי השיחה הזאת, היא באה על רקע זה שאלישבע
21 מרגישה שהם לא נותנים תוצרים. אז מנסים להבין אם צריך לשנות משהו או פשוט להחליף
22 משרד יחסי ציבור. לא קרה כלום. דני מנסה להבין... אני פחות הייתי בלופ של „החומרים
23 הועברו“ וכל זה. אז אלישבע אומרת לי: הם עוד פעם נעלמו לי. אני אומר לה: קודם כול
24 תפסיקי לשלם. עכשיו, בנושא של רונן צור, אני רוצה שיהיה ברור: אם היה צוק איתן – הם
25 נעלמים, חוזרים, כל זה. קודם כול תפסיקי לשלם. יש שיחה שבה דאוד אומר לי: תפסיק
26 לשלם. היא שיחה מאוחרת לכל הדבר הזה. הרי מה אמרו לי במשטרה? אני מנסה לשקף את
27 הסטייט-אוף-מיינד – – –
- 28 ש: רגע, אתה מהיר מדי. יש שיחה שמראים לך במשטרה.
- 29 ש: שיחה מיום 25 בנובמבר 14' (התמליל הוגש וסומן 212/נ). ודאוד אומר לך: „תבדוק לי
30 שאנחנו באמת בראשון לדצמבר ונפסק עם ה... עם הרונן“. (קורא) זאת אומרת, הוא כנראה
31 כבר יודע שהפסקתם, רק הוא מוודא שזה נפסק. והתביעה אומרת שדאוד הוא שביקש
32 להפסיק את ההתקשרות עם רונן צור, ואילו אלישבע ואתה מעידים אחרת.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- ת : יותר מזה : במשטרה אומרים, אתה שקרן. אתה מנסה למכור לנו שאתה ואלישבע יזמתם את הדבר הזה, והינה אנחנו רואים שדאוד בכלל ביקש ממך. קודם כול הוא לא ביקש, הוא רק רצה לוודא. נגיד שהוא ביקש. אני רוצה שתיכנסו אליי. נגיד שאנחנו מפסידים. ונגיד שהוא מצלצל ואומר להפסיק גם. אז מה אני צריך? להתקשר, להגיד: דאוד, אנחנו הפסקנו בלי קשר אליך – כי מישהו מאזין, אז אתה רוצה שהדברים יהיו תפורים – בלי קשר אליך הפסקנו, יש חשדות לזליגה של כסף... מה שלא עלה, דרך אגב, לא עלה. אנחנו פשוט רצינו לראות שהם עושים עבודה טובה, לא ידענו איך לאכול את זה. אני רוצה להגיד רגע משהו לבית המשפט כמשפטן: יש פה משהו שזועק. אם יש פה קנוניה, מי שצריך לעמוד במרכז זה רונן צור. הרי הוא זה שיודע את כל המערכת. הוא שמשלשל כסף לאדון... עובד יחזקאל, מקבל מדאוד כסף. הבן-אדם לא נחקר באזהרה. לא נחקר באזהרה. אני, מתן, ודני – נאשמים במתן שוחד. לא תגידו... את כל סל העבירות. שוחד, מושחתים. הכי גרוע שיכול להיות בהיבט הציבורי, והוא לא נחקר אפילו באזהרה. לא נחקר באזהרה. עכשיו, מישהו פה באולם יכול ליישב לי את הדבר, את הלקונה המשפטית הזאת? אם מישהו יישב לי אני אבין שיש פה לוגיקה, בתביעה הזאת. יש איזשהו קו מנחה. ואני לא רוצה להגיד לכם מה קרה פה, אין לי הוכחות לזה, וירון לא רוצה שאני אגיד.
- ש : (מציג את נ/7) אשר לי שהמכתב הזה, מה-*sequence* שאנחנו רואים, יוצא על הפסקת ההתקשרות עם רונן צור. יוצא בכלל לפני השיחה עם דאוד.
- ת : חד-משמעית. זה אלישבע שלחה אליי בעקבות זה שהיא אומרת: רונן צור הפסיק לדבר איתי. אני אומר לה: קודם כול תפסיקי לשלם. זהו.
- ש : עכשיו אני רוצה להראות לך אס-אס-אסיים בינד לבין אלישבע. אני מגיש שלושה אס-אס-אסיים יחד, כי זה הכרונולוגיה. כולם מאותו יום, זה הבדל של שעות. האס-אס-אס הראשון הוא ממך לאלישבע; האס-אס-אס השני הוא מאלישבע אליך, וגם האס-אס-אס השלישי הוא מאלישבע אליך (שלושת המסמכים הוגשו וסומנו 1/213). ונעבור דבר דבור על אופניו. ונעשה גם סדר מה שייך למה.
- ש : כן, כן, בשביל זה אתה פה. באס-אס-אס הראשון אתה כותב לאלישבע כך. זה ממש מאוד בסמוך – זה נובמבר 2014. אתה כותב לאלישבע כך: „הי[, מותק[, דאוד רוצה אולי איזה ע[זורת] פרלמנטרית לשעבר של פאינה כפרייקטורית“. אז קודם כול תסביר.
- ת : להלן: ויקה רבין.
- ש : רק תגיד מילה, ונחזור לזה בשבוע הבא.
- ת : זה מה שנקרא, איך אימא שלי אומרת, רמוז מ'טרים.
- ש : כן.
- ת : במסגרת פלס"ר כנסת שדובר בו בפרשת התביעה סוכם שיגויס פרויקטור, שיעשה את התיאומים של הכניסה של הצעירים לתוך ועדות הכנסת. כחלק מאותו פרויקט של פורום

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 הצעירים. אלישבע בחרה פרויקטור. אגב, פעיל של מפלגת העבודה. דאוד מצלצל אליי ואומר
2 לי שיש לו איזושהי בעיה – נגיע לשיחה הזאת בשבוע הבא – לגבי העוזרת הפרלמנטרית של
3 פאינה, ויקה רבין, ואני אומר לו: שמע, היא לא יכולה לעבוד אצלנו – בגלל הנראות של הדבר.
4 אני לא נכנס עכשיו למבחנים, אבל קודם כול היא לא יכולה. אני אומר: תן לי ארבע ולא
5 אותה. כי בחורה שהיא עובדת של פאינה לא יכולה לעבוד עכשיו – יגידו: איילים זה ישראל
6 ביתנו.
- 7 **ש: מה לאיילים היה חשוב להיות? איזו תנועה?**
- 8 ת: אפוליטית. הרי זה היה המהות שלנו. לכן גם היינו יכולים לקבל תקציבים מכולם. הבחורה
9 הזאת, ויקה רב... אני מנתק את הטלפון. ואז עולה לי בראש שאנחנו מחפשים פרויקטורים
10 לפלס"ר כנסת. ובהקשר הזה, להביא את העוזרת הפרלמנטרית, שזה עתה סיימה לעבוד עם
11 פאינה – יש לזה היגיון. מעבר לכל דבר אחר. אני מצלצל לאלישבע, אומר לה: אולי תגידי
12 לי... אנחנו נגיע לשיחות האלה?
- 13 **ש: כן.**
- 14 ת: אז אני אקצר. ובזה מסתיים העניין. ואז אני מסמס ל...
- 15 **ש: אלישבע.**
- 16 ת: אלישבע, ואני אומר לה: (קורא). קדם לזה השיח בינינו, על הפרויקטורים.
- 17 **ש: היא אומרת לך: לא מתאים, כן מתאים. אבל עכשיו אני רוצה שתתייחס לאס-אס שהיא**
18 **עונה לך ב"11²⁷. לא מתאים לה, כנראה – – –**
- 19 ת: לא, אני רוצה להסביר את,, להסתבך".
- 20 **ש: תסתכל בכרונולוגיה. ואז היא אומרת לך כך: ,,וגם צריך ממש להיזהר[.]. גם ככה אנחנו**
21 **משלמים למשרד יח"צ[שמ"י] חצן את פאינה [...]. וכאן תבוא התביעה ותטען – – –**
- 22 ת: לכאורה נגמר הסיפור.
- 23 **ש: רגע. עד עכשיו לא ידעת שרון עובד עבור פאינה, אבל ב"14 בנובמבר כותבת לך אלישבע:**
24 **אנחנו משלמים למשרד יח"ץ שמייצג את פאינה.**
- 25 ת: עכשיו, מאיפה אלישבע הסיקה את המסקנה הזאת? כי היא מתחילה להרגיש שהם לא
26 חוזרים אליה. אני אגב, זאת הפעם הראשונה שהחשד הזה עולה בינינו. עכשיו, מזל שזה לא
27 סיבך את אלישבע. היא עוד הייתה יכולה למצוא גם את עצמה כאן על העניין הזה. זה אס-
28 אס-אס שהיא שולחת עליי. כאילו יש לה מודעות. מזל גדול שמישהו גידר פה. אחרת הייתם
29 מכניסים את כולנו.
- 30 ת: הפסקת ההתקשרות קשורה קשר ישיר. זה צלצל לי עם החצי מיליון. יש פה שור מועד. אם
31 אלישבע מדווחת לי משהו שיכול להיות קשר, אז קודם כול – לעצור את התשלום. נקודה.
- 32 **ש: עכשיו תסביר את האס-אס-אס שהיא כותבת ב"10:27:11. ,,אמת שלא בא לי להסתבך.**
33 **מצאנו מישהו מצוין".**

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 ת: זה קשור לוויקה רבין. „לא להסתבך“ – שזה לפנות למישהו שהיא קיבלה לעבודה, ועכשיו
2 לחזור בה, בגלל שדאוד ביקש – „מצאנו מישהו מצוין“. זאת אומרת, היא הבחורה הכי
3 עניינית שאפשר לעלות על הדעת. העלית רעיון – רעיון לא מי־יודע־מה. מצאתי בחור. לא בא
4 לי עכשיו להסתבך עם זה. להגיד לבן־אדם: אמרנו לעבוד איתך, ועכשיו החלטנו שלא.
5 **ש: ועם זה חזרת לדאוד.**
6 ת: נכון. והעידה גם ויקה רבין על זה. אני אמרתי לא. לא נסתדר.
7 **ש: עכשיו אני חוזר אחורה, לשלושה ביוני 14'. שיחה בינך לבין דאוד. אני מחזיר אותך לשלושה**
8 **ביוני (התמליל' הוגש וסומן 214/1). ומתן, אני רוצה שנעבור שורה־שורה. אני קודם כול**
9 **מחזיר אותך בזמן. ראינו שהחווה נחתם ב־12 במאי, ראינו שבשניים ביוני דאוד שואל אותך**
10 **מה קורה עם הכסף, ואתה אומר לו שאדון עמי – או אמיר – נאמי – מציק לך, ואז השיחה**
11 **הולכת ככה. דאוד אומר לך: (קורא). ומאחר שענית על זה, אז חבל לחזור על זה. ואז אתה**
12 **אומר על רונן צור – השאלה איפה זה יהיה. אתה אומר: „רק תגיד לחרא הקטן שימ[חק]**
13 **את הטלפון שלי“. הכוונה לעמי נאמי, נכון?**
14 ת: נכון.
15 **ש: (קורא) דאוד אומר לך: „כי...[.]. אתה יודע, היום בעידן של ראש הממשלה הקודם[...],“**
16 **ואתה אומר לו: „דאוד[?] דאוד?“, והוא אומר: „כן?“, ואתה אומר לו: „מי שלא גנב לא**
17 **חושב כמו גנב“. עכשיו תסביר.**
18 ת: אני מנסה לשחזר עכשיו את התהליך שקורה לי בראש. הוא אומר לי: (קורא). מה שאני מבין
19 מהשיחה הזאת בנקודת הזמן הזאת, זה שהוא אומר לי: תשמע, אתה מביא לי פה עוד אנשים.
20 אתה רוצה שאלישבע היא שתשלם לרונן צור? אחי, תדסקס איתי על הדבר הזה – קרי: זה
21 לא שיחה לטלפון. מה שאנשים נורמטיביים מתייחסים לזה כאל שיחה לא לטלפון. אמה־מה,
22 כמו שאומרים החברה? הוא אומר לי: אתה צודק. אל תדבר איתי בטלפון כי זו לא שיחה
23 לטלפון. מי בכלל שיער בנפשו, בחיים שאנחנו חיים פה, שיש פה מערכת שלמה שמתנהלת?
24 ואז הוא אומר לי: בעידן של ראש הממשלה הקודם – הוא דיבר באהוד אולמרט. אני אומר
25 לו: בוא נדסקס על זה, זאת שיחה לא לטלפון. ואז הוא בא לי ביציאה – – – אותי זה הפתיע
26 – אני אומר, „הפתיע“ במירכאות, כי אני חושד בו, הוא לא אחד מלמ"ד־וי"ו צדיקים. נכון?
27 אני אומר לו: דאוד, למה העלית בכלל את העניין של אולמרט?
28 **ש: עכשיו אני רוצה להראות לך שיחה נוספת, מיום שלושים בספטמבר 14'. אני חושב**
29 **שהתייחסת לזה מקודם, אבל אני רוצה לעגן את זה בשיחה.**
30 ת: אני רק רוצה להוסיף, על השיחה הזאת, בהקשר שאמרתי בהתנהלות מול האיש הסגוני
31 הזה והבעייתי הזה. כי יש פה רקע לדברים. יש פה כל הזמן, כן? ניסיון כל הזמן להגיד לו:
32 אָה, דאוד, מי שלא גנב לא חושב כמו גנב.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- ש: עכשיו – הזכרת את זה מקודם, אני רוצה להתייחס לזה. שיחה בינך לבין אלישבע מיום
שלושים בספטמבר 2014 (התמליל הוגש וסומן, נ/215'). מאחר שהיא ארוכה אני ממש
ככה, אתמצת, אתמצת ואמקד אותך. (קורא) למה נזפת באלישבע, מה היא עשתה, מה
השבת לה? תסביר לנו את השיח.
- ת: כמו שהסברתי לבית המשפט, סוכם שמתוך הכספים הקואליציוניים שיעברו לאיילים חצי
ילך לרוח חדשה וחצי למיכאל וולה. מה שקרה באמצע הסיפור הזה הוא שפרצה מלחמה.
ויאיר לפיד מצלצל אליי ואומר לי: אני רוצה לעשות פרויקט גדול בשדרות. אני אומר לו: אין
לי... אני מבקש מבית המשפט שיבין רגע את הסיטואציה – רק שתבין במה העולם שלנו
מתעסק. האמת, אני חושב שזה רעיון של דני. אומר: בוא נקים את כפר הסטודנטים הכי גדול
שלנו באיילים. על פרויקט מכולות, שעשינו בלוד. שהוא תמך בו. אז אני אומר לו: אפשר
לעשות פרויקט של שלוש מאות חברה. ואז נעמה שולץ שואלת: כמה זה יעלה? עשינו בדיקה,
ממש, ככה... במקרו. אני אומר לה: חמישים מיליון שקל. היא אומרת: כמה העמותה יכולה
לתת? תבין, התשובה הזאת סיבכה אותי. לא במובן הפלילי. אני אומר לה: עשרים מיליון.
ולא שהיה לעמותה עשרים מיליון.
- ת: עכשיו, עשרים מיליון – מה הנחנו, אני ודני? השם של איילים – פעם אחת; המבצע של צוק
איתן – פעם שנייה; הקשרים שלנו עם התורמים בחו"ל – תוך כדי תנועה נדע לעשות הכול.
אבל לקחנו על עצמנו התחייבות של עשרים מיליון שקל. שלושים מיליון השקל שהמדינה
חייבת בתום התהליך הזה – נעמה שולץ אומרת לי ככה: עשרים מיליון יגיע מתוך אגף
התקציבים – קרי: משרד האוצר נותן הנחיה ברורה להעביר עכשיו עשרים מיליון, ועוד עשרה
מיליון שקל יגיע ממנהל מקרקעי ישראל, על מכירת קרקעות. אני מבחינתי אדיש. אני אומר:
מצוין. רק תבינו כמה הכספים הקואליציוניים לא היו מושחתים בעיניי. מצלצל אליי אריאל
יוצר, בחור על-א-כיפן. היום הוא סגן ראש אגף התקציבים. אומר לי: כמה כל השנים עזרנו
לכם? אני עכשיו צריך את העזרה שלך. אתה עכשיו חזק אצל השר אפילו יותר ממני. הרעיון
הזה, של עשרה מיליון שקל ממנהל מקרקעי ישראל, יפתח כאן פתח שמי ישורנו. שהגבייה
שנעשית ממכירת הקרקעות על-ידי המנהל, אם היא לא תנותב רק לפיתוח תשתיות כפי
שקורה, והדבר הזה ישתנה, יתחיל כל פוליטיקאי להתייחס לזה כאל קופה קטנה, אבל לא
קטנה – מיליארדים. אני מבקש ממך: תפעל אצל השר לרדת מהרעיון הזה. אני חוזר לנעמה,
אני אומר לה: תקשיבי, זה רעיון לא-טוב, וגם מסביר לה למה. זה חברה צעירים, טובת
המדינה עומדת לנו מול העיניים. תבינו. ובסוף – הקשר הכי טוב שהיה לנו, תבינו את זה, זה
עם אגף התקציבים באוצר. בסוף, לא פוליטיקאים, לא פאינה, לא שמאינה. את רוב
הפרויקטים עשינו עם חברה פחות-ארו יותר כמוך. אני עוד יושב איתם בחגים.
- אומרים לי: מאיפה נביא עשרה מיליון? אני מדבר עם סיגל. סיגל הייתה מנכ"לית משרד
הנגב והגליל. ואני אנסה לרתום אותה שתביא היא את העשרה מיליון שקל. עכשיו, איך אני

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במאָרס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

1 אעשה את זה? כי אני יודע שעשרה מיליון שקל לנגב-גליל זה סיפור גדול, בטווח זמן קצר. אני
2 אומר: אני עומד לקבל חמישה וחצי מיליון שקל, מדאוד, שעליו יש שיחה מרשיעה – נגיע
3 אליה – –
4 ואני אגיד לה, את החמש וחצי שמגיעים אליכם מהכסף של ישראל ביתנו – תנתבי לשדרות.
5 ואז תביאו עוד ארבעה וחצי מיליון, סך-הכול לסגור את בעיית העשר. הפרויקט הופעל מהנגב
6 והגליל מהסיבה הפשוטה שהיה שם חשב פשוט אוהב ישראל – וחשבים הם בדרך כלל הבעיה.
7 אנחנו חייבים להגיע אליו.

8 **ש: תגייד רק את שמו.**

9 **ת:** עמנואל מודריק. זיכרונו לברכה. הוא נפטר, ואני אומר פה בצורה ברורה: כל הפרויקט, הוא
10 לא היה קם אם לא האיש הזה. ואני אומר בצורה פשוטה: הפרויקט יוקם במסגרת התקשרות
11 בין איילים לבין המשרד. רק שתבינו, ביום שנעצרתי אומר לי החוקר: אתה מואשם בקבלה
12 של דבר במרמה בשלושים מיליון שקל. על פרויקט שדרות. וזה גם פורסם בעיתונות. אגב,
13 מזה העמותה לא יכולה להתנקות, כי זה פורסם בעיתונות האנגלית, של... הארץ באנגלית,
14 וזה מחק אותנו אצל התורמים. „שלושים מיליון“, „קבלת דבר במרמה בשלושים מיליון
15 שקל“. עכשיו, מה הבעיה? למה נוצרה בעיה עם אלישבע? למה אני מספר לכם את כל הסיפור
16 הזה? החמישה מיליון היה אמור לעבור לשוטף של עמותת איילים, שמתוכו היינו צריכים
17 לתת חצי לעמותה של אלישבע וחצי למיכאל ולה. אני אמר, כי המדינה פנתה אליי לפתור לה
18 בעיה, שגורם מקצועי חשש שזה יפתח פתח לבעיה וסיבכתי אותם. אולי ארז קמיניץ הרים
19 טלפון – אני לא יודע, לא דיברתי איתו מאז. אבל הוא כל-כך היה מעורב בפרויקט הזה, שאני
20 מעריך שזה מה שהיה. ואנחנו... אני מנתב את החמישה וחצי מיליון שקל של ישראל ביתנו
21 לא לשוטף, אלא לזה. ואז נוצרה לי בעיה: אין לי כסף להעביר לאלישבע. עכשיו, אני לא עניתי
22 לה הרבה זמן בגלל שהייתי בצוק איתן, ואחרי זה ישנתי אצל דפנה בבית, והיא אומרת לי:
23 תדע לך שאלישבע מאוד פגועה ממך. והיא מצלצלת אליי, ואומרת לי – היא רואה שאני לא
24 עונה לה – היא מצלצלת לדאוד. עכשיו, דאוד מבחינתו – הוא העביר את הכסף. הוא לא יודע
25 את ההתחשבות הפנימית, של איך אני מחליט מול משרדי הממשלה לאן לנתב את הכסף
26 הזה. עכשיו, לא היה לי נעים מול דאוד, כי הוא מבחינתו את שלו עשה. אז אני אומר לה:
27 תגידי, מה, את משוגעת? מה את מצלצלת לדאוד? הוא את שלו עשה. הוא את החמישה וחצי
28 מיליון העביר. זה שאני מספיק מטומטם לענות לכל בקשה של פקיד, וניתבתי את זה לפרויקט
29 בשדרות – נו, אז הסכמתי לזה, אבל זה לא פשע.

30 **ש:** אתה מסביר לה – אדוני, אני ליד הנקודה השחורה בצד ימין. החירור. (קורא) ואז אתה אומר

31 לה כך: „[...] הבעיה היא שהמנהל כספים שלי מפחד מאוד להעביר את זה. אז אני צריך
32 לנסות[ת]“ – כתוב „לנסוע“, זה כנראה „לנסות“ – „לעשות את זה דרך אולי קרן היסוד[.],
33 מה שאמרנו אז או משהו כזה. וזה ייקח זמן[.], אתם צריכים להיות סבלניים[.]. אני לא הולך

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ת"פ 17-08-16563 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

- 1 להסתבך בגלל השטות הזאת" (קורא). השאלה שלי – בחקירה המשטרתית נשאלת,
2 כשאתה אומר לה: „אני לא הולך להסתבך בגלל השטות הזאת“, הכוונה היא – לא יודע,
3 להסתבך בגלל דאוד בשוחד. מה אתה בעצם אומר לה כאן?
- 4 ת: הנושא הזה בכלל לא קשור לישראל ביתנו. הוא בהקשר של כספים שאמורים להגיע מישראל
5 ביתנו. אבל הוא קשור לבעיה של להעביר כסף מעמותה לעמותה. בהקשר הזה אני חייב להגיד
6 שהיה פשוט יותר להעביר לעמותת הקיאקים, בגלל המיקום הגאוגרפי, שנמצא – מבחינת
7 הבדיקה של מטרות העמותה, לא משנה שהחלטנו בסוף לא – בגלל שזה בעמק הירדן, מאשר
8 להעביר לרוח חדשה, שפועלת בירושלים. ויוסי חוגרי לא רצה להעביר את הכסף. עכשיו, היות
9 שהוא מורשה חתימה... חבֵרָה, זה בחברות, שתבינו. זה לא העניין של הסנקציה של החתימה.
10 זה עניין שהוא לא רצה, כמנהל כספים, הוא לא רצה להעביר. אולי מתוך הכספים להעביר
11 באותו הסדר שדובר בו בקיאקים. אותו מנגנון. זה הכול.
- 12 ש: עכשיו אני רוצה להראות לך שיחה מיום 28 באוקטובר 14'. המתמללת קראה לה „אישה“.
13 זאת אלישבע. אדוני ישים לב להערה של המתמללת, זאת הערה נכונה: כשכתוב „אישה“
14 זה מתן מדבר, וכשכתוב „מתן“ זאת אלישבע (הוגש וסומן 216/1). והיא מספרת לך שהיה
15 איזה ויכוח בין מיכאל וולה לבין יוסי חוגרי. ועכשיו אני מפנה אותך לשורה 27, שכתוב שם
16 „מתן“, אבל זאת אלישבע. זה לא מתן. זאת אלישבע. (מתחיל לקרוא) – –
- 17 ת: בשורה 10 כתוב (קורא). כל הכסף הזה הלך לפרויקט שדרות. עכשיו יוסי ואני שוברים את
18 הראש איך להוציא את הדבר הזה, שהייתה ייעודית. תבינו: יש לי טיפה סלחנות... גם,
19 המערכת הזאת מורכבת. אתה כל הזמן משחק פה בעשרה דברים במקביל, וזה כמו מין פאזל
20 כזה, כמו סודוקו, שאתה כל הזמן צריך לארגן ובכל בוקר – אין לזה סוף. אגב, זה יכול לתת
21 תחושה של המון יצירתיות. כי אתה כל הזמן צריך לפתור בעיות. כל הזמן.
- 22 ש: אני מפנה אותך – אני שכחתי – לשורה 24. כתוב „אישה“. זה לא אישה, זה מתן. „אני יודע
23 שהכסף מיועד לשדרות. זה שעכשיו אנחנו מנסים לעשות איזה שהוא תנועה סיבובית עם
24 כסף של תרומה בשביל שנוכל [...]...“ ואני מבקש שתסביר לבית המשפט מה זה הביטוי
25 „תנועה סיבובית עם כסף של תרומה“. כי אולי עוד מעט מישהו יטען שעושים פה איזה
26 שרָפָס.
- 27 ת: אבל טענו, במשטרה – גם חצי יום חקירות. מה זה התנועה הסיבובית? כשמה כן היא. פשוט
28 כשמה כן היא, כמו שאתם מבינים אותה. ניקח את הכסף הקואליציוני – אני אתן לכם דוגמה.
29 גן ילדים ב... שאנחנו יוזמים, כן? לא... גן ילדים במנחמייה. אנחנו אומרים: רגע. התורם תרם
30 250 אלף שקל לגן. אז אנחנו אומרים: לא. תקשיבו מה נעשה. אנחנו... עכשיו, תבינו כמה זה
31 דורש – וזה עשר פעמים ביום. זה העבודה שאתה מוצא את עצמך עושה. אנחנו מהכספים
32 הקואליציוניים נבנה את הגן. זה פעם אחת. פעם שנייה, עכשיו צריך ללכת לתורם, להגיד לו:
33 הגן נבן... אתם מבינים כמה זה מסובך? הגן נבנה – עכשיו, למה התורמים אהבו אותנו? הם
34 לא תורמים לקרן היסוד. אנחנו תמיד שיתפנו אותם. אנחנו אומרים: תקשיבו, זה המצוקה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 שלנו. מה דעתכם שהמדינה תבנה את הגן, וב־250 אלף שקל – אנחנו נעביר לעמותה שעובדת
2 איתנו. אנחנו מבינים שזה לא המטרה. אתה תבוא, אתה תוכל לגזור את הסרט. לא תנועה
3 סיבובית, כי באנגלית אין את זה. אבל זה המשמעות.
- 4 **ש :** שיפטינג. יש את זה באנגלית. שיפטינג. אני קורא משורה 27 (קורא משם ואילך). ואז אתה
5 אומר לה כך, בעמוד הבא, בשורה 30: „מה זה סוכם? ברור שזה סוכם. אבל אף אחד לא ילך
6 לכלא בשביל זה[.], נכון? אז אה... צריך לראות איך עושים את זה נכון“. אני רוצה שתתייחס
7 לטענת התביעה ש„אף אחד לא ילך לכלא“ זה דאוד גודובסקי.
- 8 **ת :** תראו מה זה קונספציה. ברגע שאתה נקלע לקונספציה מסוימת אתה אבוד במדינה הזאת.
9 תלמדו מהמקרה שלנו. זהו „כלא – ישראל ביתנו“. לא קשור בכלל לישראל ביתנו. הרקע
10 ה„ביוגרפי“ הוא העברת הכסף בין איילים לבין רוח חדשה. אגב, לא באמת חשבתי שאני אלך
11 לכלא, כי אני לא מכיר שופט במדינת ישראל שעל זה ישלח אותי לכלא. העברת הכסף הזאת
12 בין איילים לבין רוח חדשה – אף אחד לא הולך על זה להסתכל. היה לא־נעים: אני האיש
13 הטוב, יוסי חוגרי האיש הרע. אתה מבין מה שקרה. עשינו, פעלנו, צעירים וזה. איפה הכסף?
14 כמו שיאיר לפיד אומר. אז אני אומר להם: חברָה, בואו תדברו עם מנהל הכספים שלי. השיחה
15 הייתה מאוד לא־נעימה שם, בעיקר מצד מיכאל וולה. אני אומר: בואי דברי עם יוסי. אני
16 אומר לה: נכון, הבטחנו, אבל אם אי־אפשר, אי־אפשר. מה את רוצה? שנלך לכלא? זה הייתה
17 המשמעות שם.
- 18 **ש :** ראינו מקודם שיחה מיום שניים באוקטובר עם רן לבנה ועם ניסן זאבי. בשניים באוקטובר.
19 בשניים באוקטובר יש מפגש בתל-אביב עם פאינה ועם סגני ראשי הערים, וגם אתה
20 ואלישבע באים לשם, ואתם יורדים לאכול ארוחת צוהריים בקפטריה, ואז חובר אליכם אדון
21 רן לבנה. ורן לבנה העיד פה עדות, בעיניי, ישרה מאוד על בדיוק מה היה. אני מבקש
22 שתתייחס למה הוא אמר במשטרה. כי המדינה הגישה – חלקה על מה שהוא אמר כאן
23 והגישה את מה שהוא אמר במשטרה, אז אני מבקש שתתייחס לזה מהזווית שלך. באחת
24 מההודעות הוא אומר שאתה אמרת לו שאתה מממן יחסי ציבור – –
25 לפאינה.
- 26 **ש :** – – לפאינה קירשנבאום תמורת כספים קואליציוניים אחרים. זאת אומרת, quid pro ...
27 שוחד. וכאן, אני מציג לבית המשפט – הוא אמר לבית המשפט הנכבד שהוא לא זוכר דבר
28 כזה, וזאת מסקנה שהוא הסיק. אני רוצה שתתייחס לטענה הזאת.
- 29 **ת :** הוא הסיק... לא הייתה לו אפשרות להסיק מסקנה אחרת. ואני רוצה להסביר את זה. הבן־
30 אדם יודע שאני משלם לרוגן צור... שבית המשפט יבין את טרגדיית הטעויות שקרתה פה.
31 הבן־אדם יודע שאנחנו משלמים לרוגן צור; רוגן צור משלם, משרשד, 7,000 שקל לתארא;
32 הוא אדם, עובד של תארא, מתברר, רן לבנה. אתם מבינים מה שקרה פה? הוא יודע מה שאני
33 לא יודע. הוא יודע שאני משלם... עכשיו, הוא יודע שהוא רק נותן שירות אסטרטגי לפאינה.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

20 במארס 2018
ד' בניסן תשע"ח

ת"פ 16563-08-17 מדינת
ישראל נ' אלינסון ואח'

- 1 קרי, זאת אומרת, שאני, מתן, דרך איילים – עזבו את אלישבע, היא לא קשורה. אתה יודע,
2 ה... ה... אמר... תשמעו את השיחה הראשונה עם השוטר. היא בעיניי... -- --
- 3 **ש: תחזור, תחזור. אתה גולש.**
- 4 **ת: לא משנה, אני בורח. אז ברור שזה מה שהוא יחשוב. עכשיו, איך הוא יחשוב? אני מעריך**
5 **עכשיו – זה כבר הערכה, זה לא עובדה. בכל-זאת הוא אמר פה: כספים קואליציוניים בתמורה**
6 **לתשלום יח"ץ לפאינה. עכשיו, איך המסקנה הזאת, יכול להיות, התחברה לו בראש? כי אני**
7 **ודני כל הזמן אומרים: עזוב, לא מעניין אותנו קרדיט. שפאינה תקבל את הקרדיט. אנחנו**
8 **אמרנו, זה עלה בישיבה. נאמר לתארא, תארא. לא לרונון צור, שהוא עובד אצלי. לגוף שכל מה**
9 **שמעניין אותו זה פאינה. אז אני אומר: בואו, חברי, אתה חושב שמעניין אותי מה יהיה הגודל**
10 **של איילים בלוגו? לא יודע, ראיתי אותו שלוש פעמים בחיים, ובחקירת המשטרה לא הזדמן**
11 **לי לפגוש אותו.**
- 12 **ש: גם לא עימתו אותך בחקירה.**
- 13 **ת: אני ביקשתי.**
- 14 **ש: לא שאלו אותך עליו.**
- 15 **ת: הוא פאינה, כן? הוא יודע מה שהוא לא אומר לי. הוא גם לא אמר לומר לי, הוא רק עובד**
16 **שם. שאני בעצם משלם והוא יודע שהוא מקבל את הכסף מרונון צור. כי אנחנו יודעים שהוא**
17 **היה מעורב בתוך התהליך הזה. באי-מיילים שהיו. ואחרי זה אני נעצר בתוך פרשת שוון, DTT,**
18 **הגדולה ביותר שמדינת ישראל ייצרה. אז הוא עושה אחד-ועוד-אחד. מה עוד הוא יכול להגיד**
19 **במשטרה, חוץ מאשר אחת ועוד אחת שווה שתיים? לא שלוש ולא ארבע. איך תצא מזה? איך**
20 **יוצאים מזה? אני אומר לך, ירון, אלמלא אתה אני לא יודע מה היינו עושים.**

ב"כ נאשם 2:

23 אדוני, אנחנו סיימנו, ותודה על הקשב. סיימנו את פרשת רונון צור.

ה ח ל ט ה

27 המשך הדיון נקבע ליום 25.03.18, בשעה 09³⁰, להמשך עדותו של נאשם 2.

28 לאחד ישיבת 24.04.18 נקבעת ישיבה נוספת, ליום 01.05.18, בשעה 10⁰⁰.

29
30
31
32
33 **ניתנה והודעה היום, ד' ניסן תשע"ח (20 במארס 2018), במעמד הנוכחים.**

34 **צבי גורפינקל, שופט עמית**

הוקלד על ידי ארנון לביא

נאשם 2: ראשית לבא-כוח

